

பாரதி பிள்ளைத் தமிழ்

அரசு பொற்கிழிப் புலவர்

க. த. ஞானப்பிரகாசம்

—கெரமும்பு தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு

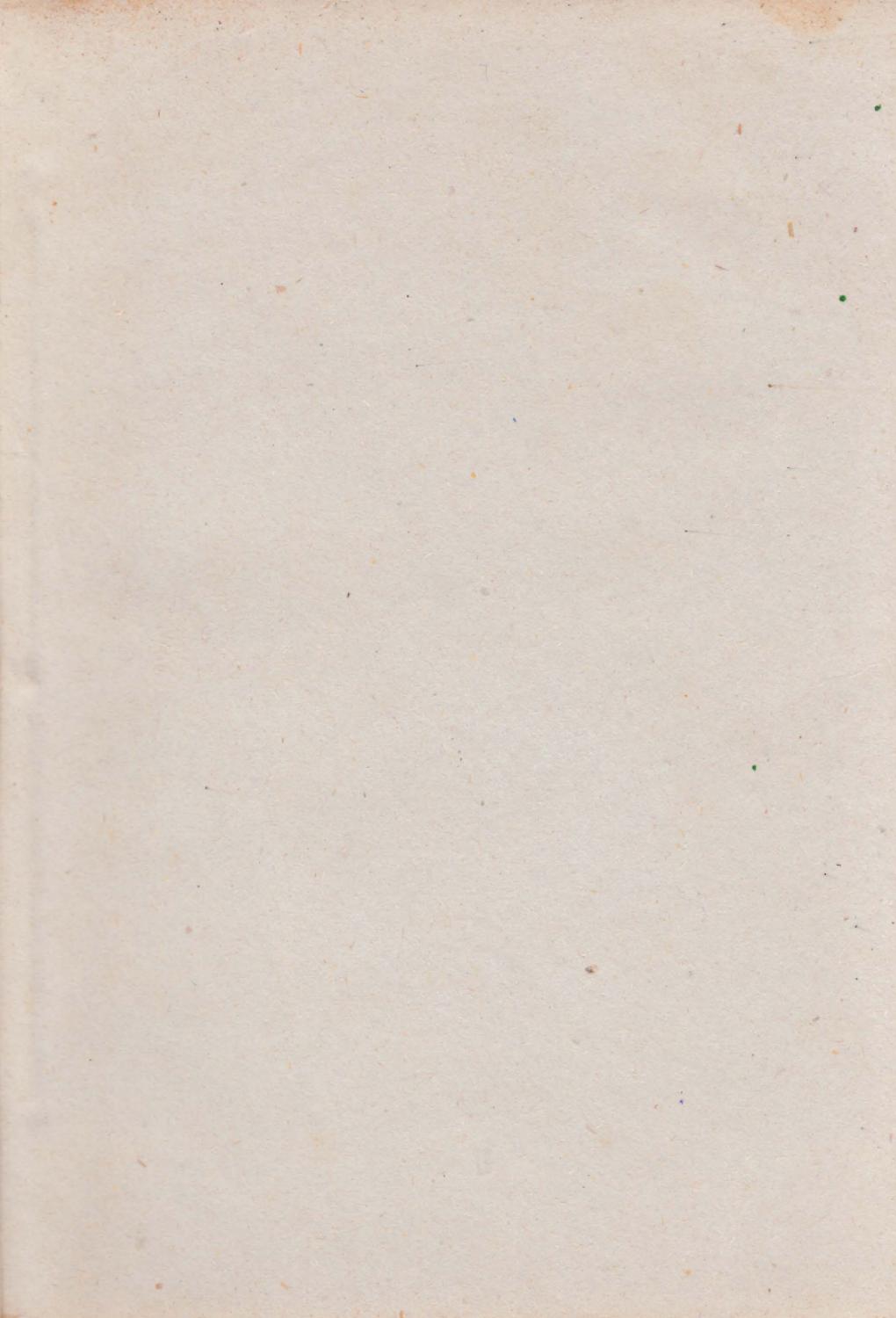
“பக்தியைத்தன் தனி இயல்
 பாகக் கொண்ட தமிழ் மொழியில்
 மரியாயின் இலக்கியம் ஏனைய
 மொழிகளிலும் சிறந்து விளங்கு
 கின்றது என்பதை ஒப்பியல் இலக்கியத்தை ஆய்வோர் நன்கறிவர்.
 கத்தோலிக்கப் பத்திப் புலவோர் மரபிற் தோன்றிய, இப்பாமாலை ஆசிரியர் 153 மணிகளடங்கிய வாடாத பூமாலை யொன்றைத் தேவதாயின் திருவடிகளில் வைத்து வணங்கியுள்ளார்.”

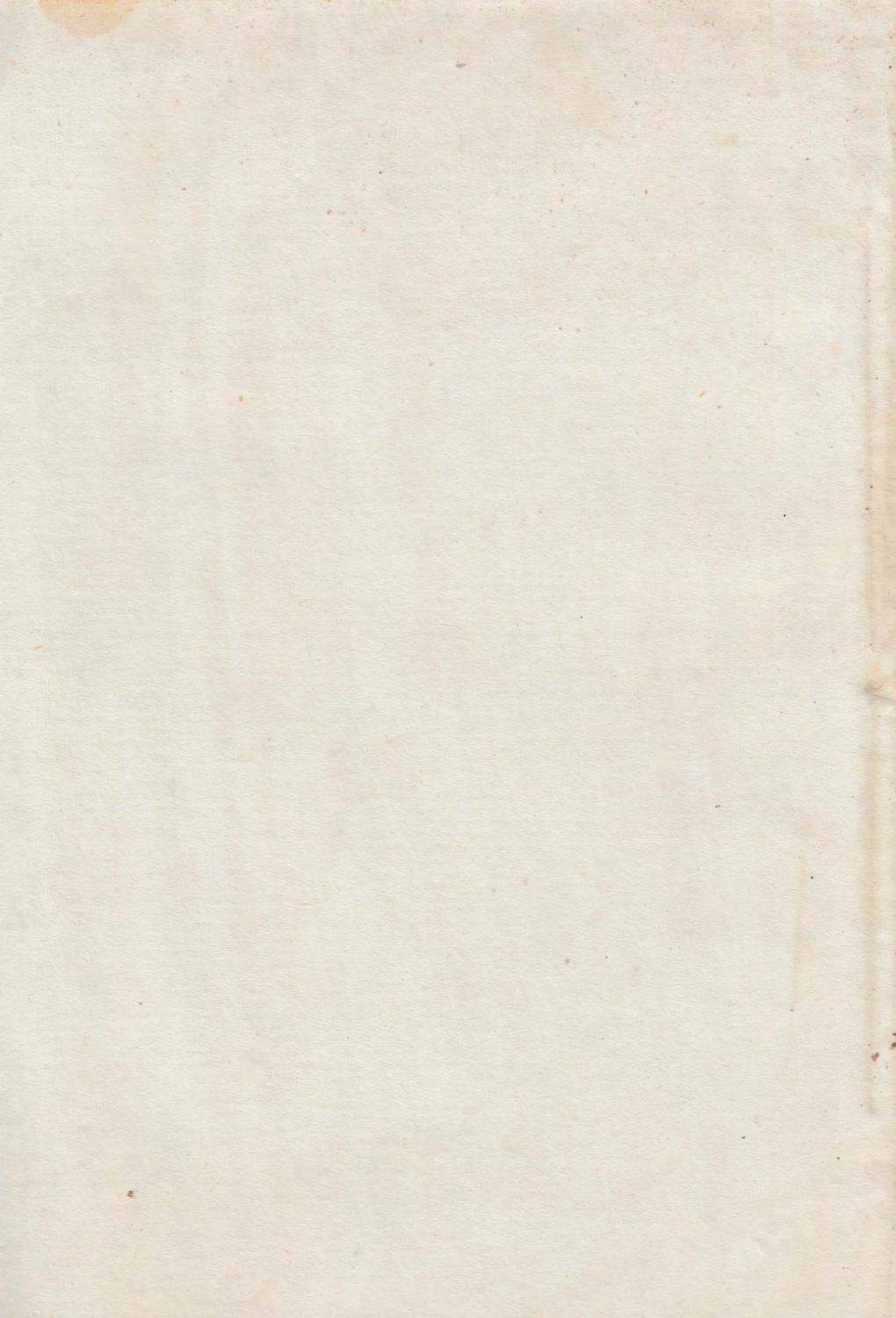
-- தவத்திரு.

தனிநாயகம் அடிகள்
 (மாதா மலர்மாலைக் கவிதை நூலில்-1954)

“இலக்கணமும் இலக்கியமும்
 சமய நூலும்
 எல்லையின்றித் தேக்கமுற்றே
 இலங்கு முந்தீர்
 கலக்கியதில் அமுதமெடுத் துண்டு
 தேறிக் கவியரசாய்ப்பலபரிசு கையிற்
 கொண்டோய்!
 அலக்கியம்யா ரெயுஞ்செய்யா
 அடக்க வாளி
 ஆதவன்போற் தமிழ்மலரை
 அலர்த்துஞ் சோதீ
 துலக்கியஞா னப்பிரகா சப்பேர்
 வாய்ந்த
 துகளறு சீர் நாவலவ வாழி!
 வாழி!”
 — பன்மொழிப் பண்டிதர்
 ஜே. எஸ். ஆழ்வார்பிள்ளை
 (1958)

ଓপোরুন্নেজ

பாரத பிள்ளைத் தமிழ்

First Edition - 1983

அரசு பொறுகிழமிப் புலவர்:
க. த. ஞானப்பிரகாசம்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு

BHARATHI PILLAI THAMIL

by

ARASA POTKILI

PULAVAR K. T. GNANAPRAGASAM

First Edition:- 1983

Copyright

Published by:

THE COLOMBO THAMIL SANGAM

7, 57th Lane, Colombo - 6, Sri Lanka.

Price:- Rs. 12 - 00

Printed at

Kalalaya

Nelliady - Karaveddy,

Sri-Lanka.

பாரதி பிள்ளைத் தமிழ்
உள்ளநேற

பதிப்புரை	i
வாழ்த்துரை	iii
அணிந்துரை	v
விதந்துரை	viii
காவியக் கலசம், மதுரத்தேன்	xvii
An Introduction	xviii
என்னுரை	xx
சிறப்புப் பாயிரம்	க
நாற் காப்பு } அவையடக்கம் }	ங
காப்புப் பருவம்	1
செங்கிரைப் பருவம்	7
தாலப் பருவம்	11
சப்பாணிப் பருவம்	16
முத்தப் பருவம்	20
வாராணிப் பருவம்	25
அம்புவிப் பருவம்	30
சிற்றில் பருவம்	35
சிறுபறைப் பருவம்	39
சிறுதேர்ப் பருவம்	43
உரைக் குறிப்பு	49

முயிக தூங்கமி இராப
நானாந்

காணிக்கை

பெற்ற தாய்க்கும் பிறந்தபொன் நாட்டுக்கும்
உற்ற செந்தமிழ் ஒதி யுணர்ந்திடும்
நற்ற வத்திரு ஞானமார் மக்களின்

பொற்ப தத்துக்கும் - போற்றுநம் பாரதி
ஆற்று சேவக் கணிமலர் தூவல்போல்
நாற்றி யாண்டினை நோக்கியாத் திட்டவிப்
பிள்ளைத் தமிழ்ப்பிர பந்தத்தைச் சிந்தையில்
அன்று மார்வத்தா வர்ப்பனித் தாமரோ.

க. த. ஞா.

பதிப்புரை

உலகிற் தொன்மையும், சிறப்புமுள்ள தமிழ் மொழியும், தமிழினமும் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நிலவிய வேற்று இனத்தவர் ஆட்சியினாலும், கோட்பாடுகளினாலும் வலுவும் வளமுங் குன்றியிருந்த பிற்காலத்தில் தோன்றினார் மகாகவி பாரதியார். செம்மை சான்ற அனைத்து அறிவும், இயற்கை யான புலமையாற்றலும் பெற்றிருந்த மகாகவி பாரதியார், தம் சிற்தனை, சொல், செயல் ஆகியவைகளாற் தமிழினத் துக்கு உணர்வு தந்தும், தமிழ் மொழியை வளம்படுத்தி யும், அவை உலகில் உயர வழிவகுத்தார்.

மகாகவி பாரதியாரின் கவிதைகளும், உரைகளும் அதி ஆற்றலுள்ளன. அவர் உயர்ந்த இலட்சியங்களும் கோட்பாடுகளும் உள்ள தீர்க்கதறிகி. உலக மகா கவியாய்ப் புது யுகத்தைத் தோற்றுவித்தவர். அவரைப் போல் முன்னும் பின்னும் ஒருவரிலர். உலக நாடுகள் போற்றும் பெருமை யுள்ளவர்.

இத்தனைப் பெருமைகள் பல பெற்ற மகாகவி பாரதியார், பிறந்த நாடுவது ஆண்டு 1982. இவ்வாண்டில் தமிழர் வாழும் இடங்கள் எங்கும், பலவேறு வகைகளிற் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. தமிழன்னைக்கு உயர்ந்த நறுங்கவி மலர்களும், வாடாமாலைகளும் அணிந்து போற்றிய மகாகவி பாரதியாருக்குச், சிறந்த தேமதுரப் பாமாலை யணிந்து போற்றுதற்கும், ஈழத் தமிழ்ப் புலமையாற்றலை வளர்த்தற்கும். பண்டைத் தமிழ்ச் சங்க நெறிநின்று தமிழ்ப் பணி புரியும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் தீர்மானித்து. மகாகவி பாரதியாரைப் பாட்டுடைத் தலைவராக வைத்து ஆக்கப் பெறும் சிறந்த சிறு பிரபந்தத்துக்குத் தக்க பரிசீல வழங்க முன்வந்தது. இதற்கு இனங்க ஆக்கப் பெற்ற பாரதி பிரபந்தங்களுள் இந்நால் முதற் பரிசு பெற்றது.

இந்நால் ஆசிரியர் பண்டிதர் க. த. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் சிறந்த தமிழறிவும், இயற்கையான தமிழ்ப் புலமையுமூள்ளவர். நல்ல குரு சீட முறையிற் பயின்றவர். ஈழத் தில் அரசு நடத்திய சுதந்திர விழா, யரதன் கவிதைப் புல

வர் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசிலும், யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாபிலிருத்திச் சங்கம், கொழும்பு கிறிஸ் தவ தமிழ்பண்பாட்டுப் பேரவை, அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் நடாத்திய கவிதைப் போட்டிகளில் பொற்கிழி யும், தங்கப் பதக்கமும் பெற்றவர். எமது சங்கத்தாலும் இதற்குமுன் இரு முறை பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

1968ல் சென்னையில் அறிஞர் அண்ணை நடத்திய உலகத் தமிழ் மாநாடு, பூம்புகாரில் ஒருநாள், எனுங் கவிதைப் பரிசு நாலில் “தேன்துளிச்ளி” என்னும் பகுதியில் (பக். 62) இவரது பாலூன்றும் இடம்பெற்றுண்டு. உலகளாவிய பரிசு மாநகரப் பாரதிவிழாக் கவிதைத் தேர்விற் சிறப்புப் பரிசில் பெற்றவர். தமிழகப் பேரறிஞர் பெருங்கவிக்கோ கலா நிதி வா. மு. சேதுராமன் அவர்கள் நடத்திய உலகத் தமிழ்க் கவிஞர் தேர்வில், சிறந்த தமிழ்ப் புலவர்களாகத் தெரிவு செய்யப் பெற்றவர்களுள் இந்நாலாசிரியரும் ஒருவர். (Tamil Poets Today - Page 84) ஆங்கிலத்தில் இவரது கவிதை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நாலிலுள்ள பாக்கள் மிக்க சொற்சவையும், பொருட் சவையும், சிந்தனைச் சிறப்பும், கற்பணி வளமும் உள்ளன. மகாகவி பாரதியாரின் உயர்ந்த கருத்துக்களும், கோட்பாடு களும் இந்நாலிற் செவ்விய முறையில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ் கூறு நல்லுலவில் மகாகவி பாரதியாரைப் பாட்டுடைத் தலைவராக வைத்துத் தமிழ்ச் சிறு பிரபந்த மொன்றை முதன் முதலில் ஆக்கிய பெருமை இந்நாலாசிரியருக்கும், இவ்வகைப் பெருஞ் சிறப்புக்குரிய இந்நாலை ஆக்குவித்துத் தக்க பரிசில் வழங்கிய பெருமை, கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்துக்குமுரியது.

இந்நாலை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மிக்கமகிழ்ச்சியடைகிறது. இந்நாலை அச்சிடப் பொருளுத்துவி புரிந்த ஆசிரியரின் நன் மக்களுக்கும், அணிந்துரை வழங்கிய தமிழ்ப் பேரறிஞர்களுக்கும், அழகாக அச்சிட்டுத் தீய யா/நெல்லியடி கலாவய அச்சகத்தினர்க்கும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நன்றியும் பாராட்டுந் தெரிவிக்கின்றது.

தமிழ் கூறு நல்லுலகம். இந்நாலுக்கு ஆதரவு தந்து மகாகவி பாரதியாரைப் போற்றிப் பயன்பெற வேண்டுமெனக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வேண்டுகிறது.

சங்க அகம்,

7, 57ம் ஒழுங்கை, கொழும்பு: 6
1-12-82

க. இ. க. கந்தசவாமி,
பொதுச்செயலாளர்
கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

பன்னட்டுத் தமிழறவு மன்ற உலகந் தழுவிய
நிரந்தரத் தலைவரும், அமைப்பாளருமாகிய
பெருங்கவிக்கோ

கலாநிதி வா. மு. சேதுராமன் M. A: D. Lit.
அவர்களின்

வாழ்த்துரை

கவிவள்ளல் க. த. ஞானப்பிரகாசம் வாழி!

வெண்பா

ஞானப் பிரகாசம் நலிந்ததமிழ் தானுயர
வானப் புகழ்தந்த வல்லவனைத்—தானப்பேர்
பிள்ளைத் தமிழ்பாடிப் பெட்பாம் அறம்பாடி
வள்ளல் அமிழ்தீந்தான் வாழ்த்து.

சொல்வளமும் முந்து சுவைவளமும் விஞ்சகின்ற
நல்வளமுங் கொண்ட நடைப்பிபாருளில் — வெல்வளங்
பாரதி பிள்ளைப் பயன்தமிழ் தந்தானை (கொள்
னாரதிரப் போற்று உவந்து.

பிள்ளைத் தமிழூப் புரட்டிப் படித்ததனின்
கொள்ளை மகிழ்வைக் குடித்தேனே — வள்ளல்போல்
வாரி வழங்குத விழ் ஞானப் பிரகாசன்
மாரி நிகர்த்த வரம்.

பத்துப் பருவமும் பாரதி பற்றியே
சித்தம் உவக்கதனி தீட்டியுள்ளான் — புத்தகமாய்த்
தான்வருதல் நன்று: தவம்நன்று: பாட்டுநதித்
தேன்வருதல் நன்று தெளி.

அம்புலிப் பேர்பருவம் ஆர்த்த புலவர்க்கும்
'தம்தினத்தோம்' காட்டித் தவிக்கவிடும்—எம்கவியாம்
ஞானப் பிரகாசன் நாடுலகைத் தான்வென்று
மானப் புகழ்படைத்தான் வாழ்த்து.

அப்பப்பா! இப்பின்னை ஆய்ந்த தமிழ்ப்படைப்பு
முப்பழ நற்கவை முன்தந்தே — எப்பொழுது
பாடுவோம்: நன்கு படிப்போம் எனப்போற்ற
நாடும் நிலைத்துருமே நன்கு.

ஆழநாட் டுப்புலவன்: எல்லையில் நல்நண்பன்:
தாழ நினையாத தண்டமிழ்க்கோ — ஆழிநெடுஞ்
சீருள்ளம்: ஒங்கு சிறப்புள்ளம்: கொண்டிலங்குந்
தேருள்ளம்: நல்லுள்ளந் தேர்.

அன்பாளன்: நல்ல அறவாணன்: போற்றுகின்ற
இன்பா வழங்கும் இயற்கையான் — புன்னகையால்
நல்விருந் தோப்பும் நயத்தக்க மேம்பாட்டின்
இல்லானைப் பெற்றுனை ஏற்று.

சான்ற உரைக்குறிப்பும் தக்க பதிப்பினுக்காய்
ஏன்ற நிதியமுமே ஈங்களித்த — சான்றேராம்
நன்மக்கள் பெற்றதிரு ஞானப் பிரகாச!
நின்புகழ்தான் ஒங்க நெடிது.

வாழ்க் ‘ஞானி’!

விருத்தம்

வாக்கினிலே அருணகிரி! வாதத்தில்
நக்கீரன்! வாழ்வை யாழ்ந்து
நோக்கலிலே வள்ளுவனுர்! நுண்பொருளில்
இளங்கோவன்: நோகா வண்ணம்
தாக்கலிலே கார்மேகம்; தத்துவத்தில்
அகத்தியனுர்; தாய்ப்பா லென்ன
நாக்கினிலே சுவையூற மொழிவதிலே
திருத்தக்கன் ‘ஞானி’ வாழி.

‘‘கருட்பொன் யுவன்’’

அணிந்துரை

அணைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற
 இலங்கைக் கிளைத் தலைவர்,
 யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்
 பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்
 M. A. (Ceylon) Ph D. (London)
 அவர்கள்

கம்பனுக்குப் பின், தேங்கிக் கிடந்த தமிழிலக்கியக் குட்டையைப் புதுப்புனலாகப் பெருகியோடச் செய்த பெரும் புலவன் பாரதி. நவீன சமுதாயத் தேவைகளுக் கேற்பத் தமிழைப் புதிய பொருளிலும், புதிய நடையிலும் பயில வைத்து வழிகாட்டிய பெருமையால், அவனை நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் தந்தையெனவும், புதுமைக் கணியெனவும் போற்றுகிறோம். இப்பெரும் புலவனின் நூற்றுண்டு நிகழ்ச்சிகள் உலகின் பல பாகங்களிலும் நடைபெற்றன. ஈழ நாடும் தன் பணியை நிறைவாக நிகழ்த்தியது. அப்பணி யின் பெறுபேறுகளில் ஒன்றுக், எமக்குக் கிடைத்துள்ள இலக்கிய ஆக்கங்களில் ஒன்று, பாரதி பிள்ளைத் தமிழ் என்ற பிரபந்தம்.

தமிழிலே பிரபந்த வகைகள் தொண்ணாற்றாறு என்பது பொது வழக்கு. அன்மைக்கால ஆய்வுகளில் அதன் தொகை நூற்றைம்பதைக் கடந்துவிட்டதெனத் தெரிகிறது. இவற்றில் ஒன்று பிள்ளைத் தமிழ். தெய்வத்தை அல்லது மாந்தருள் தெய்வமெனக் கருதத்தக்க உயர்ந்தோரைப் புகழ் வதற்குரிய இலக்கிய வகைகளிற் பிள்ளைத் தமிழ் தனிச்சிறப்புடையது. புகழ்ப்பட வேண்டியவரின் சாதனைக்குரிய ஆற்றல்கள் யாவும், அன்னரின் குழந்தைப் பருவத்திலேயே அவரிடம் பொருந்தியிருந்தனவெனக் கற்பனை செய்வதே பிள்ளைத் தமிழின் அடிப்படையாகும். கருவிலேயே திருவுடையவராகக் கருதப்படும் அவரின் குழந்தைப் பருவ வளர்ச்சிக் கட்டங்களின் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பிள்ளைத்

தமிழின் உள்ளடக்கமாக அமையும். இவ்வளர்ச்சிக் கட்ட விளையாட்டுக்களில் அவரது சாதனைத் திறன்களைப் பொருத்திக் கற்பனை செய்து பாடுவதற்குக் கற்பனை வளமும் சொல்லாட்சியும் தேவை. பின்னைத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களுள் அம்புவிப் பருவம் பாடுவது, புலியை அடக்குவது போன்ற கடினமான காரியம் என்பர். பின்னைத் தமிழ் பாடுவதற்கு மிகுந்த புலமை அவசியம் என்பதை இது உணர்த்துகின்றது. அத்தகைய புலமை தமக்குண்டு என்பதைப் பாரதி பின்னைத் தமிழ் என்ற இந்தப் படைப்பின் மூலம் நிருபித்து அதற்குச் சான்றாகப் பிரபந்தப் போட்டியின் முதற்பரிசையும் உரிமையாக்கிக் கொண்டுள்ளார் அன்பர் க. த.ஞானப் பிரகாசம் அவர்கள்.

மரபு வழித் தமிழ்ப் புலமையும், கவிதைப் போட்டி கள் பலவற்றிற் கலந்து பரிசில்களும் பதக்கங்களும் பெற்றுள்ள அனுபவமும் இவரை இச்சாதனைக்குத் தூண்டி நின்றன. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பாரதி நினைவுப் பிரபந்தப் போட்டி அதற்கான வாய்ப்பை அளித்தது. இதன் விளைவாகப் பாரதியின் குழந்தைப் பருவக் காட்சி எமக்குக் கிட்டியுள்ளது. பாரதி செங்கிரை ஆடுவதையும், தளர்ந்தைப் பயில்வதையும் தரிசிக்கிறோம்.

பின்னைத் தமிழ் என்ற பிரபந்தம், குழந்தைப் பருவக் கற்பனையைக் கொண்டு அமைவதாயினும், அதனாடாகப் புகழ் பாடும் சாதனைகள் அக்குழந்தைப் பருவத்துக்குரியன வல்ல: அவை முழு வளர்ச்சி பெற்ற நிலைக்குரியவை. எனவே, பின்னைத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களில் நாம் காணும் பாட்டுடைத் தலைவர்கள், பருவ விளையாட்டில் மட்டுமே தலைவர்கள்: தோற்றப் பொலிவிலும், செயல்களிலும் முழு வளர்ச்சி பெற்றவர்கள். பாரதி பின்னைத் தமிழிலும் ஒரு முழு வளர்ச்சி பெற்ற பாரதியையே காண்கிறோம்.

கட்டமுகு கொட்டுதலும் கயிலைகிரித் தடமார்பும்

கதிரெறியு மதிய முகமும்

காணுதிரி சூலமாழ வாள்குவிச சாங்கத்திற்

கனல்கக்கும் அமுத வாக்கும்

பொட்டமுகு நெற்றிக்கண்; தலைப்பாகை சடைக்காடு;

புனிதமுறு கங்கை யாளின்

பொங்குவெண் னிறந்தங்கு புன்மூரல், முப்புரத்தின்

பொறிதட்டு கூர்த்த விழிகள்

வட்டமிடு கரும்பாம்பின் மீசையொடு கவிநடன்செய்
 மாணழகு மொக்க நோக்கின்
 ‘மதுரைமுக்கட் கரும்’ பெனுமோர் மனவிளக்கை நினை
 மா’ ‘பரத ரூப’ மூற்ற இட்ட
 எட்டயபு ரத்தரச பட்டயப் புலவனுடன்
 அம்புலீ! ஆட வாவே:
 என்றுந்தன் ஞாமுதற் பொன்னுடு வரைபாடும்
 இங்கவியோ டாட வாவே.

எனப் பாரதியாரின் தலைப்பாகையுடன் கூடிய பொதுத் தோற்றமே கண்முன் கொணரப்படுகின்றது.

பாரதி சிறுமை கண்டு பொங்கியவன்: தேச விடுதலைக் கும், சமூக விடுதலைக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்தவன்: தனது உளப் பாங்கினால் உலக மக்கள் அனைவருக்காகவும் குரல் கொடுத்தவன்; இவையாவற்றுக்கும் மேஸாகப் பாரதநாட்டு ஞான பரம்பரைக்கும், தமிழ்ப் புலமைக்கும் வாரிசாகத் திகழ்ந்தவன். பாரதியின் இத்தகைய குணம்சங்களையும் ஆருமைகளையும் நூறு விருத்தப் பாக்களிலே தேக்க முயன்ற புலவர் க. த. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களது முயற்சித் திறன் பாராட்டுக்குரியது. பின்னோத் தமிழ்ப் பிரபந்தத்திற்குரிய இலக்கண வரையறைக்குட் பாரதியின் புகழ்பாடும் தமது நோக்கை ஆசிரியர் செவ்வனே நிறைவு செய்துள்ளாச் சன்றே கூறவேண்டும்.

மகாகவி பாரதியைக் கவிஞர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ள ஒரு காலகட்டத்துத் தமிழ்ப் பண்டித ருசுகம் ஆயத்தமாக இருக்கவில்லை யென்பது வரலாறு. எந்தப் பண்டித ருசுகமும், இலக்கிய மரபும் பாரதியை ஏற்க மதுத்தனவோ, அவை இன்று அவனைக் காவிய நாயக - பாட்டுடைத் தலைவனுக்க - கண்டு மகிழ்கின்றன. மரபை மீறுகின்றவனை, அதே மரபு போற்றுகின்றது. இலக்கிய வரலாற்றுப் போக்கின் இயல்பு இதுவே. இவ்வியல்பை உணர்த்தி நிற்கும் வகையிலும் ‘பாரதி பின்னோத் தமிழ்’ என்ற இப்பிரபந்தம் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையதாகின்றது. பண்டிதர் க. த. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களது புலமைக்கும், அவருக்கு இத்தகைய வாய்ப்பை அளித்த கொழுஷ்பு தமிழ்ச் சங்கத்துக்கும் தமிழுலகின் நன்றி என்றுமரியது.

க. வித்தியானந்தன்

பாரதி பிள்ளைத் தமிழ் விதந்துரை

முன்னள் மட்டுக்கர் புனித அகுஸ்தினர் ஆசிரிய கலாசாலீஸ் பேராசிரியரும், கொழும்பு அரசு கரும மொழித் திணைக்களா உதவி அத்தியச்சகராக இருந்தவரும், மட்டக்களப்பு மாண்மீயம் - ஈழத்துத் தமிழ்நூல் வரலாறு போன்ற ஆய்வு நூல்களின் ஆக்கியோனுமாகிய

**வித்துவான் எவ். எக்ஸ். வி. நடராஜா
அவர்கள்**

‘‘பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதியடா’’ – அந்தப் பாரதிக்கு நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள் – என்றே பாடிக் காட்டினான் பிள்ளைத் தமிழ் - பார்புசுழ் ‘ஞானி’ – என் நண்பன்

பாரதிக்கொரு பிள்ளைத் தமிழ். பாரதநாட்டிற் பிறந்தவன் பாரதி. பாரதி உயிருடன் இருந்த போதே பொல் லாதவர். இறந்த பின்னர் யாவருக்குமுள்ள உரிமைபோல் நல்லவர். அந்த நல்ல மனிதனுக்கு வல்லதோர் பிள்ளைத் தமிழ் தெள்ளுதமிழிற் பாடினார் நெடுந்தீவு அன்னை பெற்ற நேசப் புதல்வர் ஞானப்பிரகாசம்.

அருமையான பாடல்கள்; பெருமைப் படுகிறேன்; உழுவ ஸன்பர்: அன்பு கெழுமிய நண்பர்: இவ்வகை உரிமை வேறு; பாடல் வேறு; உரிமை வழியும். பெருமைப்படுகிறேன்; பாடல் வழியும் பெருமைப்படுகிறேன்.

தமிழெழன்றுல் இனிமை. இனிமை யுடைத்து யாப்பு. இனிமையுடைய யாப்பில், கனிவு நிறை பாடல்களில், பாரதி பிள்ளைத் தமிழ் நூலினைக், கற்றூரும் மற்றூரும் போற்றும் பான்மையில் - தமிழ் கூறு நல்லுலகிற்கு உவத்தளித் துள்ளார் புலவர் ஞானப்பிரகாசம்.

வண்ணத் தமிழில் விண்ணுலகடைந்த பாரதிக்கு, ஒரு நூற்றுண்டு வரை கருவிருந்து பிள்ளைத் தமிழ் பாடியது சோற்றுச் செருக்கல்ல - கற்ற கல்விச் செருக்கென்றுல், மிடுக்கென்ற பொருள்படாது. நன்றிக் கடமை. நற்குரவர்க்குப் பாதமலர்.

மீன்பாடுந் தேன்பதியாம் மட்டக்களப்பில், புனித அகுஸ் தீஞர் பேரிலெழுந்தது ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி. புனித அகுஸ்தீஞர் ஒரு பேரறிஞர். கல்லூரியிலும் நல்ல அறிஞர் கள். அருட்சோதரர் பி. இன்னைசிமுத்து S.S.J இலக்கிய இலக்கணப் புலவர். நல்லுரை கூறி இடித்துரைப்பர். தலை சிறந்த புலவர். அடுக்கு மொழித் தீரர். பிழையறத் தமிழ் கற்றேஞ்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையும் எங்கள் குரவர். குருசீடர் முறையிற் பயின்றவர். இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணியின் சுபாடி. இராமாயணப் பயிற்சி பெற்றேஞ். நண்பர் ‘ஞானி’ இயற்கையாகவே புலமை உடையவர். புலவர்மணியிடம் அதனை விருத்தியாக்கிக் கொண்டார்.

படிப்பிக்கவும் தொடங்கினேம். படிப்பையுந் தொடர்ந் தோம். கவாமி விபுலானந்தர், சிவானந்தக் கல்லூரிக்கு வந்தார். அங்கே வதிந்தார். பண்டித பாலபண்டித வகுப் புக்கள் தொடங்கலாயினா. நாங்கள் பலர் அவ் வகுப்புகளிற் சேர்ந்து படித்தோம்.

அருட் சகோதரர் இன்னைசிமுத்து, புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை, சுவாமி விபுலானந்தர் மூவரும் முக்கோணம் போன்றவர்கள். இவர்களைக் குரவராகப் பெற்ற புலவர் ஞானப்பிரகாசம் பாரதி பிள்ளைத்தமிழ் பாடிஞர். அவருடன் கற்றேன் விதந்துரை எழுதுவது வியப்பன்று. “தன் மூடையாற்ற ஒன்றாரிடை” இது தகுந்துரையன்றே.

இனி ஈழத்திருநாட்டில் வெளிவந்த பிள்ளைத்தமிழ் நூல் களை அறிமுகப்படுத்தி, பாரதி பிள்ளைத் தமிழ் நூலினிற் புகுவாம். சிற்றிலக்கிய மெனப்படும் பிரபந்தங்களிற் பல, ஈழத்துப் புலவர்களாற் பாடப் பெற்றிருக்கின்றன. பிள்ளைத் தமிழும் ஈங்கு எழுந்துள்ளது. இருபதாம் நூற்றுண்டிற்கு மூன்றர் வெளிவந்த பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களெல்லாம், அச்சாகனம் ஏருதலையாக மறைந்தன போலும்.

வசாவிளான் பிரான்சிசுப்பிள்ளை பாடிய இயேசுநாதர் பிள்ளைப்பாட்டு அச்சவாக்கனம் ஏறியும் மறைந்து விட்டது. என்றாலும் அதிலுள்ள பத்துப்பாக்களில் ஒருபாடல் பாவலர் சரித்திர தீபகத்திலுண்டு அருள்வாக்கி அப்துல் காதிருப் புலவர் பிள்ளைத்தமிழ் இரண்டு பாடியுள்ளார். இவற்றின் விபரம் செய்யிது ஹசன் மெளலானு தொகுத்த இல்லாமிய தமிழிலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் என்ற நூலிற் கண்டு தெளிக்.

கதிர்காமப் பிள்ளைத்தமிழ் (1937), மாவை பிள்ளைத் தமிழ் (1967), நயினை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், திருக்கேதீசு சரத்துக் கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் (1976), நயினை நாக பூஷணி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ் (1977), நாவலர் பிள்ளைத் தமிழ் (1979) இவை அச்சில் வெளிவந்துள்ளன.

பாரதி நூற்றுண்டை யொட்டிப் பாரதி பிள்ளைத்தமிழ் பாடப் பெற்றுள்ளது. மகாகவி ஒருவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு, தமிழ் செய்தல் எல்லாராலும் ஒல் லாக் காரியம். மரபு வழி வந்த புலவரொருவராலேதான் அது சாலும். கண்டவற்றுக்கெல்லாம் கவிதை பாடுகின்களின் ஞானப்பிரகாசம் இதைப் பாட முன்வந்தமை, தமிழ்மக்களின் நற்றவப் பயனுடன்றே:

பத்துப் பருவம்: நூறுபாடல் கொண்ட இந்நாவில்: சொற்சந்தம், பொருள் நிறைவு, கவித்துவம் மினிர்கின்றன, அடையடுத்து வந்த, ஞானம் என்ற மங்கலச்சொல் நூற் காப்பில் வர தமது பெயரையும் நிலை நிறுத்தியமைய, அடுத்தாற் போலப் 'பொன்' என்ற மங்கலச்சொல் அவையடக்கத்தில் வர, நக்கிரர், திருத்தக்கேதேவர், சேக்கிமார் இவர்கள் மங்கலச்சொல்லாகக் கொண்ட 'உலகம்' நூற் தொடக்கத்தில் வர, முன்று பதங்களையும், நூலுக்கு மங்கலம் ஆக்கியுள்ளமை போற்றுதற்குரியதாகும்.

முந்தையறிஞர் முதுமொழி வழி நின்று நூலினைத் தொடக்கு முத்ததான் 'முன்னேர் மொழி பொருளேயன்றி அவர் மொழியும், பொன்னே போற்' போற்றியுள்ளார் ஆசிரியர்.

பிள்ளைத்தமிழிற் செங்கிரைப் பருவம் பாடுவது, மிகவுஞ்சிக்கலானது. புலவர் ஞானி அவர்கள், இலகு தமிழில் இனிமை சொட்டச் சொட்ட கண்றுக்குட்டி முட்டிக் குடிக்கும் பாலமுதம்போல் வடித்துத் தந்துள்ளார் இப்பருவத்தை.

“செந்தமிழ்ப்பொன் நாட்டுக்கும் பாட்டுக்கும்
பணிசெய்தோய்! செங்கிரை யாடியருளே”

என்று பாடிப் பூர்த்தி செய்யும் போது, தமிழறிந்தார் உள்ளம் துள்ளித் துள்ளிப் பூரிப்படையும். செந்தமிழ்ப் பொன்றாடு, செந்தமிழ்ப் பொன்பாட்டு, முதனிலைத் தீபகமாக நின்று பெரும்பொருள் பயக்க, நயக்கப் பாடியுள்ளார். “புலவமையளவின் பெருமை அம்புவியாலளக்கப்படும்” என்பர் ஆன்றேர். ஓர்பாலில(65) பாரதியார் பாடிய தேசிய தீதம், பக்திப்பாடல், சுயசரிதை, கண்ணன்பா - பாஞ்சாலி

சுபதம், குயில், தனிப்பாடல், அத்தனை கவிடை தகளில் தொழுப்புத் தலையங்களையும், தமது கற்பனை வளத்தால் நிரப்படுத்திச் சரஞ்சரமாய்க் கோத்து, அம்புலியில் ஏற்றிப் பாட்டி தமிழ்னையின் பாதமலரில் வைத்துப் பணியுங் காட்சி அன்றூரின் புலஸைக்கோர் அளவுகோல் என்பது தெரியவரும். இப்படியே எந்தப்பாக்களை எடுத்தாலும், சர்க் கரைப்பாகை ப்பியிட்டதுச் சுவைத்த பான்ஸமயிலேயே இனிமை கனிவளதைக் காணலாம்.

வீணையிசை காலையள்ள, கார்சமந்து - வேல்சமந்து - தயிழ் கண்ட நதிகள் - கவிதைக் கணல் மூட்டி - சாகாது கவிதை - இன்பந்தி - வில்பாய் - நெருப்பறியும் - சிந்தனைச் சிற்பி - வேதனையின் விளிம்பு முதலான பல சொற்றிருடர் கள், சொல்லனியைப் புரிய வைத்து நூலினை அலங்கரிக் கின்றன.

யாப்பியில் வழியெதுகை யென்றேர் வழக்குண்டு. இதனை நூலாகிரியர், தமக்கே தாய்க்மாகவும், உரிமையாக வங்கொண்டு, செய்யுள் தோறும் வழியெதுகையினைத் தமது பானியாக அமைத்துள்ளார்:

- “செந்தன்மை பூண்டொழுகும் அந்தனர்”
- “முப்போதுந் தப்பாது கைப்போது கொண்டேற்றி”
- “கொண்டகுன் மேகமென மன்னுமின் வேகமொடு”
- “உந்தனர் விந்தபதம் வந்துதிதம் பந்தனைகள்”
- “குழியில் விழுந்திரு விழியுங்குருடென்”
- “ஆட்டுமடிமைப் பூட்டுடைத்து-அன்னை துயரம் மீட்டெடுத்து”
- “அண்ணலாங் காந்தியொடு மண்ணுலாம் மற்றவர்க்கும்”
- “கொள்ளவே குறையாத தெள்ளுதமிழ்ப் புலவோர்கள்”
- “பண்ணுற்ற நற்கவிதை யென்னற்ற பத்திரிகை”
- “சத்தான போதனைசா தனைகளுக்கோர் வித்தான தத்துவனே! முத்த மருளே”

இவ்வண்ணஞ்சு செல்லுகின்றது ஆசிரியரின் வழியெதுகை. வழியெதுகை மாத்திரமன்றி, அடிதோறும் இறுதிச்சீரா ஓரளவு எதுகையாக்கினாலும், முற்றும் எதுகையாக்கிய ஒரு செய்யுள் (68). அம்புலிப் பருவத்திலுமைமந்து வெண்ணிலா வைப் போல் விரிக்கிற் பரப்புவதைக் காணலாம்.

தொல்காப்பியர் விதந்தோநிய உவமையனி செய்யுள் தோறும் வந்துண்டு: அவற்றுள் சில காட்டுதும்.

“வெந்தழலிற் புடமிட்ட தங்கமெனக் கவிததேரில்
வீதிவலம் வந்த மன்னன்”

“வாணதோயு மதியைமனத் தான் தோன்றி வந்தவா”,

“வெள்ளத் தனைய புரட்சித் தாகம்
மின்னல் வேகம் வென்றது”

“சிலந்திவல்லயைக் கொண்டும் குலவுமானைப்
பிடிப்பர் கொல்”

ஆதியனவாம்:

இனி உவமை யணியும், உருவக அணியும் ஒன்று சேர்ந்து
பற்பல பாடல்களை நயம்படச் செய்கின்றன. பாரதியாரின்
உருவத்தை நற்தோற்றத்தை - மதுரை முக்கட் பெருமானு
டன் - இந்தியாவுடன் ஒப்பிட்டும், உருவகப்படுத்தியும், ஆசிரி
யர் கவிமழை பொழிகின்றார். அம்புவிப் பருவத்தில் வரும்
61ம் செய்யுளை நோக்குக.

இச் செய்யுளில் ‘பரத ரூபம்’ என்னுஞ் சொற்றெடார்
நுனித்து நோக்கற் குரியது. “இன்று உலகச் சொத்தாய்
அமைந்தவர் பாரதியார். எனினும் பாரதியார்தான் இந்
தியா - இந்தியாதான் பாரதியார் என்று, பேரறிஞர் பிற
ரும் உரிமை பாராட்டியதில் வியப்பொன்றுமில்லை. இது
அழியா உண்மை: பாரதியாரின் நடைமட்டுமல்ல, அவரது
உடைகளனிந்த தோற்றத்தைப் பார்க்கும் போதெல்லாம்
இந்தியக் கண்டமே நினைவுக்கு வருகின்ற தென்று அண்மை
யில் கல்கத்தாவில் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். தலைப்பாகை,
கழுத்துப்பட்டை, முக அமைப்பு மூன்றையும் உற்று நோக்கினால்,
அதற்குள் இந்தியா இருப்பது தெரியுமென்றார்
அவர், அதன்பிறகுதான் பாரதியாரின் படத்தை உற்றுப்
பார்த்தேன். அவரது கணிப்புச் சரியாகத்தான் இருக்கிறது”,
இப்படிப் பேரறிஞர் ‘சாவி’ என்பவர் தமது கட்டுரை ஒன்றில்
எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். அதை நன்கு சித்தித்துப்
போலும், புலவர் ஞானியும், ‘பரத ரூபம்’ என்று பாரதியாரைப்
பற்றித் தமது கவிதையிலமைத்த சிறப்பு அழகுக்
கழுகு செய்யும் அர்த்தமுள்ள சொற்றெடாராகும்.

தொல்காப்பியர் முதலாய், நற்றமிழ்ப் புலவர்கள் வழி
நின்று, நூலினைக் கொண்டு செல்கின்றார் புலவர் ‘ஞானி’
என்றார். தொல்காப்பியர், திருவள்ளுவர், சுந்தரர், சயங்
கொண்டார் இவர்களின் தமிழார்வம், தொண்டு இவற்றைச்
செய்யுள் ஒன்றிலடக்கி இதனைப் புலப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது.

பாரதியார் வீரத்துக்கே பெருமதிப்பைப் கொடுத்தவர்:
வீரதீரக் கவிதைகளே அவரின் இலட்சியப் பாதை. புலவர்

ஞானி இதனை வெளிப்படுத்தப் புறத்தினைத் துறையில் 'நாழி லாட்டு' என்பதனை நாவிற் புகுத்தி விளையாடுகின்றார்;

'பேராண்மை கூறுபுறத் தினைகடந்த 'மந்தரம்'
பேசுமுயர் நாழி லாட்டுப்
பெருந்துறையைக் கண்டுக்கரை சேர்ந்தவன்றி',
என்று பெருமிதங் கொள்ளுகின்றார்:

உள்ளுவ தெல்லாம் வள்ளுவர் நாவில் உள்ளன என்பர்: எனவே திருக்குறள் மேற்கோளின்றி ஒரு நாலும் வாரா தென்பது பெறப்படுகின்றது. புலவர் ஞானி இக்கற்றுக்குப் புறம்பானவரல்லர்.

உள்ளுவது யாவையுமே உயர்வாக உள்ளென்றே உரைத்த வள்ளுவரின் வாக்கும்'

என்றே செய்யுளொன்றினைத் தொடக்கியுள்ளார். 'கண்டு கேட்ட உண்டுயிர்த் தூற்றறியும் ஜம்புலன்' - 'முயற்சி திரு வினையாக்கும்' என்ற அடிகளும் வள்ளுவர் வாக்கினையே நினைவுட்டுகின்றன. அம்புவில் பருவம் 69வது செய்யுளில், ''குடிட்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம், விசம்பின் மதிக் கண் மறுப்போல் உயர்ந்து தோன்று'' மென்னுந் திருக் குறள் கருத்தை,

'குண்டும் ணிப்பெரு கறையென் ரூலுங்
குப்பைகி டப்பது தெரியாது
கொற்றம் மிக்கவர் சிறுகறை யேனுங்
கோலம் திக்கறை போலாகும்'

என்று கவிஞர் ஞானி குறிப்பிட்டது நுணுகி ஆராய்வார்க்கு விளங்காமற் போகாது.

இவ்வண்ணம் தொல்காப்பியம், திருக்குறள், இராமா யணம், பாரதம், பெரிய புராணம், திருவினையாடற் புராணம், கவிங்கத்துப் பரணி, தாழுமானவர், இராமலிங்கர் பாடல்கள் இவற்றின் அடியொற்றியும், பொருளொற்றியும் கவை சொட்டப் பிள்ளைப் பாட்டினை இனிது நடத்திச் சென்றுள்ளார் நற்றமிழ் ஆசிரியர் ஞானி.

புராண இதிகாசக் கதைகளையும் பொருத்திக் காட்டிய பெருமை நூலாசிரியரைச் சாகுகின்றது. திருமால், மாணீரடியால் உலகளந்தமை - மாலுமயனுங் காலை மகிபன் - விநாயகர் மாங்கனி வாங்கியமை - விரிசடைக் கடவுள் திரி புரமெரித்தமை - திங்களை இராகு கேது தீண்டல் - தமிழேடு களை வைகையிலிட்டமை - பாற்கடல் கடைந்தமை - மணி வாசகர் நாலெட்டில் இரண்டறக் கலந்தமை - இராவணன்

விளரி பாடி சசனை மயக்கியமை என்பன போன்ற புராணத் தொகைளையும், உண்மைகளையும் செய்யுள் தோறும் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

பாரதியின் சுயசரிதையை ஆதாரமாய் வைத்துக் கொண்டு, தாம் எடுத்துக்கொண்ட பிள்ளைப்பாட்டு, நூறு செய்யுள்களுடன் நிறைவேற அவரின் இலட்சியங்களையெல் லாம் ஒன்றும் விடாது செய்யுள் வடித்த பெருமையைப் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

இந்நூலிற் பாரதியாரின் தேசப்பற்றும், ஒருமைப்பாடும் செந்தமிழ்ப் பற்றும் தெள்ளுதமிழில் அள்ளித் தந்துள்ளார்.

விடுதலைத் தீயை விட்டெடரியச் செய்து, கவிதை நெய்யால் சுடர் விட்டுச் சுவாவித்துக் கொழுந்து விட்டெடரியச் செய்தவர் பாரதியார். தமிழிலுக்கியக் கடலைக் கடைந் தெடுத்து,

“யாமறிந்த புஜவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப் போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை”

என்று கூறித் தமது இலக்கிய ஆற்றலைப் புரியவைக்கின்றார் பாரதியார். நால்வகைப் பாவும், பாவினமும் பாடியுள்ளார்: புத்தம் புதிய முறையில் கவிதைகளும் பாடியுள்ளார்: பழமைக்கும் பதுமைக்கும் பாஸங் கட்டினார் பாரதியார்: அறிவுப் புரட்சிக்கும் அடிக்கல் இட்டவர். விடுதலைப் புரட்சிக்கு வித்திட்டவர். சமுதாயப் புரட்சிக்கு சலியாது உழைத் தவர். ஆட்சிப் புரட்சி, கலைப்புரட்சி, மரபுப் புரட்சி என்ற இயக்கங்களில் ஈடுபட்டு நவயுகப் புரட்சி வீரஞ்சத் திகழ்ந்தவர் பாரதியார்.

பொன்னுடு தொட்டுத் தல்லுடு மட்டும், இமயந் தொடங்கிக் குமரி மட்டும், அலகிலா உலகமெல்லாந் துலங்கவும் பாடியவர் பாரதியார். சீர்திருத்தம் பெருக, மாதர் பெருமையற “வந்தே மாதரம்” என்று முழங்கிப் பெண்கள் விடுதலைக்குப் பெரிதும் முயன்று பாடியவர் பாரதியார் பல்லவி யொன்றில் ‘அடைந்தனம்’ என்று சொல்லித் தீர்க்க தரிசனமாகப் பாடிக் களித்துச் சுதந்திர தாகத்துக்கு நன் ஸீராகக் கவிதை பாடியவர் பாரதியார். இவ்வகையமெந்த பாரதியாரின் திறல், வாழ்க்கை முறை, வடிவம், ஆண்மை, வறுமையிற் செம்மை இவையெல்லாவற்றையும் புலப்படுத் திப் புலவர் ஞானி பின்னைத் தமிழ் பாடியுள்ளார்.

ஓவ்வொர் பிள்ளைப் பருவத்திலும் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் நிறைவேற, மரபு தவறுமல் புனைத்துறைத்த பாண்மை, பயில்தொறுஞ் சுலை பயக்கின்றது.

‘செந்தமிழ்ப்பொன் நாட்டுக்கும் பாட்டுக்கும்
பணிசெய்தோய்! என்றும்,
செங்கிரை யாடி யருளே!’

‘இதங்கொண்ட சுதந்திரப் போர்க்கோலம்
பூண்டவா! என்றும்,
சப்பாணி கொட்டி யருளே’

‘புத்திலக்கி யக்கடற் புகுந்துமத் தெடுத்தவா!
பொன்வாயின் முத்த மருளே’ என்றும்,
‘புரட்சிப் பாதை திறந்தயுக புலவா!
வருக! வருகவே! என்றும்,

‘காக்குந்தன் ணாடுமுதற் பொன்ணாடு வரைபாடு
கவியர்சோ டாட வாவே?’ என்றும்,
‘மட்டில்லாத கவிகொட்டு மன்னை!
சிற்றில் சிதையேலே!

மாதர்பெருமைக் குழைத்திட்ட மணியே;
‘சிற்றில் சிதையேலே!’ என்றும்,
‘சிந்தனைத் தெய்வதச் சிற்பி முழுக்கு
சிறுபறையே!

தீர்க்க துரிசியின் வாக்கென முழுக்கு
சிறுபறையே!! என்றும்,

‘தெளிந்தநலச் சுவைகொட்ட மொழிந்தகாப்
பியத்தலைவ!

சிறுதேரு ருட்டி யருளே! என்றும்

பாடியமை சுவைதொறுஞ் சுவைதொறும் பாலமுதம் பொழி
கிள்றது.

இயற்றமிழ் இலக்கணம் ஜிந்தும் பொருந்த, சொன்னயம், பொருணயம் பொலிந்தமைய, ஒவ்வோர் செய்யுளும் ஒவ்வோர் பாஜ்மையில் சுவைபெற யாத்து பாரதி பிள்ளைத் தமிழ் என்னும் இந்நூலை ஆக்கி, வியத்தகு பனுவலாக மினிகும் வண்ணம் நந்துள்ளார் ஆசிரியர்.

இவ்வகை யாற்றல் இயல்பாகவே அமையப் பெற்ற ஆசிரியருக்குத் தக்க தருணத்திற் சற்றுரவர்களும் வந்து வாய்த் தமை, ஒரு பெரும் பெருப் பேரூகும்.

சமூமணித் திருநாடு, சுதந்திரம் பெற்றதின் அறிகுறி யாக மரதன் ஒட்டம் ஒன்று வைத்தனர் 1949ம் ஆண்டின். மரதன் ஒட்டம் பொருளாகக் கவிபாடிப் பரிசு பெறுமாறு ஆட்சியாளர் தமிழ், சிங்களப் புலவர்களை வேண்டினர். முதற் பரிசினைப் பெற்றவர், வட்டுக்கோட்டை ‘முருகனகம்’ முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி அவர்கள். இந்நூல் ஆசிரியர்

புலவர் ஞானப்பிரகாசம் இரண்டாம் பரிசீனைப் பெற்றார். பாவும் பாவினமுமாக முதுதமிழ்ப்புலவர் நூற்றெட்டடுப் பாடல்கள் பாடினார். புலவர் ஞானப்பிரகாசம் அதே பான் மையில் நூற்றெட்டு செய்யுட்கள் பாடி, இருவரும் அரசின ராற் கெளரவிக்கப் பெற்றனர். புலவர் ஞானி சுதந்திரம் பற்றிப் பாடிய மூன்றாம் பாடலில் பாரதியாரே அவருக்குத் தரிசனமானார். ‘கண்ணினு மினிய தென்றூர்’ என்றே அப் பாடலைத் தொடங்குகின்றார். இது பாரதியாரின் வாக்கு. இந்த மரதன் ஒட்டத்தைப் பாடிய போது, புலவர் ஞானி, ஆசிரியராகப் பயின்ற மட்டக்களப்பையும், தமக்கு வாய்த்த குரவர்களையும் மறக்கவில்லை, “‘குணதிசை மரதன்’” பகுதி யைக் கூறும் போது இருபத்தெட்டாவது செய்யுளில்

“சுந்தரரும் புலவர்களும் வீற்றிருந்த
தொன்மதுரைத் தலமோ! தோன்றுஞ்
சுந்தரனும் இலக்குமியும் சார்ந்ததிருப்
பாற்கடலோ சங்கம் ஆய்ந்த
செந்தமிழின் துறைகண்ட சுவாமிவிபு
லானந்தர் செனித்த நாடாம்
அந்தமிலா வளனிறைந்த மட்டுநகர்
மாண்பையெவ ரளக்க வல்லார்”

என்று பாடிப் போற்றியமை, இவரின் நன்றி மறவா உள்ளத்தின் உயர்வையே காட்டுகின்றது.

பாரதி பிள்ளைத் தமிழ், அழகொழுகும் பாக்கள் நிறைத் தலை. பாவும் பாவினமுமான அஃதாவது மரபுக் கங்கைதையிற் பொதியப் பெற்றுள்ளது. படிக்கப் படிக்கப் பயிலப் பயிலப் புதுப்புதுச் சுலை நல்கும். அழகு தமிழில், விளங்குந் தமிழில் யாக்கப்பெற்றது. கற்றுத் தேறிய பாவலர்க்கும், நாவலர்க்கும் இன்பம் பயக்கவல்லது. பிற்றை நிலை முனியாது கற்றுத் தேறும் மாணக்கருக்கும் உவப்பானது.

பாரதி நிரந்தரம் வாழ்க!
பாரதி பிள்ளைத் தமிழ் பாரெங்கும் வாழ்க!
பண்டித ஞானியும் வாழ்க!

53, மத்திய வீதி,
மட்டக்களப்பு.
8-12-82

வித்துவான் F. X. C. நடராசா

‘செந்தமிழ்ப்பொன் நாட்டுக்கும் பாட்டுக்கும்
பணிசெய்தோய்!

செங்கிரை யாடி யருளே!’ என்றும்,
‘இதங்கொண்ட சுதந்திரப் போர்க்கோலம்
பூண்டவா!

சப்பாணி கொட்டி யருளே’ என்றும்,
‘புத்திலக்கி யக்கடற் புகுந்தமுத் தெடுத்தவா!
பொன்வாயின் முத்த மருளே’ என்றும்,

‘புரட்சிப் பாதை திறந்தயுக புலவா!
வருக! வருகவே! என்றும்,

‘காக்குந்தன் ணுமுதற் பொன்ணுடு வரைபாடு
கவியர்சோ டாட வாவே?’ என்றும்,

‘மட்டில்லாத கவிகொட்டு மன்னு! சிற்றில் சிதையேலே!
மாதர்பெருமைக் குழைத்திட்ட மனியே;
சிற்றில் சிதையேலே!’ என்றும்,

‘சிந்தனைத் தெய்வதச் சிற்பி முழக்கு
சிறுபறையே!

தீர்க்க தரிசியின் வாக்கென முழக்கு
சிறுபறையே!! என்றும்,

‘தெளிந்தநவச் சுவைசொட்ட மொழிந்தகாப
பியத்தலை!

சிறுதேரு ருட்டி யருளே! என்றும்
பாடியமை சுவைதொறுஞ் சுவைதொறும் பாலமுதம் பொழி
கிள்ளது.

இயற்றமிழ் இலக்கணம் ஜிந்தும் பொருந்த, சொன்னயம்,
பொருண்ணயம் பொவிந்தமைய, ஒவ்வோர் செய்யுளும் ஒவ்
வோர் பான்மையில் சுவைபெற யாத்து பாரதி பிள்ளைத்
தமிழ் என்னும் இந்நூலை ஆக்கி, வியத்தகு பனுவலாக மினி
ரும் வண்ணம் நந்துள்ளார் ஆசிரியர்.

இவ்வகை யாற்றல் இயல்பாகவே அமையப் பெற்ற ஆகி
ரியருக்குத் தக்க தருணத்திற் சற்றுரவர்களும் வந்து வாய்த்
தமை, ஒரு பெரும் பெருப் பேரூகும்.

சமுமலைத் திருநாடு, சுதந்திரம் பெற்றதின் அறிகுறி
யாக மரதன் ஒட்டம் ஒன்று வைத்தனர் 1949ம் ஆண்டில்.
மரதன் ஒட்டம் பொருளாக்க கவிபாடிப் பரிசு பெறுமாறு
ஆடசியாளர் தமிழ், சிங்களப் புலவர்களை வேண்டினர். முதற்
பரிசினைப் பெற்றவர், வட்டுக்கோட்டை ‘முருகனகம்’ முது
தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதமிபி அவர்கள். இந்நால் ஆசிரியர்

புலவர் ஞானப்பிரகாசம் இரண்டாம் பரிசீனப் பெற்றார். பாவும் பாவினமுமாக முதுதமிழ்ப்புலவர் நூற்றெட்டுப் பாடல்கள் பாடினார். புலவர் ஞானப்பிரகாசம் அதே பான் மையில் நூற்றெட்டு செய்யுட்கள் பாடி. இருவரும் அரசின் ராற் கெளரவிக்கப் பெற்றனர். புலவர் ஞானி சுதந்திரம் பற்றிப் பாடிய மூன்றும் பாடலில் பாரதியாரே அவருக்குத் தரிசனமானார். ‘கண்ணினு மினிய தென்றூர்’ என்றே அப் பாடலீத் தொடங்குகின்றார். இது பாரதியாரின் வாக்கு. இந்த மரதன் ஒட்டத்தைப் பாடிய போது, புலவர் ஞானி, ஆசிரியராகப் பயின்ற மட்டக்களப்பையும், தமக்கு வாய்த்து குரவர்களையும் மறக்கவில்லை, “‘குணதிசை மரதன்’” பகுதி யைக் கூறும் போது இருபத்தெட்டாவது செய்யுளில்

“சுந்தரரும் புலவர்களும் வீற்றிருந்த
 தொன்மதுரைத் தலமோ! தோன்றுஞ்
 சுந்திரனும் இலக்குமியும் சார்ந்ததிருப்
 பாற்கடலோ சங்கம் ஆய்ந்த
 செந்தமிழின் துறைகண்ட சவாமிவிபு
 லானந்தர் செனித்த நாடாம்
 அந்தமிலா வளனிறைந்த மட்டுநகர்
 மாண்பையெவ ரளக்க வல்லார்”

என்று பாடிப் போற்றியமை, இவரின் நன்றி மறவா உன் ளத்தின் உயர்வையே காட்டுகின்றது.

பாரதி பிள்ளைத் தமிழ், அழகொழுகும் பாக்கள் நிறைந் தவை. பாவும் பாவினமுமான அஃதாவது மரபுக் கல்லைத் திற் பொதியப் பெற்றுள்ளது. படிக்கப் படிக்கப் பயிலப் பயிலப் புதுப்புதுச் சுவை நல்கும். அழகு தமிழில், விளங்குந் தமிழில் யாக்கப்பெற்றது. கற்றுத் தேறிய பாவலர்க்கும், நாவலர்க்கும் இன்பம் பயக்கவல்லது. பிற்றை நிலை முனி யாது கற்றுத் தேறும் மானைக்கருக்கும் உவப்பானது.

பாரதி நிரந்தரம் வாழ்க!
 பாரதி பிள்ளைத் தமிழ் பாரெங்கும் வாழ்க!
 பண்டித ஞானியும் வாழ்க!

53, மத்திய வீதி,

மட்டக்களப்பு.

8-12-82

வித்துவான் F. X. C. நடராசா

காவியக் கலசந் தந்தான் கவிமணி ஞானி!

பாவினில் வேந்த னென்னும் பாரதி எழுதி வைத்த சாவினை யறியாப் பாடற் சாகரந் தன்னிற் தோய்ந்து மேவிய அமுத மள்ளி விளங்கிடு கவிதைத் தேரூப்புக் காவியக் கலசந் தந்தான் கவிமணி ‘ஞானி’ யென்பான்.

சொற்களிற் கருத்தை நாட்டிச் சுதந்திர ஐஞ்ச லாட்டி அற்புத விளக்கங் காட்டி அஞ்சவி செய்தான் பாட்டில்: பொற்புறு செய்யுள் கூறும் பொருளினை யுணர்ந்த பேர்கள் சொற்பன வாழ்வில் வேறேர் பாரதி தோன்றிற் தெரன்பார்.

பண்டைய நால்கள் சொன்ன பஸ்கவைக் கருத்தை வாரிக் கண்டினிற் ரேய்த்த நல்ல காவிய மாக்கிச் செய்யுட் கொண்டலாம் பாரதிக்குக் கோபுரம் அமைத்தான் ‘ஞானி’ எண்டிசை போற்றும் பிள்ளைத் தமிழெழும் ஏடு தந்தே.

வித்துவான் ‘அமுது’ - இளவாலை

மதுரத் தேன் பிரபந்தம்!

அதிமதுரத் தமிழ்த்தாயின் திருவழுதம் மாந்தி
ஆவலொடு கல்லாரும் ஆ!ஆ!வென் ரேத்தப்
பொதுநலமே யறியாத சமுதாய வாழ்விற்
புரையோடும் புண்கள்மேற் காரமருந் தெற்றிப்
பதியதிரப் பாரதிரப் பார்வேந்த ரஞ்சஸ்
பலதுறையும் விழித்தெழும்பக் கலீமுழக்கஞ் செய்த
மதியழகன் வரகவிஞன் பாரதியைப் போற்றி
வடித்தானேர் பிரபந்தம் மதுரத்தேன் வார்த்தே.

திருமகஞங் கலைமகஞஞ் சேர்ந்தொன்றுய் வாழுஞ்
சிறப்பமைந்த நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாய்க் கொண்டோன்:
அரியதமிழ் நூற்கடவிற் திரவியங்கள் சேர்த்தோன்:
அத்தணியும் பிறர்க்களித்தே ஆன்மநலம் பூத்தோன்;
வரிசைபெறுங் கண்பொழியும் நவகாள மேகம்;
மன்னுபுகழ் அல்லவைநகர் வாழுதமிழ் மணியாம்
திருஞானப் பிரகாசன் பாரதிமேற் பாடு
தேமதுரப் பிள்ளைத்தமிழ் வாழ்க்குவி நீடு.

கவியரசு பி. எம். ஞானப்பிரகாசம் J. P.
மிருசவில்

A. S. Nalliah B. A.
 Retired Education Counsellor,
 Jaffna,
 Sri Lanka.

AN INTRODUCTION

To think, read or write of one of our greatest Tamil Poets Mahakavi Subramaniya Bharathy is a Divine Blessing.

This Prabandham “Bharathy Pillai Thamil” is composed in one of the ancient classical lyric form “Pillai Thamil” which is one of the Ninety Six standards or styles approved for composition of classical Tamil poetry. This gives us an insight into the biography of our Mahakavi Bharathy, with all its delicacies. The Colombo Thamil Sangham awarded the First Prize for this lyric in an Island wide competition held in connection with the centenary celebrations of Bharathy.

The author Pandit K. T. Gnanapragasam is a widely known Poet. As an author; writer and poet, he has not only won several awards gold medals – but also has produced many prominent writers and authors.

His poetical composition “MATHA MALAR MALAI” has won accolades from such eminent Literary Personality like the Late very Rev. Thaninayaga Adigal. Mr. Gnanapiragasam has been deservedly included in the historical publication “Tamil Poets Today” edited by the world famous Dr. Perumkaviko, Va. Mu. Sethuraman M.A (D. Lit.) World University U. S. A. The verse written by Pandit K. T. Gnanapragasam proves worthy of being reproduced here as it gives us a glimpse of the ‘Cosmic Love’ embeded in man - be he the President of the United

States Mr. Jimmy Carter, a simple sweet poet Mr. Gnana-pragasam or the hostages directly involved in the incident narrated or any average reader.

CARTER

On mount of achievement
Carter stands content
 Abhorring war a full year sped
 The U. S. Hostages in dread
 And as Jesus
 Pleading mercies
 Carter won
 Hostages' heaven

May I venture to say that the "Bharathi Pillai Thamil" will perpetuate in the memory of the Tamil world so long Tamil and Tamils exist and pray that Almighty's gracious blessings make Pandit Gnanapragasam to continue his 'Thamil pani.'

என்னுரை

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி, ஓர் ஞான வாரிதி. சுதந் திர சாரதி. பாரதிரப் பாடிய வீரத் திருமகன். பழையக்கும் புதுமைக்குமிடையே பாலம் அமைத்த பாவேந்தன். “அறம் பாட வந்த அறிஞன்; புதிய திறம்பாட வந்த மறவன்.” தமிழர் நிலத்துக்கென்றே தாயளித்த தங்கம்: உதய தாரகையாகத்தோன்றி நிரந்தர சூரியனுக விளங்கும் நெறியோன். இப் பெரிய புலவர் பெருமான் மீது, சிற்றறிவுடைய யான், பின் ணாத் தமிழ் பாடத் துணிந்தமை, ‘சிறிய தெள்ளு துள்ளிக் கருடங்கர்க்குப் பறவை கற்பித்தது போன்ற செயல்’ என்று அறிஞர்கள் நகைப்பது மன்றி, நானே, என்னையும் நகைத் துக்கொள்ளும்படியான ஒரு செயலாகும் என்பதையும் உணர்கின்றேன்.

சுடர் விளக்காயினும் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும் என்பது முதறிஞர் வாக்கு. அற்றைநாட் கூடல் மாநகர்ச் சங்கம் போல் இற்றைநாட் கொழும்பு மாநகர்த் தமிழ்ச் சங்கமும், சுமார் நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக உயர்ந்த தமிழ்ப்பணி ஆற்றி வருவதை யாவரும் அறிவர். இச்சங்கம் பாரதியாரின் நூற்றுண்டு (1982) குறித்து சிறு பிரபந்தம் அமைக்கும் போட்டிக்கு ஒரு களம் அமைத்துக் கொடுத்தமை கண்டதும், ஆர்வ மேலீட்டால்தான், இதை எழுத வேண்டியும் நேர்ந்தது.

சமன்செய்து சீர்தூக்குஞ் சான்றேர் குழு, ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்தமை, மேலும் இந்நூலைப் பதிப்பிக்கவும் ஆர்வம் அளித்தது. அதனால் முந்த முந்தக் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்துக்கே என் சிந்தை மகிழ்ந்த பெருநன்றி உரியது. “கோவுடனே கூடிவரும் குருட்டாவும் ஊர் புகுதும்” எனும் சேக்கிமார் சுவாமிகளின் திருவாக்கும் என்மட்டில் ஒருவாறு பொருத்தமானதே.

இதுவரை பாரதியாரைப் பற்றிச் சுமார் நாற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன என்பதை அறிஞர்

வாயிலாகக் கேள்வியுற்றேன். அவைகளைத் தேடி ஆய்வு செய்து சிறந்த முத்துக்களை எடுப்பதெனின் என்போன்றவர் களின் வயதும் வருத்தமும் இடங்கொடா. யாழ்ப்பாண நூல் நிலையத்தை நினைத்தும், தீக்குளித்து, ‘ஆவி குடிபோன அவ்வடிவிற்’ காட்சி தரும் எங்கள் யாழ் அன்னை, எங்களும் உதவி செய்வாள் என்ற எண்ணத்தினால் கைவசம் இருந்த பாரதியார் பாடல் முழுதும் அடங்கிய ஒரு நூலே கதி யென்று கருதி. அதனையே ஆதாரமாகக் கொண்டேன். மாங்களி வாங்கிய வரதராஜப் பெருமானின் நினைவும்வர அந்தநூலையே தினமும் வலம் வந்தேன். பயன் மாங்களிப் பரிசும் கிட்டியது.

இளமை தொட்டு, ஆசிரிய பண்டித வித்துவான் தேர்வு மட்டும், நமக்குக் கற்பித்த வித்தியாதானப் பெருவள்ளால் கள், செய்யுள் மனனத்தைச் சிராக அழுத்தி வைத்ததின் பயன், நம் முன்னேர் பாவித்த அருமையான இலக்கியச் சொற்றெடுர்கள் ஆங்காங்கு இழையோடிக் கிடப்பதே: ஏன்? அவர் மொழிந்த பொருட்களையுமே பொன்னேபோற் போற்றியிருப்பதையும் அறிஞர்கள் உணர்வர்.

பின்னைத் தமிழ் பாடி இறவாப்புகழ் பெற்ற ஸ்ரீ குமரகுரு பரசுவாமிகள் போன்றேர் செய்த பெரும்பணியினை, அதன் இலக்கணம் சரிவர அறியா ஒருவன் முயன்றமையைப் பெரி தாகப் பர்ராட்டி, வாழ்த்துரை, அணிந்துரை, விதந்துரை ஆதியன தந்துதவிய, தமிழகப் பெருங்கவிக்கோ கலாநிதி வா. மு. சேதுராமன் எம். ஏ. ஐ. விட், யாழ்/பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன் எம். ஏ. பி. எச். டி. (இலண்டன்), அரசு கரும் மொழித் திணைக்கள முன்னால் துணை அத்திபட்சசர் வித்துவான் எவ் எக்ஸ். லி. நடராசா என்போருக்கும், “ஆயிரம் முகத் தான் அக்ன தெனினும் பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்று” எனும் சான்றேர் கூற ரைத் தழுவி மரபு வழி தவறுத் திறப்புப் பாயிரம் ஒன்றை எழுதி உதவிய கலாநிதி க. செ. நடராசா எம். ஏ. பி. எச். டி. அவர்கட்கும், பிறநாட்டறிஞர்தம் பெருவிருப்பிற்கமைய ஆங்கிலத்தில் ஓர் அணிந்துரையை அழகாக எழுதியுதவிய யாழ்கல்வித் திணைக்கள முன்னால் கல்வி ஆலோசகர் திரு.

நல்லையா B.A. அவர்கட்டும் எனது உளங்கணிந்த பெரும் நன்றி என்றும் உரியது. மற்றும் பாராட்டுக் கவிஞரைகள் யாத் தனுப்பிய நமது பெருமகன் வித்துவான் அமுது, நன்பர் கவியரசு ஞானம், கரம்பன் - யுவன், என்பவர்களையும் மறக்க முடியாது,

இந்நாலைப் பலமுறை பார்வையிட்டுச் செம்மைப்பாடு செய்து உதவிய தும்பளை பண்டித வித்துவான் க. கிருஷ்ண பிள்ளை, மட்டுநகர் வித்துவான் எவ். எக்ஸ். வி. நடராஜா என்போர்க்கும் - இந்நாலிற்கு உரைக்குறிப்பு எழுதி உதவிய, நமது கணிஷ்ட புதல்வியும், பூபேராசிரிய கலாநிதிகள் சு. வித்தியானந்தன், ஆ. சதாசிவம், ச. தனஞ்செயிராசசிங் கம் என்போரின் பல்கலைக் கழக மாணவியுமாகிய திருமதி செல்வராணி சிவலிங்கம் பி. ஏ. அவர்களுக்கும் எனது நன்றி;

எப்படி எழுதினாலும் பாரதி புகழுக்கு எல்லை காண முடியாதாதவின் இம் முதற் பிரபந்தத்தில், பிழைகள் தாரா எமாக இருக்கக்கூடும். அவற்றை அறிஞர்கள் கட்டிக்காட்டி அறிவிப்பின், மனமகிழ்ச்சியோடு ஏற்று, அடுத்த பதிப்பிற் திருத்திக் கொள்ளலாம்.

இந்நாலைனை அழகுற அச்சிட்டு, எல்லா வகையிலும் நல்லுதவி புரிந்த யாழ்/நெல்லியடி கலாலய அச்சக உரிமை யாளர் திரு. இளைய பத்மநாதன் - அதன் அருமையான ஊழியர் பலரது பண்பும், பயனும் பாராட்டற்குரியன.

உலகெங்கும் அளவளாவிய தமிழ்னபர் பலருக்கும், விசேஷமாய் ஆசிரிய மாணவ சமுதாயத்துக்கும் இந்நால் உரியதாய் என்றும் வாழ இறையருள் பாலிப்பதாக.

“இராணிமனை”

ஆசிரியர்

அஸ்வாய்,

யாழிப்பாண்ம்,

இலங்கை.

15-8-83

சிறப்புப் பாயிரம்

கலாநிதி க. செ. நடராசா M. A, Ph. D.
அவர்கள்

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா
 வடயாழ்ப் பாணம் தென்கதிர் காமம்
 இடைநில மெங்கு மிலங்கிய தமிழில்,
 தென்தே னுவரைத் தீந்தமி மாசான்
 பொன்னேளிர் கவிசெய் போச ராசன்
 பன்னிய பனுவல் பராக்கிரம வாகு
 மன்னவன் தம்பை மாண்புறு மவையில்
 அன்றரங் கேற்றிய அடிச்சவ டொட்டி
 இன்றிலங் காபுரி எங்கணு மெழுந்த
 பாரதி நூற்றுண் ரேதிர் விழவின்
 சேரதி பாகந் தேக்கிய கொழும்புத்
 தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைப்பரி செய்த
 இமிழ்திரை ஞாலம் இன்புறு பாரதி
 பிள்ளைத் தமிழ் செய்து) அள்ளிச் சுவைபெய்
 துள்ளக் கிளர்வின் வெள்ளங் காட்டிக்
 கவிக்கமம் ஈட்டிச் செவிப்பசி ஓட்டிப்
 புவிக்கவி சூட்டிப் புகழுறு நன்நெடுந்
 தீவகம் ஈன்ற தீந்தமிழ்ப் பண்டித
 பாவல ஞானப் பிரகா சன்தென்
 தலைநகர் வாய்ந்த தமிழ்ச்சங் கத்துக்
 கலைமலி புலவோர் கருதிக் கேட்டிங்
 குற்றது மற்றொரு சிற்றிலக் கியமென
 முற்றுறத் தேர முன்வைத் தனனென்.

பாரதி பிள்ளைத் தமிழ்

*****

நூற்காப்பு

பூரண ஞானம் பொலிந்திடு தெய்வப்
பாரத நாட்டுப் பைந்தமிழ் மாதா
தாரணி தந்த தவப்பே ருண
'பாரதி' யென்னும் பாவலன் மீது
பிள்ளைத் தமிழ்ப்பூம் பிரபந்தம் பாட
உள்ளக் கமலம் உவந்து மலர்ந்தே
'ஆசி பகவன்' அடியினை தொழுதேன்
தீதிரு ணீக்கித் திருவருள் தரவே.

அவையடக்கம்

பொன்னி வைகை பொருளைமுதற்
புலவோர் நாவிற் பயில்நதிகள்
பொங்கிப் பாயத் திருமேனிப்
பொலிவு பூத்த தமிழகத்துத்
தென்னன் புகழ்சேர் தண்மதுரைத்
தேவி யம்மை மீனுட்சித்
தெய்வப் பிள்ளைத் தமிழ்பாடத்
தேர்ந்த குமர குருபரற்கு
முன்ன ரிருந்த ஊழைத்தீன
முந்து செந்தூர் முருகனவன்
முற்றுந் தடுத்தே யாட்கொண்டான்
முதிர்ந்த அறிவிற் குருடனென
இந்நாள் மட்டும் வாழ்கின்ற
என்னைத் தடுத்தாட் கொள்வரிலர்;
எனினுந் தமிழ்த்தாய் மகனென்றே
யென்னி அறிஞர் முன்வைத்தேன்:

தூல்

க. காப்பும் பருவம்

திருமால்

உலகம் படைத்த அயனுரை
உந்திக் கமலந் தந்தோனே!
ஓதும் பஞ்ச பூதத்தின்
உள்ளும் புறமும் வந்தோனே!
குலவும் பத்தே யவதாரங்
கொண்டே தருமம் புரந்தோனே!
குதிக்குந் தரங்கப் பாற்கடலிற்
கோலத் துயில்கொண் டமர்ந்தோனே!
மலர்மா மகளைத் திருமார்பில்
வதித்தோய்! வைய முண்டோனே!
மாணீ ரடியா வூலகளந்த
மாலே! மாயா! மூலாவே!
அலகில் லாத கவிதைமலர்
ஆரம் புனைந்தே ஆதிமொழி
அன்னைக் களித்த பாரதியாம்
ஆரா வழுதைக் காக்கவே.

அரன்

ஆகங் கலந்தோர் பாகத்தில்
 அருஞ்ஞ சத்தி வடிவோடே
 அடியா ருள்ளக் கமலத்தும்
 அமர்ந்தே ஞான அருள்கூட்டிச்
 சாக ரஞ்சுழ மண்விண்ணுந்
 தானு யிலங்கி மான்மழுவும்
 தாவும் புவியி னதழுடையுந்
 தண்கூன் மதியுஞ் சுரநதியும்
 வேக விடமார் படவரவும்
 வெள்ளே றிடப வாகனமும்
 மேவி யுலகை யாட்கொண்டு
 விளையாட்ட யரும் மணிகண்டா!
 பூகம் பந்தான் எழுந்ததெனப்
 பொங்குங் கனவின் பொறிகக்கப்
 புதுமைக் கவிதை பலதந்த
 பூம்பா ரதியைக் காக்கவே.

2

திசைமுகன்!

கூறும் அந்த வகிலாண்ட
 கோடி யெல்லாம் படைத்தருளிக்
 குலவுஞ் செங்காற் சிறையன்னக்
 கோல வாக னங்கொண்டு
 சீறு மரவச் செஞ்சுசடையோன்
 திருமா முடியைக் காண்பதற்குத்
 திசைக ஜங்கும் பறந்தாலும்
 சிறிதுப் காண முடியாமற்
 தேறுந் தன்னு திருநாவிற்
 செஞ்சொற் கலையின் வாணியையுஞ்
 சேர்த்துப் பூவி ஹுறைவிரிஞ்சா!
 சேரு மெந்தத் திசைதோறும்
 ஊறும் செந்தேன் கவிவெள்ளம்
 உடைத்துப் பாய்ந்திங் கோடிடவே
 உலக வறிஞர் முடிகண்ட
 உயர்பா ரதியைக் காக்கவே.

கஜமுகன்!

கண்ண பீச கபோலமெனக்
 கருது மூன்று மதங்கொண்ட
 சுசமா முகனே! பாசாந்த
 கார மென்று மூன்னேர்கள்
 சொன்ன வைந்து மலங்கடருந்
 தூசை யகற்றித் துடைப்போனே!
 கருதிப் பொருளைக் காட்டுமொரு
 துய்யா! தும்பிக் கையாவே!
 வண்ண மறையின் மூன்னின்ற
 வகைபோ லீசன் மாங்கனியை
 வாங்கி மூன்னும் வந்திட்ட
 வரதா! கனியி னினிதான்
 மன்னு கவியார் பாரதியை
 மதமா யானை தாக்கிட்ட
 மாபா தகமே தீரமனம்
 மகிழ்ந்து கூர்ந்து காக்கவே.

4

அறுமுகன்!

அக்க ணிந்த உடையானின்
 அருளிற் பூத்தோய்! கந்தகிரி
 அமர்ந்தோய்! இமயக் கொடியான
 அம்மை யுமையாள் மடிமேலோய்!
 தக்க வாறு படைவீடு
 சமைத்தோய்! அருண கிரிநாதர்
 தரூஞம் பாடல் செவிமடுத்தோய்!
 தமிழாய் சங்கத் தண்சூடற்
 செக்கர் வானச் சிவனேடும்
 சேர்ந்து செம்பொற் றவிசிருந்தோய்!
 தெவிட்டா ஞானப் “பழம்நீயே!”
 தேசங் கண்ட தெய்வம் நீ!
 தொக்க கலாப மயிலேறுஞ்
 சுடர்வேல் முருகா! சூர்தஷந்தோய்!
 தொட்டுத் துளைக்கக் கவிக்கஜைகள்
 தொடுபா ரதியைக் காக்கவே.

5

வேறு
கலைகள்

வெள்ளோமலர் மஞ்சத்தும் மெய்யடியார் நெஞ்சத்தும்
வீற்றிருக் கின்ற தெய்வம்;
வேதவசன் நாவிலும் மெய்ப்புலவர் பாவிலும்
விரும்பிந்ட னடு தெய்வ;

விள்ளரிய வெண்ணெட்டுத் தெள்ளமுத கலைகட்கும்
வேவுமருட் டலைவி யென்றே
வீணகரத் தேந்தியிசை மீட்டுத் தென் குமரியொடு
மேருவரை யாண்ட தெய்வம்:

வள்ளுவர்தங் குறள்வடிவில் வந்தமுனி; கும்பழுனி
மரபுகழ் விரித்த தெய்வம்:

மாடமணிக் கூடல்நகர் மன்றத்தில் வைகைதனில்
வந்தேறி நின்ற தெய்வம்:

உள்ளத்துக் கறைகவிதை வெள்ளத்தி ஸள்ளுண்டே
ஒடவொளி யோங்க நாளும்
ஒவாது மழுத்தவொரு பாவாணன் பாரதியை
உள்ளளவுங் காக்க நீயே.

6

திருமகள்

கண்ணிமையாத் தேவர்களின் விண்ணனமுத பாற்கடலிற்
கண்ணயரு கரிய மாலின்
கவுத்துவப்பொன் மணிமார்பிற் கலந்துறையுஞ் செந்
கட்டழகின் தெய்வ வுருவே! (திருவே!
மண்ணதனிற் “பொருளிலார்க் கின்பமிலை யினமுமிலை
மானமிலைத் தான மில்லை”)
வாழ்விக்க வடிவெடுத்த மாதரசி நீயிலையேல்
வையகழு மில்லை யன்றே;
நண்ணுபுக ழிகழ்விருப்பு வெறுப்போடு பகவிரவாய்
நடத்துவது ஞாய மாமோ?
ஞானமுறு வள்ளுவர்தந் தேனமுத முப்பாலில்
நடுநிற்கும் நாய கியே!
எண்ணியெண்ணிக் கொட்டிவிட்ட புண்ணியனும் பார
ஏழையெனச் சாற்று கின்றூர் (தியை
ஏதேதோ விளங்கவிலை: இவன்பாவோ தங்கவிலைக்
கீடாகா காக்க நீயே.

7

மலைமகள்

வேதத்தி னந்தமதில் விளங்குமொரு மாசத்தி
 வெட்டவெளி யான சத்தி:
 வீரமுறு பராசத்தி; மெய்ஞ்ஞான சிவசத்தி:
 வேண்டுவன ஈயுஞ் சத்தி·
 பூதத்தின் ஐந்தினுளைம் புக்கிருந் தகிலாண்டம்
 புரக்குமொரு புனித சத்தி;
 புத்தியொடு சித்தசா கரந்தன்னை வற்றச்செய்
 புன்மையெயரி காளி சத்தி!
 ஒதவொண் ணுதபல வாயிரஞ் சத்திக்கும்
 உருவமா யமைந்த தேவி!
 அந்தனர விந்தபதம் வந்துநிதம் பந்தனைகள்
 ஓடவருள் வேண்டி வேண்டிப்
 போதமுறு நற்புதிய கோணத்தி லேநின்று
 புவியேழும் போற்று கவியாற்
 போதனைகள் புரிந்துலக சாதனையொன் ருக்குயுக
 புலவபா ரதிகாக் கவே. 8

சத்தமாதர்

வன்னத்த டத்துவள ரன்னத்தை வாகனமாய்
 மாமறையை யாயு தம்மாய்
 வரித்தஅபி ராமி;வெள் ஹேரூர்தி ‘பினுக’மெனும்
 வார்சிலைகொள் மகேசு வரியாள்:
 பன்னுமயில் வேலேந்து கெளமாரி; வான்கருட
 பாலாழி நாரா யணியே;
 பகர்சீயம் மேழியொடு வருகோல வராகி;மதம்
 பாயுகரி வச்சி ரத்தை
 மன்னிவரு தேவேந்ர ராணியே! மாயப்பேய்
 வரிசூல காளி யம்மா!
 மாநிலக் கன்மவினை தானிலைக் காதுவர
 மாரிபொழி சத்த மாதர்
 என்னவரு தெய்வதத் தேவியர்காள்! “இறவாத
 இன்னமுதப் பாட்டி னுக்கே
 ஏழூலகு மேத்திவரும் பத்தினிப்பெண் வேண்டு”மென
 இயம்புபா ரதிகாக் கவே. 9

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
 ஆட்டுவர்தா மின்றியெங்கும் ஆடுகின்ற பரம்பொருளின்
 ஆணமுக மைந்தன் மீதும்
 அரியகம ஸாசனத் திருமாதை மார்பஜைத்
 தமுதாழி துயின்றேன் மீதும்
 முட்டுவர்வெம் பகைதணிக்க முப்புரத்தை யன்றெறித்த
 முழுமுதலா மரனின் மீதும்
 முத்தலைவேல் சூலமுடன் எத்தலமும் முத்தமிடும்
 முப்பில்தமிழ் முருகன் மீதும்
 வாட்டுதுய ரோட்டமலர்க் கரம்நீட்டி வேட்டதருள்
 மாதுமையாள் தேவி மீதும்
 மருளோட்டு கலைஞரானப் பொருள்கூட்டு தேவியராம்
 மாதெய்வ மாதர் மீதும்
 ஏட்டுநேர் மொழியடங்காப் பாட்டுவார் தேரேறி
 இரவியென வருபா ரதியை
 எண்வ சுக்காள் ஆதித்தர் உருத்திரர் மருத்துவராம்
 எக்கோடி தேவுங் காக்க

2. செங்கிரைப் பருவம்

தாவிவரு திசையெங்குந் தன்மங்கள் மேவிவரத்
 தமிழ்கண்ட நதிகள் பாயுந்
 தாங்குந்தென் னகத்தாயின் ஓங்குமுக நன்னுதலிற்
 தயங்குமொரு திலக மொத்த
 பாவிற்குச் சுவையூட்டும் பாவலரும் நாவலரும்
 பண்புசால் சான்றேர் தாழும்
 பகர்நால்வர் தேவார பாராய ணம்புரியும்
 பத்தர்களும் பரிம விக்கும்
 ஓவில்லாப் பெருமைதவ மூடியரெட்ட யப்புரத்தில்
 ஒதுமறு தொழிலர் வாழும்
 உயர்மரபில் வந்துபிறந் தோங்குபுகழ் விரித்திட்ட
 உம்பர்புகழ் பரத நாட்டுத்
 தேவியருள் கூர்ந்தவா! திருமுக மசைந்துநீ
 செங்கிரை யாடியருளே!
 செந்த விழ்ப்பொன் நாட்டுக்கும் பாட்டுக்கும் பணி செய்
 செங்கிரை யாடி யருளே, தோய்

செந்தண்மை பூண்டொழுகும் அந்தணர்தங் குலமுதல்வன்
 திருமூலர் மரபின் செம்மல்;
 சினந்தலையிற் கொண்டுநிதம் மனந்தடுமா றில்லாத
 திருவளர்நற் சின்னச் சாமித்
 தந்தையருங் கற்பினுயர் பொற்பெலாம் வாசுகிக்கும்
 தளராது பாடம் ஜாட்டத்
 தக்கவளாம் இலக்குமினல் லம்மையரும் இறைவேண்டித்
 தம்மனங் கலந்த தவத்தால்
 வந்தவொரு சுகுமாரா! வான்காம தேன்கன்றுய்
 மதுரதனத் தமுதம் மாந்தி
 மணிமார்பில் விளையாடி வருமதலாய்! எதிர்கால
 மாகவிதை மன்ன வா!நீ
 சிந்தனைய ருட்டுசெயல் தெருட்டியொரு தாண்மடக்கிச்
 செங்கீரை யாடி யருளே:
 செந்தமிழ்ப்பொன் நாட்டுக்கும் பாட்டுக்கும் பணிசெய்
 செங்கீரை பாடி யருளே. (தோய்!

மும்மதமும் நால்வாயும் ஜங்கரனும் ஏந்துகச
 சூகனைரின் அருளில் மூழ்கி
 முப்போதுந் தப்பாது கைப்போது கொண்டேற்றி
 முப்புரிநூன் மார்ப ணிந்து
 தம்மதத்து முறைதவரு உபநயனச் சடங்காதி
 தருணத்திற் பெற்று நின்று
 சாலவுயர் தமிழ்த்தாயின் கோலமுறும் ஏடுகளைத்
 தகுவயதா மைந்திற் ருங்கி
 எம்மைக்கும் நன்மைதரு கலைஞரான வழுதுண்டு
 இளம்பிறையி னேற்ற முற்று
 எத்திக்கும் பாராட்டத் தித்திக்குங் கவிதைபல
 இளமையினில் யாத்த ஸித்துச்
 செம்மைமுலைப் பாலோடே அறிவுப்பா லுங்கலந்தோய்!
 செங்கீரை யாடி யருளே.
 செந்தமிழ்ப்பொன் நாட்டுக்கும் பாட்டுக்கும் பணிசெய்
 செங்கீரை யாடி யருளே. (தோய்!)

13

ஜந்தாகும் ஆண்டதனி லண்ணயவ எகன்றாலும்
 ஆறுதலைத் தந்து பின்னர்
 ஆட்கொண்டே யருளவரு நாட்கண்டு பார்க்கவோரு
 ஆண்டவனு முள்ளா னன்றே:
 கொந்தாரு மலர்க்கூந்தன் மாதரசி அத்தைமுறை
 கொண்டவொரு குலக்கொ முந்து
 குன்றமதைக் குணத்தினால் வென்றெருளிரு மன்புமனங்
 குடிகொண்ட குப்பம் மாளே
 முந்தார்வ மொடுதருணம் பிந்தாமற் செய்தபல
 ‘முயற்சிதிரு வினை’யை யாக்கி
 முதறிஞர் மத்தியிலே முழுமனித னனவைத்த
 முறைமையெலா மூலக மறியும்,
 செந்தாம ரைப்பாதம் உந்தியெழுந் தூண்றிக்கை
 செங்கீரை யாடி யருளே:
 செந்தமிழ்ப்பொன் நாட்டுக்கும் பாட்டுக்கும் பணிசெய்
 செங்கீரை யாடி யருளே. (தோய்!)

14

ஆரியமுஞ் செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் பிரன்ஸாதி
 ஆர்ந்தமொழி யாவுந் தேர்ந்து
 ஆசிரிய தீபமென எட்டயபு ரத்தரச
 ஆஸ்தான கவிய மாகீச்
 சீரியலு ‘பாரதி’யாம் மாவிருதை யேற்றும்மனத்
 திருப்தியது கானு நின்று
 சிறுபோழ்தி வைவநீக்கிப் பத்திரிகை ஆசனெனச்
 சென்னைநகர் தன்னை மேவி
 “வீரமுறு வாளதிலுங் காரமுறு பேனுவும்
 வியனெனமுத் திரண்டு மிந்த
 மேதினியின் கண்க’ளை ஒதினநீ! சாதனையில்
 விட்டவன்நீ! மட்ட டங்காத்
 தீரமொடு பாரதமிங் கேறுசே வடிநீட்டிச்
 செங்கிரை யாடி யருளே:
 செந்தமிழ்ப்பொன் நாட்டுக்கும் பாட்டுக்கும் பணிசெய்
 செங்கிரை யாடி யருளே. (தோய்

15

வேறு

தந்தையரை யோர்கணமுந் தரணிதனிற் தட்டாய்
 தார்வெந்தன் தசரதனின் தனிமரபில் முத்த
 மைந்தன்சீ ராமனென மதித்துநடந் திட்டாய்:
 மந்திரம்போல் வார்த்தைகளை மனப்புலத்தில் நட்டாய்:
 வந்தவிளஞ் சிறுவருடன் பந்தெனினு மாடாய்:
 மாவீதித் தோழருடன் மறந்தேனுங் கூடாய்;
 செந்தமிழின் ஏடுகளே செங்கோசெங் கீரை:
 சேர்ந்தவயிர் நண்பர்களாஞ் செங்கோசெங் கீரை: 16

கல்வியொன்றே தெய்வமெனக் கருத்தினிது கொண்டாய்;
 காலத்தைப் பொன்னெனவே கருதிநலன் கண்டாய்!
 ‘நெல்லை இந்துக்’ கல்லூரி நேத்திரங்கள் போன்று
 நிலவியொளி விரிகாசி அலகபாத் தென்ற
 நல்லவுயர் பள்ளிகளை நாடிநிதங் கற்றூய்:
 ஞாயிறெனக் கதிர்பரப்பி ஞானமெலாம் பெற்றூய்;
 சொல்லவொண்ணேக் கவிசொரிந்தாய் செங்கோசெங் கீரை
 சொர்க்கவழி காட்டிவைத்தாய் செங்கோசெங் கீரை: 17

பத்திரிகை ஆசிரியன் பதவியென்றால் ஞாலம்

படைத்தவனே திடுக்கிடுவான்; பாடறிந்து பண்பாய்ச்
சித்திரிப்பான்; கத்தரிப்பான்; தெய்வசெயல் புரிவான்;

தேசலவு மாழிந்தியா சீர்விசயா சுதேச

மித்திரன்நற் ‘சக்கரவர்த் தினி’போன்ற மேலாம்

விந்தைசெறி ஏடுகளில் விரைந்துவிட்ட பாணம்

அத்தனையுங் குறிதப்பா செங்கோ செங் கீரை:

அண்டமெலாங் கீண்டினதே செங்கோசெங் கீரை. 18

கற்பினுக்கோர் வடமீனுயக் காமன்விடு தூதாயக்

கார்சுமந்து வேல்சுமந்து கமலமலர் பூத்துப்

பொற்பினுக்கோர் திருமகளாய்ப் போந்தகுலங் கொடியாள்:

பொலந்தொடியாள் நலங்களிந்த புனிதசெல்லம் மாளைக்
கற்றலிலும் எழுதலிலுங் கவனமுற்ற போதும்

கடிமணமும் பாலியத்திற் கண்டுகளித் திட்டாய்:

வெற்பிருபொற் புயம்மீசை முண்டாசுக் கட்டு

விளங்குபொட்டு மணிமாரா! ஆடுகசெங் கீரை.

19

பாலியத்துத் திருமணத்தைப் பார்ப்பனர்கள் தம்மின்

பரம்பரையின் செயன்முறைகள் பற்றியநீ பின்னர்
வாலிபத்தில் மனம் வெறுத்துப் பலகவிதை பாடி

வந்திடினுந் தமிழுமதன் சுவையுமென வாழ்ந்து
தாலியிட்ட கோகிலத்தைச் ‘சகுந்தலை’யென் ரேத்தித்

தானெனமுது சுயசரிதைத் தேனிற்குழைத் திட்டாய்;
சோலியிட்ட வறுமையிலுஞ் செம்மைகண்ட பால

சூரியன்நீ! தலைநிமிர்ந்தே யாடுகசெங் கீரை.

20

உ. தாலப் பருவம்

‘பிறந்த நாட்டின் பெருமைக்காய்ப்
 பெரும்பா ரதத்தைப் பாடென்றுன்’
 பேரா ஆர்வ மேலீட்டாற்
 பாடி முடித்தான் “வில்லி”யவன்:
 திறந்த நெற்றிக் கண்ணரனுர்
 சினந்து சபிக்க ‘என்றினியான்
 தென்னன் மதுரைத் தலங்காண்பேன்?
 தேவே!’ யென்றுன் நக்கீரன்:
 சிறந்த நாட்டின் சீர்த்தியெலாம்
 தெவிட்டத் தந்த பெரும்புலவர்
 சேர்ந்த மரபு மாலையிலே
 திகழும் மணியாம் பாரதிநி!
 மறந்தோ வாழ்வாய் தாய்நாட்டை
 வானிற் சிறந்த நாடென்றே
 மலர்வாய் திறந்தாய் தாலேலோ:
 மணிக் ஞுதிர்த்தாய் தாலேலோ;

21

வான மளக்கும் இமயமுதல்
 வாழுங் குமரி முஜைமட்டும்
 வழுத்துந் தெய்வங் காப்பாக
 மற்றீர் மருங்குங் கடலணங்காள்
 கானத் திரையாற் தாலாட்டக்
 காமர் கங்கை காவேரிக்
 கண்ணிப் பெண்கள் நீராட்டக்
 கருணை அசோகன் மனுமுதலாய்
 ஆன வேந்தர் முறைநாட்ட
 அள்ளும் புலவோ ரமுதூட்ட
 அகில மெல்லாம் பாராட்டும்
 அம்பொன் நாடாம் பாரதத்தைத்
 தேனிற் கலந்த கவிபாடித்
 தேசப் பற்றிற் திணைறுத்த
 திருவே! தாலோ தாலேலோ.
 திறலோய்! தாலோ தாலேலோ.

22

தேர்ந்த வுகத் துபகண்டம்
 திங்கள் பருதி மரபுற்ற
 செங்கோ லரசர் நல்லாட்சி
 தேய்வ பத்தி திகழ்மாட்சி
 கூர்ந்த கலையின் மதிநுட்பம்
 கூறும் பண்டை நாகரிகம்
 கொள்ளக் குறையா மெய்ஞ்ஞானம்:
 குலவைம் பூத விஞ்ஞானம்
 சேர்ந்த சகல வரலாற்றின்
 சின்ன மென்ற சீர்கண்டு
 தெளிந்த ஆதிப் பெருமையலாந்
 திரட்டி நெடுமால் திகிரியெனப்
 போந்த கவிதைக் களைகொடுத்த
 புலவா! தேசப் பற்றுடைய
 பொன்னே! தாலோ தாலேலோ:
 புவே! தாலோ தாலேலோ

23

பாப்பா வென்னுங் குழந்தைகட்குப்
 பால்தேன் கலந்ந பாகாகப்
 பருவ வெழுச்சி வாலிபர்க்குப்
 படையின் புரட்சி வாளாகக்
 காப்பாந் தேச வீரருக்குக்
 கண்ணி லொற்றும் மலராகக்
 காத்தி ருப்போர் விடுதலைக்குக்
 கனலில் வார்க்கும் நெய்யாக
 மூப்பில் ஸாத தமிழ்த்தாம்க்கு
 மூவாத் தேவ மருந்தாக
 மூடப் பழக்கக் களைகட்கு
 மூட்டி யெரிக்குந் தீயாக
 மாப்பி ஸாற்போற் கவிதந்த
 மன்னு! தாலோ தாலேலோ
 மாதா தேசப் பற்றுவளர்
 மகனே! தாலோ! தாலேலோ,

24

தலையே தேசப் பற்றுகச்
 சத்தி னானம் நெஞ்சாக
 தாங்குங் கடமை கண்ணுகச்
 சாயா நீதி சமத்துவத்தின்
 நிலையே நீட்டுங் கரமாக
 நேர்மை யுருக்கொண் டெழுந்தோனே!
 நிலவு கவிதை மரஞ்செடியும்
 நிமிர்ந்து பாடச் செய்தோனே!
 மலையே வரினுஞ் சலியாத
 மாதா மானங் குறியாக
 மனித உரிமை விடுதலைக்கோர்
 வழிகாண் குவதே வெறியாக
 உலையா முயற்சிப் பகிரதன்போல்
 உருவ மெடுத்துத் தேசத்துக்கு(கு)
 உணர்ச்சி கொடுத்தாய்! தாலேலோ!
 உயிரே கொடுத்தாய்! தாலேலோ.

25

நெஞ்சி ஹரந்தா னற்றுர்க்கும்
 நேர்மைத் திறன்க ஸிற்றுர்க்கும்
 நீசப் பணிக ளாற்றிமனம்
 நித்தஞ் சலிப்பி ஹற்றுர்க்கும்
 பஞ்சின் பாடா யடிபட்டும்
 பாழு மடிமை மிடிபட்டும்
 பல்லைக் காட்டி வாயிழ்ந்து
 சொல்லாற் தம்மை விற்றுர்க்கும்
 பிஞ்சுக் குழந்தை பிறந்தாலும்
 பிறப்பி லடிமை யென்னுமவப்
 பேரே யுண்டா மதைமாற்றப்
 பெருமா னருளாற் பிறந்ததவக்
 குஞ்சே! தேசப் பற்றுக்கோர்
 கோவே! பாவே! தாலேலோ:
 கோயில் சமைத்தாய் தாலேலோ!
 குருவா யமைந்தாய்! தாலேலோ.

26

நாட்டுக் காக வுயிரீந்து
 “நடுகல்” பெற்ற சான்றேர்க்காய்
 நவின்ற வீரப் புறத்திணையின்
 ஞானந் திணாத்த நல்லோர்கள்
 வாட்டுஞ் சிறையில் வீழ்ந்தாலும்
 மனையோர் துயரி லாழ்ந்தாலும்
 மார்பில் “விழுப்புண்” படுதற்கே
 மானின் மானம் பூண்டார்கள்:
 ஆட்டு மடிமைப் பூட்டுடைத்தே
 அன்னை துயரம் மீட்டெடுத்து
 அரியா சனத்தி ஸேற்றுதற்கே
 அயரா துழழத்த அடலேறே!
 காட்டாக் கிணியாம் பாட்டாலே
 கருத்திற் தேசப் பற்றுவைத்த
 காலக் கனியே! தாலேலோ!
 கற்ப தருவே! தாலேலோ.

27

வேறு

ஞாலந் தந்திடு நான்மறை ஞானம்
 நாட்டின் புகழிட்டும்
 நாலெட் டாகிய நற்றரு மங்கள்
 நாரும் நலிவெய்தக்
 கோலமு மாறிக் காலமு மாறிக்
 கொள்ளுந் தாய்ப்பாச
 குணங்களு மாறி நடைப்பின மென்னக்
 கூறும் வசையோடு
 காலங் கழித்திடு பாரத மக்கள்
 கவலைக் கண்ணீரைக்
 கண்டு துடைக்கவே தேசிய ஞானங்
 கக்குங் கணல்போன்ற
 மூலக் கவிதைகள் மொண்டு கொடுத்த
 முதல்வா! தாலேலோ
 முப்பது கோடி மக்களைச் சேர்த்த
 மொய்ம்பா! தாலேலோ,

28

பாரிலு யர்ந்திடு பாரத மாதா
 பண்ணு தவப்பயனுற்
 பாமணி சூடிய பைந்தமிழ்ச் செல்வியின்
 பாலசிகா மணியே!
 ஶீரிலு யர்ந்திடு நாண்மறை வேதியர்
 தெண்ணீர்த் தடத்தினிலே
 தேடிய லர்ந்தசெந் தாமரை யே!யெந்
 தெய்வத் திருநாடே
 காரிலு றங்கிடு காலத் துதித்தவோர்
 கதிரே! கற்பகமே!
 காக்குங் கோட்டைகள் கோபுரங் சாயக்
 கவிக்குண் டெறிந்திட்ட
 வீரியர் திலக தீபமே! ஞான
 வித்தே! தாலேலோ:
 மெத்துந் தேசிய ஒருமை விளக்கு
 முத்தே! தாலேலோ.

29

தேசத் தொருமை மாமலை யென்னுஞ்
 சிகரந் தனிலேறிச்
 சிறையில் வாடிய திலகர்; “எமைச்சேர்
 சிறுமைகள் தீரினான்றி
 ஆசைக் கொருபயன் காணே” மெனவறை
 அண்ணல் நவுரோசி:
 “ஆனந் தன்சுகம் நாட்டின் சுக” மென
 ஆர்த்த கோகலையார்:
 வீசுநெ டுந்திரை யாழியில் நாவாய்
 விடுத்த சிதம்பரனுர்
 வீரப் பாதையிற் சுற்றிவ லம்வரு
 வெற்றித் திருமகனே
 பாசப் புதுயுகப் பாதை காட்டிய
 பருதி! தாலேலோ
 பற்றுந் தேசிய ஒருமை யூட்டிய
 குருந்! தாலேலோ

30

ச. சப்பாணிப் பருவம்

மண்ணிலே வருபிறவி தன்னிலே மகத்தான
 மாணிடப் பிறவி யன்றி
 மற்றதனைச் சுற்றிவரு மாக்களாம் பிறவிக்கும்
 மாசகலு சுதந்தி ரக்கதை
 எண்ணியே ஈசனவர் இயற்கையி ஸமைத்தவொரு
 ஈடில்லா இன்ப மிதுவே.

இத்தகைய வின்பந்தி யாடாமற் பல்லாண்டாய்
 இந்தியத் தாய்க் குற்ற வின்னல்
 அண்ணலாங் காந்தியொடு மண்ணுலாம் மற்றவெர்க்கும்
 ஆகத்தில் வடவை யனலாய்
 ஆகின்ற காலத்தில் வேகின்ற சிந்தையொடு
 ஆதித்தன் போலு தித்துக்
 கண்ணுதல்நின் றெழுந்ததீக் கொழுந்தான கவிதந்தோய்!
 சப்பாணி கொட்டி யருளே:
 காக்கவெனச் சுதந்திரப் போர்க்கோலம் ழண்டவா!
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

31

மீன்பாயப் புலிபாய வில்பாயக் கோல்சாயா
 வேந்தர்களின் வீரம் பாய
 மேவிவரு திருமேனி தாவிவரு கங்கையொடு
 விளங்குதமிழ் வைகை பாய
 ஊன்தோய உயிர்தோய உணர்ச்சியெலாம் ஊடறுத்தே
 உருக்கிவரு கவிகள் பாய
 ஒப்பாரு மில்லாத முப்பத்துக் கோடியெனும்
 உத்தமநன் மக்கள் பெற்ற
 தேன்பாயும் இந்தியத் தெய்வத்தாய் சுதந்திரத்
 தெரிசன மின்றி வாடுஞ்
 சேதிதனை யாய்ந்துமனப் பீதியிருள் போந்திடப்
 தெய்வவருள் கூட்டி நிற்க
 வான்தோயு மதியமெனத் தான்தோன்றி வந்தவா!
 சப்பாணி கொட்டி யருளே:
 மாண்பாரு சுதந்திரப் போர்க்கோலம் ழண்டவா!
 சப்பாணி கொட்டிருளே.

32

வின்னுலவு மதியமதை விழுங்கிவரு விடவரவின்
 விதம் போலக் களங்க மில்லா
 வீரமுறு சுதந்திரப் பாதைத்தனை முடிமறை
 வெள்ளையர்தங் கொள்ளை யாட்சி
 மண்ணுலவு நம்மக்கள் மனவச்சும் மானமில்லா
 வாழ்வாழ்மை மிடிமை மற்றும்
 மரபுவே ரஹுக்குவிடப் புழுக்கள்போல் நெளிந்தாடு
 மாபழைய மூடக் கொள்கை
 கண்ணிரண்டும் பறித்துண்ணும் எட்டப்பர் கயக்கூட்டம்
 கணக்கிலாக் காடு பற்றை
 கட்செவியின் புற்றுமூட் செடிகொடியின் கற்றையெலாங்
 கடிந்தழகார் புதிய பாதை
 எண்ணியே படைக்கமனக் கண்ணினைத் திறந்தவா!
 சப்பாணி கொட்டி யருளே:
 இதங்கொண்ட சுதந்திரப் போர்க்கோலம் பூண்டவா!
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 33

அந்தணர்தஞ் சாத்திரங்க எத்தனையுங் கற்றுளோய்!
 ஆழ்ந்தநெறி முறைகள், தேர்ந்தோய்!
 ஆருக்கும் நாமடிமை யல்லமெனப் பாருக்குள்
 அச்சமதை விட்டெ றிந்தோய்!
 வெந்தழலிற் புடமிட்ட தங்கமெனக் கவித்தேரில்
 வீதிவலம் வந்த மன்னு!
 வீரமுறு பாரதத்தாய்க் கருப்பைவரு நெருப்பானேய்!
 வின்னெண்டுமென் வாழ்த்தி வாழ்த்தி
 வந்தனைசெய் காந்திமகான் தம்மையுமே யோர்போது
 மதியாமல மைத்த வரவோய்!
 வந்தானும் மன்னவர்கைப் பந்தாடு குண்டுக்கும்
 வன்சிறைக்கும் அஞ்சு வாயோ?
 கொந்தாரு குழன்மடவார் குலத்தடிமை கொழுத்தினேய்!
 சப்பாணி கொட்டி யருளே:
 கொற்றமுறு சுதந்திரப் போர்க்கோலம் பூண்டவா!
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 34

“மாளாத சுதந்திரத் தேவியருள் பெற்றிலான்
 மாநிதிக் குபேர னேனும்
 வச்சிரப் படைதாங்கு வானவர்கோ னேனுமுயர்
 மாண்றிவின் சேட னேனும்
 ஆளாக மதித்திடார்; ஆபரணம் பூண்டவோர்
 அலங்காரப் பிணமே யென்பர்.
 ஆஞமவன் தேயத்தில் ஆங்கல்வி கேள்வியிலை
 அருள்வேதம் ஆக்க மில்லை.
 மீளாத வெந்துயரின் அலைமோது சிறுதுள்ளி:
 விழிகளொளி யற்ற குருடு:
 வீஞாக வுடல்சமந்த மாபாவி’ யெனவோயா
 வீரமுழக் கிட்டு வந்த
 தோளாத நற்கவிதைச் சுரங்கத்தின் வயிரமே!
 சப்பாணி கொட்டியருளே:
 சுதந்திரப் போர்க்கோல மிதம்பெறப் பூண்டவா!
 சப்பாணி கொட்டியருளே. 35

வேறு

தடைதனி லுயர்தரு பாரதத் தாயின் தவப்பேறே!
 தமிழக மெங்கனும் பெருக்கெடுத் தோடு தனியாறே!
 வரையெனு மிமகிரி சிரமென வோங்கி வளர்ந்தாயே!
 வாழ்தரு குமரியைத் தாளெனத் தாங்கி நடந்தாயே!
 உரைதரு வேலோடு சூலிரு கண்ணெண்ண ஓளிர்ந்தாயே!
 ‘ஓம்’எனும் மந்திரக் துண்மை யுள்ளகெழு உணர்ந்தாயே!
 விரைமலர் நறவினில் விளைகவி கொட்டுக! சப்பாணி
 விடுதலைத் தீக்குநெய் யிடுகவி கொட்டுக! சப்பாணி! 36

மண்ணுறு செடிகொடி மாக்களும் விரும்பும் விடுதலையை
 வையத்து யர்ந்திடு பொருளென மதிக்கும் விடுதலையை
 எண்ணெடை மூத்தினைக் கண்ணெணப் பெற்றேர் - ஏதுமிலா
 ஏழை யெளியவர் யாவரும் வேண்டும் விடுதலையைத்
 திண்ணைம் னத்துணர் வற்றிடு மந்தியர் சிறுதுமெனை
 சேர்ந்துகெடுப்பதைக் கூர்ந்துதடுக்கக் திடங்கொண்
 விண்ணவ ரமுதினில் விளைகவி கொட்டுக சப்பாணி! (டோய்!
 விடுதலைத் தீக்குநெய் யிடுகவி கொட்டுக! சப்பாணி! 37

சீறியெ முந்திடு திரைகடல் பொங்குந் திமிரினுக்கும்

திகழ்வரை முக்கொட்டித் தெறிதரு புயலின் சினத்தினுக்கும்
கூறிடு மிடிமினஸ் முழுக்கொடு கொட்டுங் கொடுமழுக்கும்

கொற்றவர் காட்டிக் கொடுக்குமெட்டப்பர் குலத்தினுக்கும்
தேறிடும் அஞ்சா நெஞ்சுரன் காட்டிச் சிறைசென்ற

தேசதி யாகிகள் யாருக்கும் மேலாந் திலகமென
வீறிடு கவிசொரி மேகமே! கொட்டுகே! சப்பாணி

விடுதலைக் தீக்குநெய் யிடுகவி கொட்டுகே! சப்பாணி. 38

பாரத விடுதலை யொன்றே நினது பசிதாகம்:

பாழு முடல்பொரு ஓவியி வில்லை யொருமோகம்:

ஷரண ஞானம் பொலிந்தநின் ஞடு பொன்னாடு

போவவர் வருபவர் யாவருக் கும்ஹர் பொதுவீடோ?

காரண காரியம் நாமிங் கறிந்துங் கைகட்டல்

‘கண்ணது கெட்டபின் கதிரவன் பார்க்கும் கதை’யென்று
வீரமுர செடுத் தார்த்தனை கொட்டுகே! சப்பாணி:

விடுதலைத் தீக்குநெய் யிடுகவி கொட்டுகே! சப்பாணி. 39

காந்திசொற் கேட்டால் விடுதலை யுண்டாங் கணத்தினிலே:

கட்டங்கள் வேண்டாம் விடுதலை தான்நின் கருத்தினிலே:

சாந்திசெய் நான்மறை உபநிட தத்தின் தத்துவங்கள்

சகல கலைநிறை சாத்திரந் தான்நின் நேத்திரங்கள்:

வாந்தியெ டுத்திடு மற்றவர் மாய மந்திரங்கள்

வாழ்வைய ருக்குமென் ரூழுவரைத்துக் கவிவாள்வேல்
வேந்தென மிகவிரைந் தேந்தினை கொட்டுகே! சப்பாணி:

விடுதலைத் தீக்குநெய் யிடுகவி கொட்டுகே! சப்பாணி 40

ரூ. முத்தப் பருவம்

மட்டிலரு மகிளாண்ட கோடியலாம் அடிபணியும்
 மாபரனார் ஆதி சிவனும்
 மதுரமுறு தமிழுருவில் வந்தவொரு தெய்வமென
 வாழ்த்துதிரு முருக வேஞும்
 விட்டுமனங் கமகமக்குஞ் சந்தனமார் பொதியவரை
 மேவுதவக் கும்ப முனியும்
 விஞ்சுபுக மூல்காத சொல்காப் பியருடனே
 விரவுபன் னிருவர் தாழும்
 கட்டியணைத் திட்டுவளர் நந்தமிழாம் பூங்காவிற்
 கமழ்மலரின் மென்மை யாக்கிக்
 காதினிலே செந்தேணைப் போவினிக்க வார்த்துபுதுக்
 கவிதைக்கோர் தந்தை யான
 எட்டயபு ரத்துவரு மட்டவிழு மலர்மாரா!
 இன்கனிவாய் முத்த மருளே:
 இலக்கியப்பாற் கடல்கலக்கிப் புரட்சியமு தெடுத்தவா!
 இன்கனிவாய் முத்த மருளே. 41

கற்றவர்கள் விருந்தயரும் பத்துப்பாட் டெட்டுத்தொகை
 பதினெண்ணகீழ்க் கணக்கே யென்று
 காட்டிவரு சங்கநூற் கரைகண்டும் - உள்வகவரும்
 இளங்கோவன் சாத்த ணேடு
 நற்றவத் துற்றிருத் தக்கர்பெரும் புலவர்தரு
 நவில்பெரிய - சிறிய வென்னும்
 ஞானமுறு காப்பியத் தேனமுதந் தானுண்டும்
 நற்கம்பன் அற்பு தஞ்செசய்
 கற்பகத்தின் தண்ணீழ லாறியுல குள்ளதெலாங்
 கரைத்துவடி குறளி லூறிக்
 கரையற்ற தெள்ளுமன நிறைவுற்றுப் புதுமைபொலி
 கவிசொண்டே புவியை யாண்ட
 பொற்பமரும் எட்டயபு ரத்தரசே! எழுபுயலே!
 பொன்வாயின் முத்த மருளே!
 புத்திலக்கி யக்கடற் புகுந்துமுத் தெடுத்தவா!
 பொன்வாயின் முத்த மருளே. 42

வெள்ளைமலர்க் கஞ்சமிசை வீற்றிருந் திடுதெய்வ
 வீணையிசை காதை யள்ள
 வேஸ்வேந்தர் மூவர்செசுக் கோலேந்து வேத்தவையில்
 வீச்சா மரையி ரட்ட
 கொள்ளவே குறையாத தெள்ளுதமிழ்ப் புலவோர்தங்
 கூட்டமெலாம் வாழ்த் தெடுப்பக்
 கொற்றமுறு சிம்மாச னந்தனிலே கோலமொடு
 கொலுவீற் றிருந்த தமிழை
 மெள்ளவே கவர்ந்துவந் துள்ளுமெனுங் கமலத்தில்
 வீரசுவை நயங்க ணேற்றி
 மென்பட்டுச் சாத்தியணி யலங்காரச் சரமிட்டு
 வீதிவரு வோர்கள் தங்கும்
 புள்ளுலவும் அரசமரத் தடிவைத்துப் புரந்தவா!
 பொன்வாயின் முத்த மருளே:
 புத்திலக்கி யக்கடற் புகுந்துமுத் தெடுத்தவா!
 பொன்வாயின் முத்த மருளே.

43

அக்காலம் புலவரெலாங் கோவையொடு கலம்பகம்
 அந்தாதி பிள்ளைத் தமிழாம்
 ஆறுபதி னறுவகைப் பிரபந்தம் ஆகும்பல்
 லாயிரமாம் பனுவல் தன்னை
 எக்சாலும் பயின்றுலுங் குருவின்றி விளங்கிடா
 திறுக்கமிகப் பொறுக்க வேற்றி
 ஏற்றவற்றம் பொருளின்ப நூற்பயன்கள் பெறவைத்தார்:
 இந்தயுக பார தீநீ!
 முக்காலும் பயின்றுலும் முக்கணியின் சாரேட
 முத்தமிழின் நயங்கள் கொஞ்ச
 முத்தருவி தத்திவர மொட்டுமெலர் கட்டவிழ
 மொழியவொனுக் கருத்து மோதத்
 திக்காதி யந்தமெலாந் தேனுகக் கொட்டிவிட்டாய்:
 செங்கணிவாய் முத்த மருளே:
 தெள்ளுதமி ழிலக்கியத் திரைகடல்முத் தெடுத்தவா!
 செங்கணிவாய் முத்த மருளே.

44

மன்னுமுய ரிலக்கியவான் மலர்ச்சியினிற் புகும்போது
 மரபுவழிக் கவிதை தன்னை
 மருந்தளவும் மறந்திலையொண் வெண்பாவில் விருத்
 வளர்ந்துவரு மகவல் தன்னில் (தத்தில்
 துன்னுமுயர் புகழேந்தி கம்பனிளாங் கோவடிகள்
 தொடர்ந்துனது வாசல் நிற்பார்:
 துதிக்கின்ற சத்திவழி பாடுவடி வேலனெளிர்
 துவரைவரு வெண்ணெய்க் கண்ணன்
 பன்னுமுயர் கற்பினுக் கணியான பாஞ்சாலி
 பசுங்கிள்ளை குயில்கள் மீது
 பாலாறு போற்பெருகு புதியநடை போடுகவி
 பண்ணேடு பாயக் காணப்
 பொன்னனைய பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமிடு
 புலவனே! முத்த மருளே:
 புத்திலக்கி யக்கடற் புகுந்து முத்தெதுத்தவா!
 பொன்வாயின் முத்த மருளே.

45

தண்டமிழ்சே ரிலக்கியவான் மண்டலத் தொளிகாலுந்
 சந்தர்ன்போற் சோதி தந்து
 சாகாத கவிதைக்கோர் மாசக்ர வர்த்தியெனத்
 தரணியெலாம் புகழ்வி ரித்து
 அண்டபகி ரண்டமுறு பொருளெலாம் அனுவணுவாய்
 ஆயும்விஞ் ஞானி யென்ன
 அப்பழுக் கற்றபல கற்பனைக் கடன்மூழ்கி
 அணியணியாம் மணிக ளள்ளிக்
 கொண்டகுன் மேகமென மண்டுமின் வேகமொடு
 கூடலிலாய் தமிழ ணங்கின்
 கோகனகப் பாதமதிற் தாகமுட னிலக்கியக்
 குவிபடையல் கோடி வைத்து
 மண்டலத் தூடுமூவ லன்போடு பூசைசெய்
 மகாகவி! முத்த மருளே:
 மாவிலக்கி யக்கடற் தாவிமுத் தெடுத்தவா!
 மணிவாயின் முத்த மருளே.

46

எண்ணற்ற சொல்லாழுங் கருத்தாழும் இழையோட
 இதயமதைத் தொட்டி மூக்கும்
 ஈடுசோ டில்லாத இயவிசைநா டகந்தனின்
 எழுத்தோவி யங்கள் - ஞானப்
 பண்ணுற்ற நற்களிதை யெண்ணற்ற பத்திரிகை
 பண்பான பகவற் கீதைப்
 பாகான மொழிபெயர்ப்பு வாகான சிறுக்கதைகள்
 பார்புதிய ஆத்தி சூடி
 கண்ணற்ற பேருக்கும் விழியாக வழியாகக்
 கருதும்நின் நாட்டுத் கன்றிக்
 காதங்கள் பலவுற்ற ரூசியா பெல்சியம்
 கவின்பொங்கு பிரன்சித் தாவி
 விள்ளுற்ற விருந்தாக அருந்தவைத் திசைபூண்ட
 வித்தகா! முத்த மருளே:
 மேவிலக்கி யக்கடற் தாவிமுத் தெடுத்தவா!
 மென்வாயின் முத்த மருளே.

47

எத்தனைபல் லாண்டுகள்தான் வளர்ந்தாலும் முருக்குமரம்
 எட்டுணையும் வயிர மேறு:
 இருங்கயவர் நெஞ்சமது மப்படித்தான் நின்னையுமன்
 நினையபய லென்ற போதும்
 முத்தான கவிதைகளில் வலிந்துபிழை தேடுவதில்
 முயன்றுமென்? மலையி ஞேடு
 முட்டுசிறு கருவியது பட்டிடறல் தெரியாதோ?
 முன்னளில் விளரி பாடிப்
 பத்தான தலைப்படைத்தோன் ஈசனையே மயக்கிவிட்டான்
 பாரதிக்கீ தருமை யோதான்?
 பாரதனிற் தெய்வீக மானவருள் வாதருக்குப்
 பகர்வயது நாலெல்ட டிலையோ?
 சக்தான போதனைசா தனைகளுக்கோர் வித்தான
 தக்துவனே! முத்த மருளே:
 தமிழிலக்கி யக்கடற் தளத்தில்முத் தெடுத்தவோர்
 சதுரனே! முத்த மருளே.

48

வேறு

கரைகா ணரிய தமிழாம் இலக்யக்
 கடலி லுலவு வங்கமே:
 காலங்க னிந்த கற்ப கம்மே!
 கனலி லிட்ட தங்கமே!
 திருமு லரையே முதலாய்த் தொடங்குஞ்
 சித்தர் மரபின் சோலையில்
 செழுமா மலராய் மலர்ந்து வாசஞ்
 செறிந்து வீச தெண்றலே!
 கருமா மேக வுருயா யெரியும்
 மலையாய்க் கவிதை சொரிவலாய்!
 கரும்பும் பாகுங் கனியும் நறவுங்
 கசக்கும் படியும் புரிவலாய்!
 அருமா கவிதைக் கொந்கோ மனே!
 அரசே! தருக முத்தமே!
 அழகு தமிழாம் இலக்கி யத்தின்
 அழகே தருக! முத்தமே!

49

உலக மொழிக ளணத்து மீன்ற
 உதர மென்ற அருமையும்
 உலவு பெஸ்கி கால்வெல்ட் போப்பு
 உவந்து போற்று பெருமையும்
 நிலவு தமிழ்க்குஞ் அறிவு ஆற்றல்
 நிகரில் லாத நேர்மையும்
 நித்தம் வழங்கி யுலக வரங்கில்
 நிலைக்க வைத்த நீர்மையும்
 இலகு மறிவில் செங்கிலி இக்பால்
 தாகூர் சேக்ப்யர் ஏற்றமும்
 ஏந்தி நின்று “யாம றிந்த
 மொழிக ளனவக்கு மினியது”
 அலகில் லாத தமிழே யென்ற
 அறிஞு! தருக! முத்தமே!
 அகிலம் புரக்கும் இலக்கி யத்தின்
 அரசே! தருக முத்தமே.

50

பா. வாராணைப் பருவம்

சாற்றுந் தேயம் சமுதாயந்
 தன்னிற் பாசி யிழைபோலத்
 தங்கிக் கிடந்து பன்னகப்பஃ
 றலைபோற் கிளைத்துச் சகமெங் கும்
 நாற்ற மெடுத்த விடங்கண்டு
 நல்ல திருப்பு முஜைகோண்டு
 நடுங்கா வுள்ளத் துணையோடு
 நாட்டைத் துயில்நின் றெழுப்பியுயர்
 மாற்றங் கானும் வகைநாடி
 மாயாப் பொதுமை யெனக்காறும்
 மானுர் தரும லோகத்தில்
 மக்கள் வாழ மனம்வைத்துப்
 போற்றும் பொய்யா விளக்கேற்று
 புதிரே! வருக! வருகவே!
 புரட்சிப் பாதை திறந்தயுக
 புலவா! வருக! வருகவே.

51

தன்னே ரில்லாத் தெய்வீகந்
 தஜையே யுள்ளம் நினைத்தாலும்
 சாற்றும் மனித மாமிசமோ
 சர்ச்சைக் குரிய வுணர்ச்சியினுற்
 பின்னே வருவ தெண்ணதை
 பிழைமோ சங்கள் செய்திடினும்
 பெரியோ ரதஜைப் பகுத்தறிவாம்
 பெருஞா னத்தாற் தடுப்பதுபோல்
 முன்னே சென்று வழிகாட்டி
 மூட மனத்தி னிருளோட்டி
 மூவா “அறிவுப் புரட்சி”தஜை
 முடுக்கி விட்டாய்: உலகேத்தும்
 பொன்னே யனைய தமிழகத்துப்
 புதிரே! வருக! வருகவே!
 புரட்சிப் பாதை திறந்தயுக
 புலவா! வருக! வருகவே.

52

கானு மியற்கைப் படைப்பினிலே
 கைதிக் கூண்டை விரும்பாத
 கண்ணி யஞ்சேர் ஒருபிறவி
 கருதில் மனிதப் பிறவியதே:
 தோனு மதனின் உரிமையெலாஞ்
 சுகிக்கா தடிமைக் குறிகுத்திக்
 துரத்தி விரட்டித் துப்பாக்கிச்
 சூட்டுக் காக்கிச் சுருக்கிட்டு
 ஊனு மின்றிச் சிறைவைத்தே
 உமிரை மாய்க்கச் செய்திடவும்
 உயர்ந்த தேச விடுதலையாம்
 புரட்சிக் கோவா துழைத்திட்ட
 பூனு மருமைத் தமிழகத்துப்
 புதிரே! வருக! வருகவே!
 புரட்சிப் பாதை திறந்தயுக
 புலவா! வருக! வருகவே.

53

தரையி லுயர்ந்த தருவொன்றைத்
 தாங்கும் வேர்தான் பழமை:யதிற்
 தழைக்கும் வாது தளிர்மலர்கள்
 சாற்றும் புதுமை யெனக்கூறும்
 உரையை மதித்தே பாரதநா
 டுயர்ந்த பழமை நாடென்றார்:
 உலவும் பண்பா டறத்தினிலே
 ஓங்கும் நாடு மஃதென்றார்.
 வரைவில் ஸாத விருப்பகைவர்
 மனத்தை வாட்டச் “சமுதாயம்
 மஸரும் புரட்சி” வேண்டுமெனக்
 கணவு கண்டு கர்ச்சித்த
 புரைதீர் மடங்கால்! தமிழகத்துப்
 புதிரே! வருக! வருகவே!
 புரட்சிப் பாதை திறந்தயுக
 புலவா! வருக! வருகவே.

54

தங்கும் நாட்டின் கண்ணேகத்

தரணி யொளிருந் ‘தமிழ்மொழியைத்
தாயென் றெண்ணை நடந்திடுமின்:

தாவி யெட்டுத் திசைதோறும்
அங்கங் குள்ள கலைச்செல்வம்

அதனை யெல்லாக் கொண்றந்திடுமின்:

ஐயோ பழைய கதைபேசேல்:

ஆக்கும் புதிய பலநூல்கள்:

இங்கெம் மொழியின் வாழ்வுயர்த்தும்:

என்றே தீரும் எம்பழிகள்?”

எனவே யிடித்துக் கூறிநிதம்

இனிய “மொழியின் புரட்சிசெய்த
பொங்கும் ஞானத் தமிழகத்துப்

புதிரே! வருக! வருகவே.

புரட்சிப் பாதை திறந்தயுக

புருஷா! வருக: வருகவே.

55

வேறு

‘எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணே’யென்று

ஏடு விதித்த காலத்தே

எழுந்து நின்ற பாரதிநீ

இதனை மனக்கண் நன்றாய்ந்தே

உண்ணு முணவு உடையு ஞறையு

ஸொருவி வறுமைப் பிடியிலே

உலர்ந்து வாடி யொருவ ருணவை

யொருவர் பறிக்கும் வேளையே

“பண்ணும் பயிரை: நெய்யும் உடையைப்:

பகையை வெல்லும் ஆயுதம்:

பறக்கும் விமானம்: காகி தங்கள்

பலவாந் தொழிலும் பாரு”மென்

றெண்ணிக் “கலையின் புரட்சி” செய்த

ஏந்தால்! வருக! வருகவே;

எட்டுத் திசையும் முரசுகொட்டி

யெழுந்த வீரா! வருகவே;

56

“இந்தி யாவே யெக்கள் நாடு:
 இதனை நாங்கள் ஆனுவோம்:
 இன்னேர் நாடு எம்மை யாளல்
 என்ன நீதி? மீனுவோம்:”
 உந்து வேகந் துறப்பத் திலகர்
 ஒது சிதம்ப ரம்பிள்ளை
 உரவ ரோடு காங்கி ரஸ்தூம்
 உயர்ந்த மன்றம் ஏறியே
 வந்து நின்று வாளை யேந்து
 மன்ன ராட்சி அழுக்கெலாம்
 வான கங்கைக் கவிதை யாற்றில்
 வகையாய்ச் சுக்தஞ் செய்திட
 எந்த ஞான்றும் “அரச பூரட்சி”
 எடுத்தோய்! வருக! வருகவே.
 எட்டுத் திசையும் முரசுகொட்டி
 யெழுந்த வீரா! வருகவே.

57

வெள்ளத் தனிய பூரட்சித் தாகம்
 மின்னல் வேகம் வென்றது:
 வீருகொண்ட சொல்லுஞ் செயலும்
 வேலூர்ப் பூரட்சி கண்டது:
 பள்ளந் தன்னிற் பதுங்கி நின்றூர்
 பாய்ந்தெ முந்தா ராங்கமே:
 பாடும் புலிபோற் சாடி நின்றேர்
 படுத்தார் பாழுஞ் சுரங்கமே:
 விள்ளும் நூசிய மன்னன் சாரே
 வீழ்ந்தா னென்ற வேளையில்
 விரைந்து ‘யுகத்தின் பூரட்சி’பாடி
 மேன்மை பெற்றுய் மேலுமே:
 உள்ளும் புறமும் பூரட்சி மயமாய்
 உழைத்தோய்! வருக! வருகவே:
 ஒங்கும் முரசு கொட்டி யார்த்த
 உரவோய்! வருக! வருகவே.

58

மாசு படிந்த இருளி ஞட்சி
 மங்க அறிவு வளமிக
 மனித மூச்சுப் போலு யர்ந்த
 மகிமை யான விடுதலைத்
 தேசு மினிர உழவு நெசவுச்
 செய்தொ யூஸ்கள் சீருறத்
 திரையெ றிந்த கடலில் வங்கம்
 செல்லத் தங்கள் சேருறப்
 பூசல் தந்த பொய்மை வஞ்சம்
 புலைந டத்தை புற்றுநோய்
 போன்ற சாதிப் பிளவு நச்சுப்
 புகைப றக்கப் புரட்சியாம்
 வீசு தென்றற் சுகத்தைத் தந்த
 வீர புருஷா! வருகவே.
 வெற்றி முரசு கொட்டி யார்த்த
 வேந்தே! வருக! வருகவே.

59

மாற்றுன் வைத்த தோட்ட மல்லி
 கைக்கு மணமோ வில்லென
 மானங் கெட்ட வார்த்தை கொட்டி
 மழையி ருட்டிற் கதுவல்போற்
 போற்று நாட்டில் யாது மில்லை
 யென்று ரைத்துப் பொருளெலாம்
 போய்ச்சு ருட்டிற் தங்கள் நாட்டைப்
 போசிக் கின்ற மன்னரே
 கூற்று வன்னே யஞ்சத் தக்க
 கொடுமை யாவும் புரியினும்
 கூறுஞ் சிலந்தி வலையைக் கொண்டுக்
 குலவு மாளைப் பிடிப்பர்கொல்!
 ஆற்றுந் தீமைக் கறங்கூற் றென்றே
 யறைந்த வீரா! வருகவே:
 “அகிலப் புரட்சி” முரசு கொட்டி
 ஆர்த்தோய்! வருக! வருகவே.

60

எ. அம்புலிப் பருவம்

கட்டழகு கொட்டுதலும் கயிலைகிரித் தடமார்பும்
 கதிரெறியு மதிய முகமும்
 கானுதிரி சூலமழு வாள்குலிச சாங்கத்தில்
 கணல்கக்கும் அழுத வாக்கும்
 பொட்டழகு நெற்றிக்கண: தலைப்பாகை சடைக்காடு:
 புனிதமுறு கங்கை யாளின்
 பொங்குவெண் ணிறந்தங்கு புன்மூரல்: முப்புரத்தின்
 பொறிதட்டு கூர்த்த விழிகள்:
 வட்டமிடு கரும்பாம்பின் மீசையொடு கவிநடன்செய்
 மாணழகு மொக்க நோக்கின்
 “மதுரைமுக்கட் கரும்”பெனுமோர் மனவிளக்கை நினை
 மா“பரத ஞபு” முற்ற (ஆட்ட
 எட்டயபு ரத்தரச பட்டயப் புலவனேடு
 அம்புலீ! ஆட வாவே:
 என்றுந்தன் நாடுமுதற் பொன்நாடு வரைபாடும்
 இங்கவியோ டாட வாவே.

61

“உள்ளுவ தியாவையுமே யுயர்வாக வள்”ளன்றே
 உரைத்தவள் ஞவரின் வாக்கும்
 ஓர்கணமுஞ் “சிறியனவே சிந்தியா திரு”வென்றே
 ஒதுகவிக் கம்பர் வாக்கும்
 தென்ளத்தெ ஸிந்துந்தன் உள்ளம்ப தித்தென்றும்
 செய்வினைதீர் அத்தி முகளைத்
 தேருமயன் மால்காணுச் சீதமதி வேணியனைத்
 திருமுருகன் கண்ண பிரானை
 அள்ளுண்டு வருத்தைய யத்தனையு மழிசத்தி
 அபிராமி யன்னை தன்னை
 அகமுருகித் துதிபாடும் இவனேடு சங்கரனுர்
 அஞ்சடையைத் தஞ்சங் கொண்ட
 வெள்ளியழும் பந்தான அம்புலியே! நன்போடு
 விரைந்துநீ ஆட வாவே.
 மேவுந்தன் நாடுமுதற் பொன்நாடு வரைபாடு
 மெய்க்கவியோ டாட வாவே.

62

தணியாத சத்தியருள் மிக்குளோன்: தன்னுடு
 சமுதாய நலன்க ளான
 சாகாத சுதந்திரம் கலைஞரானம் மிகுநிதியம்
 தகைசான்ற ஆண்மை வீரம்
 மணியான அத்தனையுந் தாயாக மதித்துளோன்:
 மாதர்தமை யிழிவு செய்யும்
 மடமையைக் கொழுத்தினேன்: ஆண்களோடு சமஞக
 வாழுதிலை யாக்கி வைத்தோன்:
 துணிவோடு தீண்டாமைப் பேயோட்டித் தான்தரித்த
 தொன்மரபுப் பூஞா லையும்
 சோராம லரிசனச் சிறுவனுக் கீந்தருளித்
 தொடர்சாதி பேதம் நீத்தோன்;
 அணியான நற்சந்ர சாந்தக்கல் லுருக்கியே
 ஆழிபுலால் நாற்றந் தீர்க்கும்
 அம்புவியே! சமுதாய நாற்றந்தீர் இவனுடனே
 ஆடவா! ஆட வாவே.

63

எண்ணத்திற் களங்கமிலான்: எதனையுமே தாங்கிவரும்
 இதயமதிற் களங்க மில்லான்:
 எழுந்துவரு புயல்காற்றுக் கொழுந்துவிடு தீப்போன்ற
 இடுக்கணிலும் போன்னெ முத்து
 வண்ணத்திற் களங்கமிலான்: வாக்கினிலே களங்க மிலான்;
 மாவறுமை தாக்க மனையாள்
 வாழ்வீட்டில் உலைகொதிக்கா விட்டாலும் ஏழைமக்கள்
 வயிறுகொதி யாற்றி நிற்குந்
 திண்ணமுறு நற்சீவ கருணையிலோ செய்கையிலோ
 தினைத்துணையுங் களங்க மில்லான்:
 தீராத முயற்களங்க மொன்றுனது திருமுகத்திற்
 சேர்ந்தவசை தீர வானக்
 கண்ணகந் துறந்திவனின் வண்ணமுக வருகுவரின்
 கறைமறையும் அம்பு லீயே!
 காக்குந்தன் ஞாழுமுதற் பொன்னுடு வரைபாடு
 கவிமுகிலோ டாட வாவே.

64

“தேசியநற் கீது” மதில் சுதந்திரமாய் நீதிரியுஞ்
செயல்ளெலா மினிது காண்பாய்:
தீபமெனும் நற்பத்திப் பாசுவைக்கின் தக்கனினுற்
சேர்ந்திடுகின் சாபம் நீங்கும்:
பேசு “சுய சரிதை” தனை வாசிக்கின் நின்குடும்பப்
பெற்றியெலாம் பெரிதும் ஆய்வாய்:
பேராத “கண்ண” னவன் ஆராத புகழ்பாடின்
பிறந்தபாற் கடலை யோர்வாய்:
வீசுபுகழ் கற்பரசி “பாஞ்சாலி சபதம்!” நீ
விளையாடும் விண்ணைச் சாடும்
மென்குயிலின் தீங்கானம் நின்காதில் நீங்காத
விண்ணமிர்த விருந்தை யூட்டும்
மாசுதவிர “தனிப்பாடு” லினிப்பாக அம்புவிந்
மண்ணுலகே தங்கி விடுவாய்:
வாழுந்தன் னாழுமுதற் பொன்னுடு வரைபாடு
வரகவியோ டாடு! வாவே.

65

தேய்வதுவும் வளர்வதுவும் நின்மதியி லுண்டிவனின்
திருமதியில் நேர்மை யான
திறம்படைத்த சமனிலையின் நிம்மதிதான் நிறைந்துண்
சீற்றவம் இராகு கேது (ு:
மாய்ப்பதுவும் நீப்பதுவும் வழக்கமாய் நினக்குண்டு:
மாசகலு மிவனின் நெஞ்சில்
வஞ்சனைகள் சூதுவா தமரவு தீண்டாது
மலருமொளி நித்த முண்டு:
தோய்ப்பதுவுந் துளைப்பதுவுங் காதவிலே நினக்குண்டு:
சுவைமிக்க கவிதை மாதின்
தோலாத தெய்வீக்க காதலே யிவன்காதல்;
சொர்க்கத்தின் இன்ப முண்டு:
எய்ப்பதற்கோ எதுவுமிலை: இவனேடு விருந்தாட
இருந்தாட அம்பு லீயே!
எழுந்துவா: நடந்துவா! பறந்துவா: இவன்கவிதை
இன்பநதி யாட வாவே:

66

மாக்காதல் மீக்கூர மனம்வாக்குத் தூய்மையொடு
 மறிகடல்கு மூலகம் வந்த
 மாணிடப் பிறவிகளிற் புரோடோடு நோய்கட்கு
 மருந்துகி யேற்ற இவனே
 நோக்காத பொருளில்லை: நுனிப்புல்லை மேயாது
 நுவலுபாற் கடலை யந்நாள்
 நுட்பமாய்க் கடைந்திட்ட வெற்பதாம் மந்தரம்போல்
 நூற்கடல்கள் தோய்நுண் மதியாற்
 தாக்காத சமுதாய நோக்காடு தானில்லைத்
 தரங்கண்டு சென்னி தாழ்த்தித்
 தாராள சிந்தையுடன் பாராட்டா அறிஞரிலைச்
 சாதிக்காக் கரும மில்லை:
 தீக்கோல வெம்மைதரு வையத்துக் கழுதமழு
 தினம்பொழியும் அம்புலியே!
 திருத்தயுகங் காணத்தன் சிந்தைவைத் துழைகவிதைச்
 செம்மலுடன் ஆட வாவே. 67

வேறு

உலகமு தித்திடு காலந் தொடங்கி
 ஒருவான் வெளியதே யுன்மார்க்கம்:
 ஒதும் நவயுக பாரதிக் கென்றுல்
 உலகம ஐந்துமே தன்மார்க்கம்:
 கலகம் விளைக்கா அரசியல் கைத்தொழில்
 கல்வி காணபது நன்மார்க்கம்:
 கருதுமென்ன குணத்தான் பத்தியுஞ்சக்திக்
 காதலு மூறிய சன்மார்க்கம்:
 பலமா கதவியின் பழச்சா றவனின்
 பாகார் கவிதையின் சொன்மார்க்கம்:
 பஞ்சம் பசிபிணி பட்டினி யோட்டும்
 பானத யவனது மின்மார்க்கம்:
 அலகில் ஸாதபன் மார்க்க மஜைத்தும்
 அறிவுக் களஞ்சியப் பொன்மார்க்கம்:
 அம்புலி மானே! ஆடவே வாவா!
 அகஹுங் கறைகளின் புன்மார்க்கம். 68

குண்டும் ணிப்பெரு கறையென் றுஹங்
 குப்பைகி டப்பது தெரியாது:
 கொற்றம் மிக்கவர் சிறுகறை யேனுங்
 கோலம் திக்கறை போலாகும்:
 கண்டுதெ விந்திடு கவிபா ரதியுங்
 காதற் பெருமலை மோதிவரக்
 “காதலூர் ருத்தி யிளைய பராயத்தள்
 காமன் கஜைதொடு புருவத்தள்”
 கொண்டிங் கிலகிடு வதனம் வந்துமே
 கூடியி ருந்ததென் கூறென்றுன்
 கொல்லும் நஞ்சொடு பாற்கடல் தண்ணிற்
 கூடப்பி றந்திடு மமிழ்தம்நி!
 பண்டைக் கறைபல கூறும் “வெண்ணிலாப்”
 பாடலு ரைத்திடு பாரதியின்
 பண்பிற் சொக்குவை: பரிசும் பொற்குவை:
 பாட ஆடவா அம்புலியே.

69

ஒளியைக்கொ டுத்திடு தொழிலி லிருவரும்
 உள்ளங்க லந்து நண்பர்களே:
 உந்த குளுளியது புறத்திருள் சீக்கும்:
 உண்மையு ணர்ந்தது வுலகெல்லாம்:
 “களிமகி மூள்ளத் தொளியுள தாயின்
 கனிவாக் கதனிலு மொளியுண்டாம்”
 கருதிச் சொற்றிடு வாக்கிது வொன்றே
 கடவுட் சுருதியின் வாக்காகும்:
 பழுதரு மடிமை யச்சம் மிடிமை
 பண்ணும் பாலிய விவாகமொடு
 பதியையி முந்திடு விதவைப டுந்துயர்
 பகருஞ் சாதியின் பலபேதக்
 குழியில்வி மூந்திரு விழியுங் குருடெனக்
 குமுறும் மக்களின் கூரிருளைக்
 கொள்ளைக் கவியொளி கொண்டுத டுத்தனன்
 கூடி யாடவா அம்புலியே.

70

அ. சிற்றிற் பருவம்

பெற்ற தாயா யுமைகண்டாய்:
 பேராச் சத்தி யருள்கொண்டாய்.
 பிறந்த நாடுந் தாவியன்றே
 பெருமை பேசிப் பசனைசெய்தாய்:
 சொற்ற கலையி னறிவுக்குத்
     தூய வெண்டா மரையாளைச்
     சுகிக்குஞ் செல்வப் பொருளுக்குத்
     துலங்கு செந்தா மரையாளை
 வெற்றி சூடும் வாகைக்கு
     விளங்கும் வீரத் துர்க்காவை
 மேவுந் தெய்வப் பெண்களென
     விழித்துப் பாடித் தோகையரை
 மற்றிறவ் வலகும் ஓகையுற
     வைத்தாய்: சிற்றில் சிதையேலே:
 மாதர் பெருமைக் குழுத்திட்ட
     மணியே! சிற்றில் சிதையேலே,

71

படைப்பும் காப்பும் அழிப்புமென்றே
     பகரும் மும்மைத் தொழில்பூண்டு
 பரவு மயனும் அரியரனும்
     பாகார் சத்தித் திறஞேர்ந்து
 தடையே யெதுவு மில்லாமற்
     தண்ணேர் நாவிற் திருமார்பிற்
 சமமாய் வாம பாகத்தில்
     தாமே வைத்துத் தாங்கிமுந்நீர்
 புடைசூ மூலகிற் போற்றிசெயப்
     பூரி யர்கள் நாணமர்றுப்
 புகலுங் கதைகள் பலபோக்கிப்
     ‘புதுமைப் பெண்ணேய்’ நடைபோட
 மடைபோற் திறந்த கவிகொட்டு
     மன்னை சிற்றில் சிதையேலே.
 மாதர் பெருமைக் குழுத்திட்ட
     மணியே! சிற்றில் சிதையேலே.

72

தாயார் தங்கை தமைநீக்கித்
 தாங்கி யன்பாய்க் கவளமிடு
 தாரம் டட்டும் அதிமையெனின்
 தருமம் நாட்டில் நிலைபெறுமோ?
 தேயா ஞான வசிட்ட ருக்குஞ்
 செங்கா னடைந்த இராமருக்கும்
 தெய்வப் புலமை வள்ளுவர்க்குஞ்
 சேர்ந்த மனையாள் சிறப்பெல்லாம்
 ஆயா மனித ருலகுண்டோ?
 ‘அம்பொன் மனையிற் பற்றுமழல்
 அழுகுக் கூரை விலக்கிடுமோ?’
 ஆற்று விதவை தணத்தேற்ற
 மாயாக் கவிதை முதற்கொட்டு
 மன்னு! சிற்றில் சிதையேலே:
 மாதர் பெருமைக் குழுத்திட்ட
 மனியே! சிற்றில் சிதையேல்.

73

அட்டிற் புகையிற் கிடப்போர்க்கே
 அதிகம் படிப்பும் ஏனைன்றால்
 “ஆனும் பெண்மை அர்”சென்ற
 அந்தக் கூற்றுப் பொய்யென்றால்
 வெட்டிப் பேச முரிமையிலை:
 வீட்டி ஸடிமை நிலையென்றால்
 வீர மகளிர் விடுதலைக்கு
 வெளியில் வரவே தடையென்றால்
 கொட்டி முழுக்குஞ் சுதந்தி ரத்தின்
 கொடிதான் எங்கன் பறக்குமெனக்
 குழுதி யகிலக் குரல்கொடுத்துக்
 கோணுப் பெண்மை இனிதென்று
 மட்டில் லாத கவிகொட்டு
 மன்னு! சிற்றில் சிதையேலே:
 மாதர் பெருமைக் குழுத்திட்ட
 மனியே! சிற்றில் சிதையேலே.

74

கிருத யுகத்தி லாண்பெண்ணிற்
 கீழ்மே வென்ற பேதமின்றிக்
 கிளர்ந்த ஞானக் கருத்தையெல்லாம்
 கிலிசெய் இந்தக் கவியுகத்திற்
 தரும நீதி தவருத
 சமன்செய் கோலிற் தனியாய்ந்து
 சமுதா யத்திற் பாதியெனுந்
 தைய லாரைத் தாழிட்டு
 நிருத மாடும் மனிதர்தலை
 நிமிரா வண்ணம் நின்றுற்றி
 நிலவு பெண்கள் விடுதலையாம்
 நீதி நிலைத்த சட்டமொன்றை
 மகுவ வுலக வரங்கிட்ட
 மன்னு! சிற்றில் சிதையேலே:
 மாதர் பெருமைக் குழுத்திட்ட
 மணியே! சிற்றில் சிதையேலே.

75

வேறு

ஆக்கமதில் விருப்புடையாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 அழிப்பதினில் வெறுப்புடையாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 நோக்கமதி லுயர்வுடையாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 நுண்மதியி லயர்வுடையாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 'சேர்க்கையழி யே' வென்றுய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 'செய்வதன்முன் நினை'யென்றுய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 காக்குவதி விமைபோன்றுய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 கருணையுள உமைபோன்றுய்! சிற்றில் சிதையேலே. 76

நீதிக்கஞ் நீதிசொல்வாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 நேர்மைக்குஸ் குருவானுய! சிற்றில் சிதையேலே:
 பீதிக்கும் அஞ்சாதோய! சிற்றில் சிதையேலே:
 பிறர்வாழுங் கருத்துடையாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 போதிக்கும் அறிவுடையாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 பூரியரின் செயலறியாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 மாதிக்கும் புகழ்விரித்தாய்! சிற்றில் சிதையேலே.
 மாசகுனிச் சூதறியாய்! சிற்றில் சிதையேலே.

77

தென்னகத்தின் பேராறே! சிற்றில் சிதையேலே:
 தேமதுரப் பாவேறே! சிற்றில் சிதையேலே;
 இன்னல்வரின் சலிப்படையாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 இங்குவன்போல் விழிப்புடையாய்! சிற்றில் சிதையேலே
 பன்னுக்கதை ஞானரதா! சிற்றில் சிதையேலே:
 பாப்பாவுக் கோர்வரதா! சிற்றில் சிதையேலே:
 தன்னிகரில் வித்துவனே! சிற்றில் சிதையேலே:
 சமதர்மத் தத்துவனே! சிற்றில் சிதையேலே:

78

ஏழ்மையிலே பிறந்தவனே! சிற்றில் சிதையேலே:
 ஏழ்மையெலா முணர்ந்தவனே! சிற்றில் சிதையேலே:
 ஏழைகளில் இறைகண்டாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 ஏழைகளின் தோழன் நீ! சிற்றில் சிதையேலே;
 “ஏழைமுகம் பா” ரென்றுய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 ஏழை கண்ணீர் சூரன்றே! சிற்றில் சிதையேலே:
 ஏழைக்குன் னுளம் விரித்தாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 ஏழைக்கு விடிவிலையோ சிற்றில் சிதையேலே:

79

கண்ணபிரான் அருளுடையாய்! சிற்றில் சிதையேலே:
 கழிவறுமைக் குசேலனது சிற்றில் சிதையேலே:
 விண்ணனவர்கோன் “சுதன்மை”யல சிற்றில் சிதையேலே:
 விதுரவன் முதுசொமிது சிற்றில் சிதையேலே:
 ஓண்கவிதை யுனக்குத்தொழில் சிற்றில் சிதையேலே:
 உவந்ததொழில் எமக்கிதுவே: சிற்றில் சிதையேலே:
 மண்கொண்ட மனையிதுகாண்! சிற்றில் சிதையேலே:
 மஸர்கொண்ட பதம்நோவச் சிற்றில் சிதையேலே.

80

கூ. சிறுபறைப் பருவம்

தான்போகு வழியெலாந் தன்மந்த மூக்கவெனத்
 தணியாத வேட்டை கொண்டு
 சாதித்த சற்கருமாம் போதித்த நீதிநெறி
 சதகோடி கோடியாகும்:
 தேன்பாகு செறிமொழியில் மதுவென்ற பொருள்தீற்றித்
 திரைகடல்கு மூலக மெல்லாம்
 தேமதுரக் கவியாறு பாயவிடு செகப்பிரியா!
 தேசியநற் திலக தீபா!
 “நான்”கலந்த தீமையொழி நால்வேத விதிமுறைமை
 நடமாடு முள்ளத் தோடு
 நாடுமொழி கண்களன நடுநின்ற கொள்கையது
 நவிலுசெஸ் கோல தென்ன
 ஊன்கலந்த உயிர்கலந்த உணர்வோடே உழைத்தவன்றே!
 சிறுபறை முழுக்கி யருளே.
 ஒதுபுகழ் விரிகதிரின் ஒளிபடைத்த செல்வன்! நீ
 சிறுபறை முழுக்கி யருளே.

81

“முதுலகில் நம்பினார் கெடுவதில்லை” யெனவேதம்
 மொழிவாக்கில் முனைந்து நின்று
 முன்னைநாட் பெருமையதும் முண்டிருக்கு சிறுமையதும்
 முற்றமுழு தாய்ந்து தேறி
 மோதுதுய ரெய்திடா நாடுசமு தாயத்தின்
 முன்னேற்றப் பாதை நாடி
 முட்டிவரு காலவெள் எத்தினில் மூழ்காமல்
 முனைக்குகரு விதைகள் தூவிப்
 போதமொடு தனங்கல்விப் பயிர்கூட்டி உயிருட்டிப்
 புதுமையுல கொன்றை யாக்கப்
 புதுவையினில் அஞ்ஞாத வாசமுற்றுங் கடலூரில்
 பூட்டுகை விலங்கு பூண்டும்
 வேதனையின் விளிம்புகண் டஞ்சாத வீரன்றே!
 சிறுபறை முழுக்கி யருளே:
 வீசுபுகழ் விரிகதிரின் தேசுநிறை செல்வன்றே!
 சிறுபறை முழுக்கி யருளே.

82

முத்தவர்கள் வெறுவேடம் பூண்டுலகு நடிப்பதும்
 மொழியங்ல் லறிவில் மூடமாய்
 முன்பினால் வருவிளைவை யோராத மூடரை
 முதுகுதூக் கித்தி ரிவதும்
 பார்த்தவுடன் காவலர்கள் வேர்த்துடலம் பணிப்பதும்
 பழிக்கஞ்சாப் பகைவ ரூக்கும்
 பந்தங்கள் பிடிப்பதும் பாதபணி புரிவதும்
 பன்னீர்பூத் தெளிப்ப தூஉம்
 கோத்தருமை மீறிமத சாதிவெறித் தூபமிட்டுக்
 குடையால் வட்டங் கொண்டு
 கோவிந்தாப் போடுவதுங் கொடுமையெனச் சாடியே
 குலவடிமை கொழுத்தி நாஞும்
 மாத்தருமப் பொதுவடைமை மலர்சூட்டி மகிழ்ந்தவன்றி!
 சிறுபறை முழுக்கி யருளே.
 மன்னுபுகழ் விரிகதின் துண்ணுமொளிச் செல்வன்றி! 83
 சிறுபறை முழுக்கி யருளே.

பாரதக் குறைதீர்க்கப் பா-ரதமிங் கேறியே
 பாரதிரும் பணிகி டந்தாய்!
 பாரதிப் பட்டமொடு சுதந்திரச் சாரதியாயப்
 பகர்“சேத்ரக் கண்ணன்” போன்றும்:
 நாரதரும் மார்சன் சகுணிகளும் நடமாடி
 நல்லவரைத் துண்பு ருத்தும்
 நாட்டுக்கோர் தலைவரினன நீநின்று பட்டவெலாம்
 நலித்தசிறைக் கோட்ட மறியும்:
 நீரறியும்: நெருப்பறியும்: நெடுந்தென்றல் தானறியும்:
 நிலவுகம் யாவு மறியும்
 நீரோட்ட வறுமையுடன் போராட்டம் புரிந்ததனை
 நித்திரா தேவி யறியும்:
 வாரணம் பொருதிவரு வீரமர ணங்கண்டோய்!
 சிறுபறை முழுக்கி யருளே.
 மரபுபுகழ் விரிகதிரின் ஒளிபரவு செல்வன்றி!
 சிறுபறை முழுக்கி யருளே.

ஆங்கொருகைப் பிடிமண்ணின் துயரமது கண்டாலும்
அன்னையவள் துயர மென்றே
ஆவியுடல் அத்தனையும் அர்ப்பணிக்கும் ஆண்டகை
அரசியலிற் புகுந்த வீரா! (யாய்)
“ஓங்குமுயர் வீரர்தமைப் பெற்றிடா நாடதனை
இதுவார் மலடி யென்றே
உயர்மான மில்லாத ஒருவாழ்வே யிருமைக்கும்
உதவாத வாழ்வு காண்மின்:
வீங்குகன தனமறுக்க வெகுண்டெழுந்த தாய்மரபு
விளங்கவரு வீர மக்காள்
விரைந்தெழுமின்” என்றவுரை கேட்டவுடன் மிதிபுல்லும்
வெற்றிப்போர்க் கோலம் பூனும்
தேங்குமலை மோதுகவித் தேறன்மது வார்த்தவன்றி!
சிறுபறை முழுக்கி யருளே:
சிறந்தவொளி விரிக்திரின் நிறைந்தமனச் செல்வன்றி! 85
சிறுபறை முழுக்கி யருளே.

வேறு

இந்தியத் தாயவள் வந்தனை பாடி யெந்நாளும்
இருந்தனை யேனுமுன் சிந்தனை வாக்குச் செயலெல்லாம்
பந்தனை தீர்மறை மந்திர மென்றே பறைசாற்றிப்
பாரிலொ லிப்பதை நேரினிற் கேட்டோம்: பகவிரவாய்
உந்தன் சுதந்திர நாதமின் றுலகச் சொத்தாச்சு:
ஓவ்வொரு மக்களு எத்தினு மொளிரும் முத்தாச்சு:
சிந்தனைத் தெய்வதச் சிற்பி முழுக்கு சிறுபறையே
தீர்க்க தரிசியின் வாக்கென முழுக்கு சிறுபறையே. 86

பிறநாட் டறிஞர்கள் தருமொழி நூல்கள் பெயரின்றுய்:
பிரண்சிய மொழியின் தேசிய நூலைப் பெயர்த்திட்டாய்:
கறைதபு மறையவர் வாழ்தருங் கவிஞர் இத்தாலி
கண்டிடு தேசிய “மாசினி” யுணர்வுக் கலைதந்தாய்:
பிறைமதி போலவே வளருது தேசப் பெருஞானம்:
பேரிருள் போலவே மறையுது பீடைக் கலிவாடை:
திறமுறு சிந்தனைச் சிற்பி முழுக்கு சிறுபறையே
தீர்க்க தரிசியின் வாக்கென முழுக்கு சிறுபறையே. 87

பாரத விடுதலை காணுமுன் ஓடிப் பறந்திட்டாய்:

பல்லவி யொன்றில் “அடைந்தன” மென்றே சொல்லி ஒரு காசி நகர்வரு புலவோர் உரையெல்லாம் (ட்டாய்

ஒங்குயர் காஞ்சியிற் கேட்கவோர் கருவி யுதவென்றும்: நீரு சிங்களத் தீவுக்கோர் பாலம் சமையென்றும்:

நேரிய வீதியாற் சேதுவைத் திருத்தி யமையென்றும்: சீரு சிந்தனைச் சிற்பி முழுக்கு சிறுபறையே:

தீர்க்க தரிசியின் வாக்கென முழுக்கு சிறுபறையே. 88

நற்றமிழ் மக்களின் பரம்பரைச் சொத்தாம் நல்லிசையும்

நாடக சிற்பமும் ஓவிய மெல்லாம் நன்குயரப் பொற்பமை சந்திரன் பொன்னியல் கண்டு புதுமைகொளப்

பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும் புலமையிக வெற்பினைத் தாக்கும் அலையெறி மேலைக் கடல்தாண்டி விரைந்திட வங்கம் கொணர்ந்திடத் தங்கம் மிகவேண் சொற்றிய சிந்தனைச் சிற்பி முழுக்கு சிறுபறையே: (டிச் சுதந்திர தீர்க்க தரிசியே முழுக்கு சிறுபறையே. 89

பிரமனே தந்த படைப்புக் கௌல்லாம் பெயர்ந்தழியும்:

பேரா வள்ளுவர் கம்பர்தம் படைப்பும் பின்வந்த வரகவி யுந்தன் மாணுயர் படைப்பும் மங்காதே:

மாகவி யுலகின் சிறுமைநோய் மாற்றும் மருந்தன்றே! இருள்தபு வானிற் கதிரவன் தேரி லுலவுவபோல்,

இருநிலந் தனிலுன் கவிததே ரென்று மிலகுகவே:

அருளுறு சிந்தனைச் சிற்பி முழுக்கு சிறுபறையே:

ஆண்டவன் தீர்க்க தரிசியே முழுக்கு சிறுபறையே. 90

க0. சிறுதேர்ப் பருவம்

போந்ததமிழ்க் காப்பியங்கள் மாந்தருளம் பூத்தபொருள்
புனிதமுறக் கோத்தெடுத்துப்

புதியநடை நிருதமிடப் புடமிட்ட பொன்போலப்
புலவரொடு பொதுமக் கணுமே

ஆந்துணையுஞ் சாந்திபெற அற்புதமார் கற்பணையும்
அணிபலவும் அள்ளிக் கொட்டி

ஆகாத கடும்பதங்கள் தனைத்தட்டி எளியநடை
அன்னநடை போடக் கட்டிக்

காந்தமென ஈர்க்குகவிச் சாந்தமெலாஞ் சிந்தததொடக்
காலமெலாம் அழியா நிற்கும்

கருஞுலம் எனக்கருதிப் பெருஞாலந் துதிபாடக்
கனபொருள்கள் தந்து தந்து

தீந்தமிழர் பண்பாட்டின் சிகரமெனப் போந்தவா!
சிறுதேரு ருட்டி யருளே!

தெளிந்தநவச் சுவைசொட்ட மொழிந்தகாப் பியத்
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

(தலைவ! 91

ஆதிவரு நந்தமிழர் பண்பாடே யகிலத்தின்
ஆணிவே ரென்ற கூற்றை

அப்பழுக் கற்றமனச் செப்பேட்டில் வைத்ததனை
ஆர்வமுட னுத ரித்தோய்!

ஒதிவரு காப்பியத் தலைவராம் இராமனென்!
உதிட்டிரன் விதுர எனன்ன!

உறுபடவார் விடவரவக் கொடிதாங்கு சுயோதனென்
உயர்ந்தபாஞ் சாவி யென்ன?

நீதியனும் பாதைதனில் நிலைநின்றே யுசைத்ததுபோல்
நேசப்பா ரதமே தலமாய்

நீங்காத தேவிதனை ஓங்குமொரு மூர்த்தியாய்
நிறுத்தியுரைத் திட்டு நேமி

தீதிலரும் பண்பாட்டின் சிகரமென நின்றவா!
சிறுதேரு ருட்டி யருளே:

தெளிந்தநவச் சுவைசொட்ட மொழிந்தகாப் பியத்
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

(தலைவ! 92

சங்கரனுர் பைந்துளவோன் ஜங்கரனுர் அறுமுகனுர்

சத்திதரு வணக்கம் ஓர்பால்:

தமிழ்கண்ட நாடுநகர் மலைநதிக ஸிருசுடர்கள்

சார்பொழுதைந் நிலங்க ளோர்பால்:

திங்கண்முக “நிவேதிகா” மெய்யணர்குள் ளச்சாமி
தேவருயர் கம்ப ரிளங்கோ

செய்ந்நன்றி மாருத சான்றேர்கள் தியாகிகளின்

செம்மைநிறை வாழ்த்து மேர்பால்:

அங்கிங்கெ ஞதபடி யெங்குமுள பொருளெலாம்
அனுவனுவாய் ஆய்வ செய்தே

அன்றுதொல் காப்பியனுர் அறைந்தமுதல் கருவுரியின்

அமைதியலா மாரத் தேக்கிக்

சங்கனிவாய் சிந்தைசெவிக் கமுதத்தேன் வார்த்தவா!

சிறுதேரு ருட்டி யருளே:

தெளிந்தநவச் சுவைசொட்ட மொழிந்தகாப் பியத்
சிறுதேரு ருட்டி யருளே. (தலைவ! 93

பண்டுஷரத்த அகத்தினையாம் பொருட்கடலிற் பெருக்கெடுத்
பாய்ந்துவரு காதல் வெள்ளம் (துப்

பாலியத்தி லிருந்துமதன் கோலமெலா முணர்ந்தோய்ந்!

பசுந்தமிழாங் கன்னி யோடு

“கண்டுகேட் டண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனின்”
கழிபெருகு மின்பங் கண்டோய!

கன்னுதுலோ னற்றைநாட் சுந்தரர்தம் பரவையது

காதற்குத் தூதாய்ச் சென்ற

தண்டமிழின் காதைதலைத் தேர்ந்தோய்நி! “கடை திறப்
சயங்கொண்டான் பரணி ஆய்ந்தோய்! (பைச்”

சாகாத இலக்கியவான் துறைக்கென்றே பாகாகத்
தந்தமா காதல் தண்ணை

தெண்டமிழிற் பாடிநிதம் அண்டரமு தளிசெம்மல்
சிறுதேரு ருட்டி யருளே:

தெளிந்தநவச் சுவைசொட்ட மொழிந்தகாப் பியத்தலைவ
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

பேராண்மை கூறுபுறத் திணைகடைந்த “மந்தரம்”

பேசுமுயர் “நூழி லாட்டு”ப்

பெருந்துறையைக் கண்டுக்கரை சேர்ந்தவா! பொன்னி

பிறங்கலெனுந் தடந்தோண் மாரா! (மயப்

ஹராண்மை புரிதலிலே பேராத உளவீரா!

ஓதுகவி யாவற் றில்லும்

“உச்சிமிசை வானிடிந்து வீழுகினும் அஞ்சாது”

ஓருபொறியை ஊதி விட்டோய்!

ஆராத வார்சிலையில் அம்பென்ற சொற்றெடுத்தே
அகிலமெலாம் பாய விட்டோய்!

அஞ்சாது சிறைசென்றுங் கெஞ்சாத முறைநின்றும்

ஆஜையெறி கழற்கால் வீரம்

சீராகப் பயிற்றியொரு நேரான வழிசமைத்தோய்!

சிறுதேரு ருட்டி யருளே:

தெளிந்தநவச் சுவைசொட்ட மொழிந்தகாப் பியத்தலைவ
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

95

வேறு

இறக்கும் வரைக்கிவன் இன்னிசை பாட

என்னியிய மேலாமல்

இருந்தன ராமிது அந்நிய ராட்சி

பண்ணிய கோலமெனக்

கறக்கும் பாலினுங் களங்கமே சொல்லுங்

கயவர்க ஞலகமதிற்

காக்குசிற் றரசுமே கவிகட் கிரங்கா

அஞ்சிய காலமது:

“பிறப்பினி னுரிமையே சுதந்திர” மென்ற

பெரியோ ரூரைபேணிப்

பேர்புகழ் இராச்சியம் வீழ வுருட்டிய

பிரளையக் கவிக்கோநீ!

மறக்குமோ ருள்ளமும் வையக முள்தோ?

உருட்டுக சிறுதேரே:

வளர்தமிழ் நாட்டுக் கொளிதர வாழ்ந்தோ

யுருட்டுக சிறுதேரே.

96

செந்தீ சுடச்சுடத் தேசொளி காலுஞ்
 சிறந்தபொற் சாம்புநதம்
 சிறைய டிபட்டுஞ் செக்கிமு பட்டுஞ்
 செந்நீ ருகுவதுபோல்
 வெந்திடு கண்ணீர் வெளியுக வீர
 திலகருஞ் சிதம்பரரும்
 மெத்திய வாக்குரை சத்திய மூர்த்தி
 மேன்மைசேர் காந்தியரும்
 தந்திடு சரிதை தானுள வளவுந்
 தரணி மறக்காதே
 தாயவ்வைக் கனியிலை: ஆயிரம் பிறைகாண்
 தவத்தையும் இழந்தாயோ:
 ஐந்தொழில் நாயகி அருளநு வரதா!
 உருட்டுக சிறுதேரே:
 அணிதமிழ் நாட்டுக் கொளிதர வாழ்ந்தோய். 97
 உருட்டுக சிறுதேரே.

செங்கதிர் தண்ணீச் சூரிய காந்தி
 தினமுமே நோக்குதல்போற்
 திசைக ளனைத்தும் நின்செயல் ரோத்சிச்
 சிந்தை மலர்வதனை
 இங்கித மாகவே கண்டுளங் கூர்ந்தே
 ஏழிசை பாடுகின்றேம்:
 இருந்த குடத்துவி ளக்கென வுரைத்தோர்
 இமய விளக்காக
 எங்கும் மினிர்வதை யிந்நாட் கண்டால்
 என்கொல் உரைத்திடுவார்?
 எந்தையர் செய்திடு முந்தைத் தவத்தினில்
 வந்தருட் பேறன்றே!
 மங்கை யுமையருள் சத்தி படைத்தோய்!
 உருட்டுக சிறுதேரே:
 வண்டமிழ் நாட்டுக் கொளிதர வாழ்ந்தோய்!
 உருட்டுக சிறுதேரே:

எதந்மா மனிதனுஞ் சொந்தநன் னட்டில்
 ஏற்றமிங் கெய்தலிலை
 ஏசுமொ ழிந்தருள் மாசகல் வாக்காம்
 இந்தநம் பாரதியும்
 அந்தவி திப்படி ஜயிரு வாண்டுக
 ளாகின பின்னரன்றே
 அகில மறிந்தவோர் கவிமுகி லாக
 அறிமுகஞ் செய்வதிலே
 பந்தமில் “சோம சுந்தர பாரது”
 பண்பமை “கல்கி” யொடு
 பார்புகழ் யாழ்நூல் விபுலா னந்த
 பல்கலை விற்பனரும்
 முந்துமெய் யப்பன் தந்தது மேர்ந்து
 உருட்டுக சிறுதேரே:
 மொழிதமிழ் நாட்டுக் கொளிதர வாழ்ந்தோய்!
 உருட்டுக சிறுதேரே.

99

பைந்தமிழ் வைகை காவிரி பாடும்
 பாரத அண்ணையது
 பாலின யுண்டு மாலின நீக்கிப்
 பக்குவம் பெற்றருமைத்
 தந்தையர் நாட்டைத் தலைமிசை வைத்துக்
 தாமரைப் பூவெனவே
 தாரணி தன்னிற் பூரண மான
 சாகாப் புகழ்தந்து
 “சிந்தையிம் மூன்றுஞ் செய்” யெனக் கூறித்
 தேவர்தம் நாடாக்கிச்
 சென்றன யுந்தன் சேவையோ பெரிது
 செய்ந்நன்றி மறவோமே
 ஐந்தொழில் தாயகி யருஞ்சு வரதா!
 உருட்டுக சிறுதேரே:
 அணிதமிழ் நாட்டுக் கொளிதர வாழ்ந்தோய்!
 உருட்டுக சிறுதேரே!

100

சிறுதேரப் பருவம் முற்றிற்று.
 பாரதி பின்னைத்தமிழ் நிறைவுற்றது.

பாரதி பிள்ளைத்தமிழ்

உரைக் குறிப்பு

பிள்ளைத்தமிழ் தொண்ணுற்றாலும் வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. அது பிள்ளைப்பாட்டு எனவுங் கொள்ளப்படும். பாட்டுடைத் தலைவரைக் குழந்தையாகப் பாவித்துப் பாடப் படுவது. தெய்வத்திலும், தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உயர்ந்தோர் மீதும் பாடுவர். தத்துவங்கடந்த பழம்பொருளாகிய சிவபெருமானைப் பிள்ளைப் பருவத்தில் வைத்துப் பாடப்படுவதில்லை.

பிள்ளைப் பருவங்கள் பத்து. அவை:-

காப்பொடு செங்கீரை தால்சப் பாணி
யாப்புறு முத்தம் வருகவென் றன்முதல்
அம்புலி சிற்றில் சிறுபறை சிறுதேர்
நம்பிய மற்றவை சுற்றத் தளவென
வினம்பினர் தெய்வ நலம்பெறு புலவர்,

என்று ‘பாட்டியல்’ நூலிற் காணப்படுகின்றது. இப்பிள்ளைத்தமிழ் ஆண்பால், பெண்பால் என இருவகைப்படும். ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்,

சாற்றரிய காப்புசெங் கீரைதால் சப்பாணி
மாற்றரிய முத்தமே வாரானை:- போற்றரிய
அம்புலியே! ஆய்ந்த சிறுபறையே சிற்றிலே
பம்புசிறு தேரோடும் பத்து
என்ற முறை பற்றிப் பாடப் பெற வேண்டும்.

மேலே கூறிய முறைமாறி, காப்புதால் செங்கீரையென வும் வரும். பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழில், ஆண்பாலிற்கூறிய இறுதி மூன்று பருவங்களையும் நீக்கி, அவற்றுக்காக, அம்மானை, நீராடல், ஊசல் ஆகிய மூன்று பருவங்களையுந் சேர்ப்பார்.

க. காப்புப் பருவம்

திருமா ஸரனே திசைமுகன் கரிமுகன்
பொருவேல் முருகன் பருதி வடுகென்
எழுவகை மங்கையர் இந்திரன் சாத்தன்
நிதியவன் மூலி பதினெடு மூவர்
திருமகள் நாமகள் திகழ்மதி யென்ப
மருவிய காப்பினுள் வருங்கட வளரே.

என்று பண்ணிரு பாட்டியலிற் கூறியவாங்கு திருமால் முதலிய
பத்துத் தெய்வங்களை வேண்டி. இக்குழந்தையைக் காக்க
வென்ப் பாடுவர். சில மூலவர்கள் இம்முறையை மாற்றியும்
அமைத்திருக்கின்றனர். இப்பருவம் மூன்றாண்து திங்கட்குரியது.

செய்யுள்:-1

உலகம், இது ஓர் அழகான மங்கலச்சொல். அரனாரும்
விரும்புவது. சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருத்தக்க தேவர். நக்கிரர்
கொண்டதும் அது. “உலகமென்பது உயர்ந்தோர்
மாட்டே” என்பது (தொல்). அயன்-பிரமன். உந்தி-கொப்பும்.
தரங்கம்-அலை. கோலத்துயில்-அறிதுயில். எல்லாவற்
றையும் அறிந்துகொண்டே செய்யும் யோகநித்திரை என்பர்
மலர்மாமகள்-திருமகள். வையமுண்டோன். பிரளை காலத்
தில் உலகத்தையுண்டவன்.

மாயன்-திருமால். இவரை மாயன் என்ற சொல்லாற் கூறி
யது, கருத்துடையடைகொளிஅனி, ‘பொய்யுமாய் மெய்யு
மாகிப் பொலிதருமாயன்’ என்றார் பிறரும். மாயன்-
மாயையை உடையவன். பிறராற் செய்தற்கரிய காரியங்களை
எளிதிற் செய்து முடிந்குந்திறன் மாயையாகும்.

மூலம் - ஆதி மூலம். முதற் பொருஞ்குக்கெல்லாம் முதற்
பொருள். ஆரம் - மாலை. ஆதிமொழி-தமிழ். மாண்-மாண்பு
என்பதன் விகாரம். மாண்ரடியால் உலகளந்து - திருமால்
ஈரடியால் உலகத்தை அளந்தமை,

திருமால் மாவலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் மூவடி நிலம் பெற்று, வாமன வடிவெடுத்து, ஈரடியால் உலகனந்து, மற்றேர் அடியை அவன் தலைமிசை வைத்துப் பாதாளத்திற் செலுத்தினார் என்பது வரலாறு.

செய்யுள்:-2

ஆகங்கலந்தோர் பாகத்தில் அருளுஞ்சக்தி வடிவு-அர்த்த நார்ச்சரவடிவம். மாதொரு பாதியன் ஆகிய சிவபெருமான். புலியின் அதன்-புலித்தோல். சுரநதி-தேவகங்கை.

சாகரம்-சமுத்திரம். கூன்மதி - இளம்பிழைச்சந்திரன். கண்டம்-கழுத்து. நீலகண்டம்-நீலமணிமிடறு. தேவர் பொருட்டு ஆலமுண்ட அரனுரை, அம்மையார் தங்கரங்கொண்டு. அவர் கழுத்திலே நிறுத்தினமையால், கண்டம் நீலகண்ட மானது. உலகை ஆட்கொள்ள - துட்டநிக்கிரக சிட்டபரிபால ணஞ் செய்தல் எனலாம். விளையாட்டு-படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் என்னும் ஐந்தும் இறை வர்க்குத் திருவிளையாட்டாம். “அலகிலா விளையாட்டுடையாரவர்” என்றார் கம்பரும்.

செய்யுள்:-3

திசைமுகன்-நான்முகன். (பிரமதேவர்) பூருவ பிரமனுக்கு ஐம்முகம். சிவபெருமானின் திருக்குமாரருள் ஒருவராகிய வைரவக்கடவுள், தம் தந்தையர் ஏவலால் ஐம்முகனின் தலை களிலொன்றைக் கிளினார் என்பது வரலாறு.

கோலம்-அழகு. வாகனம்-அன்னவாகனம். விரிஞ்சன் - பிரமன். பிரமன் அன்னவாகனத்திற் சென்றும் அரனார் முடியைக் காணவில்லை. பாரதி கவிதை வாகனத்திற் சென்று, அறிஞர் முடியைக் கண்டான் என்றேர் நயந்தொனிக்கின்றது.

அரண்ண முடிகாணச் சென்ற அயன்.-

மாலும், அயனும் தாம் தாம் முதற்கடவுளென்று செருக்குற்றிருந்ததை அறிந்த சிவன், அவர்களாற் தமது அடிமுடி காணப்பெறுதவாறு, பெரும் அனற் பிழும்பாய் நின்றனர் என்பது வரலாறு,

“முன்னம்பலர் அடிதேடவும் முடிதேடவும் எட்டாப் பொன்னம்பல நாதன்” என்றதுங் காண்க.

செய்யுள்:-4

கஜமுகன்-ஆனைமுகக்கடவுள். விநாயகர்-அத்திமுகன் என்பதும் அது. கன்ன, பீஜ, கபோலம் என்பன ஆனையின் மும் மதங்கள். கன்னமிரண்டும். குறியொன்றுமாகிய முன்றி டத்து மதம். யானைக்குக் கண்ணத்திலிருந்து மதநீர் சொரி வது போல, விநாயகப் பெருமானின் வல இடக் கண்களி லிருந்து, முறையே அறக்கருணையும், மறக்கருணையுஞ் சொரி கின்றன என்பர்.

பாசாந்தகாரங்கள் ஐந்து:- ஆணவம், மாயை, கண்மம், மாயேயம், திரோதாயி
மன் - நிலைபெற்ற.

விநாயகர் ஈசன் கரத்து மாங்கனியை வாங்கியமை:-

பிரம புத்திரராகிய நாரதமுனிவர், சிவபெருமானிடம் மாங்கனி ஒன்று கொடுத்தார். உலகை முதலில் வலம் வரு பவர்க்கு, இந்த மாங்கனி பரிசென்று கூறித். தமது மக்களாகிய விநாயகர், முருகவேள் இருவர்க்கும் பணித்தார். முருகவேள் தமது வாகனமாகிய வண்ணமயில் மீதிவர்ந்து உலகை வலம் வரச் சென்றார். அவர் வருவதற்குள் விநாயகப் பெருமான் ‘எல்லா உலகங்களுக்கும் இறைவன் சிவனே’ என எண்ணி, அவரையே வலம் வந்து, அக்கனியை முதலிற் பெற்றார். என்பது வரலாறு.

(மாங்கனியை, மாதுளங்கனி என்பாரும் உளர்.)

விநாயகரோடு தொடர்புடைய கனியை, கனியின் இனிதான பாரதியாரின் கவிதையென்றும், மதயானையை, பாரதியாரின் இறுதி முடிவுக்குக் காரணமாக இருந்த, பாரத்தசாரதி கோயில் யானையை நினைவுட்டவும் கூறிய நயம் உய்த்துரைத் தக்கது.

செய்யுள்;-5

அறுமுகன்-ஆறுமுகங்களையுடைய முருகவேள். அக்கனித்தசடையான்-சிவன். அக்கு-உருத்திராக்கம்-எலும்பு. கந்தகிரியலையைச் சார்ந்துள்ள ஓருமலை. முருகக் கடவுளுக்குரியது.

சந்தமாதன வெற்பெனவுங் கூறப்படும். தேவாரவைப்புத் தலங்களில் ஒன்று. கந்தன்-ஸ்கந்தன் என்ற வடசொற்றிரிவு இதற்குப் பகைக்கடலை வற்றச் செய்பவன் என்றும், உமா தேவியினாற் சேர்க்கப்பட்டவன் என்றும், பிறவாறும் பொரு ஞரைக்கப்படும்.

இமயக்கொடி - பார்வதிதேவி. ஆறுபடைவீடு - திருமுருகாற் றுப்படையில் நக்கிரதேவர் கூறியபடி, திருப்பரங்கிரி, திருச் செந்தூர், திருவாவினன் குடி, திருவேரகம், குன்றுதோரூடல், பழமுதிர்சோலை என்பன. படைவீடுதல், படை வீடாயிற்று. விடு, வீடு முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். அருணகிரிநாதர் சிவதொண்டிற் சிரத் தையுற்றுத் துறவு பூண்டு, திருவண்ணமலைக்கோயிலை உறைவிடமர்க்க கொண்டவர். திருப்புகழ், கந்தரனுபூதி, கந்தர் அந்தாதி, கந்தர வங்காரம் ஆகிய நூல்களைப் பாடியவர். சந்தங்கொழிக்கப் பாடுவதிற் சமர்த்தர். அதனால் வாக்கிற் கருணகிரியெனப் பட்டார். அவர் தருஉம் பாடல் செவிமுத்தவர் முருகப் பெருமான்.

தருஉம்-உயிரளவெடை. கூடல்-மதுரை. ‘நான்மாடக்கூடல்’ என்று ஞ சொல்வர். ‘நன்றறிவார் வீற்றிருக்கும் நான் மாடக் கூடல்நகர்’ என்றார் பிறரும். செக்கர் வானம்-செவ்வானம். தவிசி - ஆசனம். தெவிட்டுதல்-மிகநிறைதல்.

“பழம் நீயே”-இது முருகவேளை அணைத்து உமை அம்மையாரற் கூறப்பட்டது.

“தேசங்கண்ட தெய்வம் நீ!” கந்தனைக் கண்கண்ட தெய்வம் என்றும், மெய்கண்ட தெய்வம் என்றும் மேலோர் பாடியிருப்பதுங் காணக்.

முருகு - அழுகு - இளமை, செம்மை, வாசனை, தெய்வத் தன்மையெனப் பல பொருள்படும்.

குர்த்தடிதல் - குருபத்மன் முதலிய அசரர்கள் செய்த உபத் திரவங்களைப் பொறுக்க மாட்டாத தேவர்கள் முதலியோரது வேண்டுகோளால், அவ்வசரர்களை அழிக்கும் பொருட்டு

சிவபெருமான் தமது அமிசமாகக் குமரக் கடவுளைத் தோற்று ஷித்தனர் என்பது வரலாறு.

கணை - அம்பு

செய்யுள்:-6

மஞ்சம் - படுக்கை. கும்பமுனி - அகத்தியர். குடத்தில் நின்று பிறந்தவர். கும்பசம்பவர் எனவுங் கூறுவர். ஒரு - ஒப்பற்ற

செய்யுள்:-7

கண்ணிமையாத் தேவர் - இயையோர். அதாவது மூடப் படாத இமைகளையுடையோர். கண்ணயர்தல் - அறிதுயில் கொள்ளல். கவுத்துவம்-திருமால் மார்பணி. செந்திரு - திரு மகன். ‘பொருளிலார்க் கிவ்வுலகமில்லை’ - வள்ளுவர். ‘பொரு ளிலார்க் கினமில்லை துணையிலை’ - பாரதியார். முப்பாளின் நடு-பொருட்பால்.

செய்யுள்:-8

பராசக்தி: அண்ட புனங்கள் தோன்றுமுன், சீவகோடி களைக் கருவாக்கு முன்-சர்வவல்லபமாய், சர்வ வியாபியாய் சத்தியெனும் பொருள் தத்துவமாய், எங்கும் நிறைந்திருப் பவள் பராசக்தியாகும். பராசக்தி, ஆதிசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தியென சிவசக்தியொன்றே, வியா பார பேதத்தால், இவ்வாறு நாம பேதத்தையடைவதன்றி வஸ்து பேதமில்லையென்பர் அறாஞர். மேலும் சிவ சக்தி ஒன்றே, போக காலத்தில் பவானி எனவும், கோப காலத் தில் காளி எனவும், யுத்தகாலத்தில் மகா துர்க்கை எனவும் பெயர் பெறுமென்பர். சித்தசாகரம் - மனமாகிய கடல். (உருவகம்) புன்மை - மாசு. மாசதீர்க்கும் மகமாயி: கவி தீர்க்கும் காமாட்சி என்பர். புன்மை எரிகாளி சக்தி: அக் கிரமங்களை அழிக்கின்ற காளிசக்தி. அக்கிரமங்களை அழிக் கும் ஆற்றல் ஆண்மையை விடப் பெண்மைக்கே அதிகம் என்பர். அகிலாண்டம் புரக்கும் புனி த சக்தி, சிவசக்தி. சக்தியோடு மும்மூர்த்திகளுமே ஐக்கியப்பட்டுளர். சிவனை இயங்கவைப்பதும், சீவனை இயங்கவைப்பதும் சக்தி யே. சக்தி இன்றேல் சிவனுமின்று: சீவனுமின்று: உலகமும் இன்று. அரவிந்தம் - தாமரை. பூதம் ஐந்து - நிலம், நீர்,

தி, காற்று, ஆகாயம்: புவியேழு - சத்ததீவுகள் அவை நாவலந்தீவு, இறலித்தீவு, இலவந்தீவு, கிரவுஞ்சத்தீவு, குசைத்தீவு, தேக்கந்தீவு, புட்கரத்தீவு.

செய்யுள்:-9

சத்தமாதர் - ஏழுதெய்வப் பெண்கள், அவர்கள் - அபிராமி மகேசுவரி, கெளமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி காளியம்மா என்போர். அவர்களின் வானங்களும், ஆயுதங்களும் இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டுண்டு. சீயம் - சிங்கம்

“இறவாத இன்னமுதப் பாட்டினுக்கே ஏழுவகும் ஏத்திவரும் பத்தினிப்பெண் வேண்டு” மென “ஆசிரியர் கூறியவரிகள், “பாட்டுக்கலந்திடவே - அங்கேயோர் - பத்தி னிப்பெண் வேண்டு” மெனப் பாடிய, பாரதியாரின் வரிகளோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

செய்யுள்:-10

கமலாசனத் திருமாது - திருமகள், கமலம் - தாமரை. ஆசனம் - பீடம். கமலாசனம் கமலாசனம், வடமொழித்தீர்க்க சந்தி. அமுதாழி - பாற்கடல். முப்புரம் - திரிபுரம். திரு - கண்டோரால் விரும்பப்படும் தன்மை.

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்:-

வகுக்கள் — எட்டுக்கோடி
ஆதித்தர் — பன்னிருகோடி
உருத்திரர் — பதினெட்டுகோடி
(அசுவினி தேவர்கள்)
மருத்துவர் — இருகோடி.

முத்தலைவேல் - திரிசூலம். வேட்ட - விரும்பிய. வேள்பகுதி:

அரன் முப்புரம் ஏரித்தமை:-

தாரகாசரனது மக்கள் மூவரும் செய்த, மிக்க தவவன் மையால், வானமார்க்கத்தில் நடமாடுந் தன்மை வாய்ந்த மூன்று நகரங்களை வென்று, பல அசரர்களோடு அந்த நகரங்களுடன் நினைத்தவாறு பறந்துசென்று, பல இடங்களையும் பாழாக்கி வந்த துன்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவர் முனிவர் முதலியோர், சிவபெருமானிடம் முழு

யிட அவர் டூ மியைத் தேராகவும், சந்திரசூரியர்களைத் தேர்ச்சக்கரமாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், மேருவை வில்லாகவும், சேடனை நாணைகவும், விண்ண ஊவை அம்பாகவும், பிரமனைச் சாரதியாகவும், மற்றுந் தேவர்களைப் பிற போர்க்கருவிகளாகவுங் கொண்டு, யுத்தஞ் செய்ய எத்தனைக்கையில், தேவர்கள் தம் திறனையோர்ந்து அகங்கரிப்பதைக் கண்ட சிவபெருமானே, அன்னார் உதவியை வேண்டாது, தமது புன்மூரலால், அரக்கர்களோடு அவர்கள் வாழ் முப்புரங்களையும் எரித்தார் என்பது வரலாறு.

உ. செங்கிரைப்பருவம்

பொருள் தெரியாத ஒலியை எழுப்பும் பருவத்தைக் குறித்த தென்பர். கீர் - சொல். செங்கிரை அசைதல் போல முகமசைய ஆடல் என்று ஸ்காருவர். பெரிய ஆச்சான் பிள்ளையவர்கள் “நிருத்த விசேட்” மென்பர். ஒரு காலை முடக்கி, மறு காலை நீட்டி, இருக்கரங்களையும் நிலத்தில் ஊன்றி, தலைநிமிர்ந்து முகமசைத்து ஆடும் பருவமென்பர் ஶ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகள்.

“ஓருதானுந்தி யெழுந்திரு கையும்
ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்
தருள் பொழி திருமுகம் அசைய அசைந்தினி
தாடுக செங்கிரை’ யென்பது அவர்வாக்கு.

இது ஐந்தாந் திங்களில் நிகழ்வுறும்.

செய்யுள்:-11

தமிழ்கண்ட நதிகள், வைகை, பெண்ணை ஆதியன.

“காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு—தமிழ் கண்டதோர் வைகை பொருணை’

என்றார் பாரதியார். வைகை வேகம் உள்ள காரணத்தினால் ‘வேகா’ எனப்பட்டு அச்சொல் ‘வைகை’ எனத்திரிந்ததென்பர். திருஞானசம்பந்தர் சமணரை வெல்ல, ‘வாழ்க அந்த ணர்’ என்ற பாசுரத்தை ஏட்டில் எழுதி, வைகையில் இட்ட போது அது கரையேறி வந்த தென்பது வரலாறு. நாலடி

யார் பற்றிய கதையும் உண்டு. “வைகை ஏட்டிலே தவழ்ந்த பேதை” என்பது பாரதம்.

பெண்ணை:-

ஓளவையார் திருக்கோவல் ஊருக்குச் செல்லும் வழி யில் ‘பாரி’ என்பான் குடிசையில் வதிந்தார். அப்போது அவன் குமாரத்தின் இருவரும் ஓளவையாரை, அன்பாக ஆகரித்தனர். அந்தன்றியை மறவாத ஓளவையார், செய்வீகன் என்னும், அரசனுக்கு அவர்களை மணம் முடிப்பித்த போது, பெண்ணை நதியை நோக்கி,

“முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீர் அதுதவிர்ந்து தத்திய நெய்பால் தலைப்பெய்து:—குத்திச் செருமலை தெய்வீகன் திருக்கோவ ஹார்க்கு வருமாளவுங் கொண்டோடி வா’”

என்ற வெண்பாவைப் பாட, அந்தநி நெய்யும் பாலுமாகப் பெருகியது என்பது வரலாறு.

நுதல்-நெற்றி. திலகம் - பொட்டு. நாவலர் - நாவன்மை உடையோர், கவிபாடுதல் - உரைகூறுதல். பிரசங்கம் புரிதல் போன்றவை. சான்றேர் - அறிவால் அமைந்தோர். நால் வர் தேவாரம் - திருஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகராற் பாடப் பெற்றவை. இவற்றை வேத சாரம் என்பர். பண்ணிரு திருமுறைகளில் முதலேழு தொகுப்பும் இதனுள் அடங்கும். அறுதொழிலர் - ஆறுதொழில்களை உடைய அந்தனர். அறுதொழில்கள் ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன.

எட்டயபுரத்தில் பாரதியாரின் தாத்தா திரு இராமசாமி என்பவர் சிவன்கிராம ‘முன்சீப்’ ஆக இருந்தார். அவர் தேவாரம், திருவாசகம் எல்லாவற்றிலும் வல்லுநர் என்பது வரலாறு. செந்தமிழ்ப் பொன் நாட்டுக்கும், பாட்டுக்கும் பணி செய்தவர் பாரதியார் என்று இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளு.

செய்யுள் - 12

அந்தனர் - அழகிய தட்பத்தினை உடையாரென, ஏதுப் பெயராகவின் அஃது அவ்வருளுடையார் மேலன்றிச் செல்லாது. அந்த அண் அர் எனப்பிரித்து வேதாந்தத்தையே

பொருளாக மேற்கொள்பவர் என்றுங் கூறுவர். திருமூலர். திருமந்திரம் இயற்றியவர். திருமந்திரம் பன்னிருதிருமுறை கணுற் பத்தாவது. இதனை ஞானக்கருவுலம் என்பர். இவரைச் சித்தர்மரபின் சிரேஷ்டரும் என்பர். பாரதியாரும் தம்மைச் சித்தர் மரபென்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். “எனக்கு முன்னே சித்தர்பவர் இருந்தாரப்பா - யானும் வந்தேன் ஒரு சித்தன் இந்நாட்டில்” என்றார் அவர். செம்மல்புகழிற் சிறந்தவன். இங்கே செம்மல் என்றது பாரதியாரை. வாசகி - திருவள்ளுவர் மனைவி. காமதேனு - தெய்வப்பகுதெய்வப்பகுவின் கன்று என்றார் பாரதியாரை. வாங்காமதேன் என்பதற்கு சிறந்த அழகிய இனிமையான என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மதுரதன்த்தமுதும் - முலைப்பால். இச்செய்யுளில் பாரதியாரின் மரபு-தாய், தந்தையார் பெயர் களைக் காணலாம்.

செய்யுள் - 13

மும்மதும் - கன்ன, பீஜ, கபோலம் என்பன. நால்வாய் - தொங்குகின்றவாய். வினைத்தொகை. நாலல் - தொங்குதல்ஜூங்கரன் - நான்கு திருக்கரங்களோடு, துதிக்கையுஞ் சேர்ந்து விளங்குவதால் ஜங்கரம். கைப்போது - கைம்மலர். உபநயனம் - பூணூல் தரிக்குங்கிரிகை. சடங்கு - ஷடங்கம் என்னும் வடசொல்லின் விகாரம் என்றும், வேதத்தின் ஆறு அங்கங்களிற் கூறிய முறைக்கேற்பச் செய்யப்படும் தொழில் என்றும் பொருள்படும். உபநயனச் சடங்கின் முன், குடுமிவைக்குஞ் சடங்குமுண்டு. செம்மை - அழகு, உண்மை, நல்வறம், கற்பு ஆதிய பொருள்படும்.

செய்யுள்:- 14

கொந்து - வாசனை. குன்று, அளக்கலாகா, அளவு பொருள்களிலும், துளக்கலாகா நிலை தோற்றறங்களிலும் ஓப்பு. குந்றமலைத்த குணத்தினால் வென்றது எதிர்நிலை அணி. குப்பம்மாள் - பாரதியாரின் அத்தை முறையினன்.

செய்யுள்:-15

விருது - பட்டம். பாரதிப்பட்டம் பெற்ற மை :- 1893ல் பாரதியார்க்குப் பதினெட்டு வயது நடக்கும் போது, எட்டய

பர மன்னர் “பாரதி” (கலைமகள்) பட்டத்தையளித்துச் சிறப் பித்தவர். அண்ணுமலைச் செட்டியார் காவடிச்சிந்து போலப். பாரதியானார்க் கொண்டு பாடுவித்துப், புலவர் மத்தியில் அரங்கேற்றுவித்தவர். அன்னர் பாடிய காவடிச்சிந்து

“பச்சைத் திருமயில் வீரன்: அவங்காரன்: கெளமாரன் — பண்ணிரு தண்டுய பாரன் - அடி (ஒளிர் சுப்பிரமணி யர்க்கருள் அணிமிக் குயிர் தமிழூத் தரு பக்தர்க் கெளரிய சிங்காரன் - எழில் பண்ணு மருணுசலத் தூரன்”

என்பதாகும். 1902 – 1904 மட்டும் அரசவைக் கவிஞராகப் பணி புரிந்தார். ‘அவை நீங்கி’ என்பதினால், அங்குபுரிந்த சேவைகளை விடுத்து என்றும், ஆஸ்தான அவையை விட்டு விலகியெனவும் பொருள் கொள்ளலாம். ஏவ்வுக்கேற்ப வேலைபார்க்கும் முறை பாரதியாரால் முடியாத ஒன்று. இளையபாரதிக்கு எட்டயபுர அரண்மனை நிழல், சிறுகாலமே ஆறுதல் அளித்ததென்னாம்.

பேருவும், எழுத்தும் இருகண்களென்றார் ஆசிரியர். ‘எழுது கோல் தெய்வம்; இந்த எழுத்தந் தெய்வம்’ என்பது பாரதியார் வாக்கு. பா - ரதம்: பாட்டாகிய தேர். செம்மை + அடி = சேவடி. சேயடி என்றும் வரும். ‘ஏ முன் இருமையும், என்பது நன்னால்.

செய்யுள்:-16

‘தந்தை சொல்மிக்க மத்திரமில்லை’ - தந்தை தாய் வாக்கிய பரிபாலனங்கு செய்தவன் தசரத ராசகுமாரன் என்ற முன் னேர் மொழியுரைகளை நினைவுட்டுகின்றன. இராமன் - ஒரு வடமொழிச் சொல். தனது குணங்கு செயல்களால் உலகத் தைக் களிப்பிப்பவன் என்பது பொருள். தார் - மாலை. இச் செய்யுளில் பாரதியாரின் இளமைச் செயற்றிறங்கள் கில கூறப்பட்டுண்டு.

செய்யுள்:-17

பாரதி படித்த கல்லூரிகள் சிலவற்றைக் காணலாம். நேத் திரம் - கண். ஞாயிறு - சூரியன்

செய்யுள்:-18

பாரதியார் தொண்டு செய்த சில பத்திரிகைகள் கூறப்பட்டுள்ளது. ‘போன்ற ஏடுகள்’ என்றதினால், சூரியோதயம் பாலபாரதம், கர்மயோகி என்பவற்றையுங் கொள்க. தேசூரீ(பிரகாசம்) புகழுமாம். இச்செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகளில் பாரதியார், ஆசிரியர், துணை ஆசிரியர் என்ற பதவிகளை வகித்திருக்கிறார்.

செய்யுள்:-19

செய்யுளின் பாரதியாரின் தர்மபத்தினியார் செல்லம்மாளைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுண்டு.

வடமீன் - வானத்து நட்சந்திர வடிவமாகக் கணவளைப் பிரியாது நிற்கும் அருந்ததியைப் போன்ற கற்பினையுடையாள் ‘வடமீன் எனத்தகுங் கற்பாள்’ - பாரதம்.

கார் - வேல் - கமலம் என்பன முறையே, கூந்தல் - கண் - முகத்தைத் துறித்தன. கூந்தலுக்குக் கருமேகமும் - வடிவு செயல்களுக்கு வேற்படையும், அழகுக்குத் தாமரையும் உவமை. கமலம் - நீரை அலங்கரிப்பது என்ற காரணப் பொருள்படும். காமன் - மன்மதன். பொலந்தொடி - பொன்னாலாகிய ஆபரணத்தை அணிந்தவள். அண்மொழித் தொகை. தொடி - முன்கையை இறுக்கமாகத் தொட்டுக் கொண்டிருப்பது என்ற காரணத்தால் வந்தது. திரு - அழகு, செல்வம் தெய்வீகம் எனப்பல பொருள்படும். பொற்பு - பொன்பு எனப் பகுதி விதுதியாகப் பிரிந்து, பொன்னின் தன்மையெனக் காரணப் பொருள்படும். பொற்பினுக்கோர் திருமகள் - பேரழகு பெற்றுப் பாக்கியவதியாய் இருத்தலின் இங்கனம் கூறினார். கடிமணம் - திருமணம். கடி - உரிச்சொல் வெற்பு - மலை. ‘இரு’ என்பதை இடைநிலைத் தீபகமாகக் கொண்டு, இருவெற்பு - இருபுயம் எனக்கொள்க. மலையையொத்த பெரிய புயம் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

செய்யுள்:-20

பாரதியார் பாலியத்துத் திருமணம் பற்றி வாலிபத்தில் மனம் வெறுத்துப் பாடியவை:-

“நாடுங்காலோர் (இது) மணமற்ற செய்கை என்றும், யாது செய்யினும் இம்மணஞ் செய்யேல் காண் என்றும், சாத்திரங்கள் கிரியைகள் பூசைகள் - சகுனமந்திரம் தாவி யாத்தெனைக் கொலை செய்தனர்” (மணியெலாம் என்றும் கூறியிருப்பதைக் காண்க.

கோகிலம் - குயில். பாரதியாரின் துணைவி, செல்லம்மாளைக் குறித்தது. அவளைச் ‘சகுந்தலை’ யென்று பாரதியார் பாராட்டியது, மேல்வரும் வரிகளால் விளங்கும்.

‘ஓன்பதாவது பராயத்தள் என்விழிக் (கு)

‘ஓதுகாதற் சகுந்தலை யொத்தனள்’

என்பது காண்க. சகுந்தலை, கோகிகமுனிவருச்சு மேனகை யிடத்துப் பிறந்த பெண். வளர்த்தவர் கண்ணுவழுனிவர். மணம்முடித்தவன் துஷ்யந்த மகா இராசன்.

ந. தாலப்பருவம்

நாவசைத்துப் பாட்டுப் பாடிக் குழந்தைகளைத் துயிலச் செய்வது என்ற பொருள்படும். தால் - நா. இது ஏழாந் திங்களில் நிகழ்வது.

செய்யுள்:-21

வரபதியாட் கொண்டான் என்னும் மன்னன், வில்லிபுத் தூரை நோக்கி, ‘நீயும் நானும் பிறந்ததிசைக் கிசைநிற்கப் பாரதமாம் பெருங்கதையைப் பெரியோர் தங்கள் சிறந்த செவிக்கமுதமெனத் தமிழ்மொழியின் விருத்தத்தாற் செய்க’ என்றுன. (பாரதம் - நூலாஸிரியர் வரலாறு)

தென்னன் - பாண்டியன்

நக்கிரன், நெற்றிக்கண் அரானேல் சபிக்கப்பட்டபோது,

“என்றினி மதுரை காண்பேன்: எப்பகல் சவுந்தரேசன் தன்றிரு வடிகள் காண்பேன்: தாயையெஞ் ஞான்று என்று பாடினார்: (காண்பேன்.)”

(சீகாளத்தி புராணம்)

சீர்த்தி - மிகுபுகழ் (தொல்)

செய்யுள்:-22

காமர் - அழகிய. கானற்றிரை - ஓலிக்கும் அலை. கடலணங்கு - கடல் தெய்வம். பாராட்ட - உயர்த்துச் சொல்ல. பார் ஆட்ட எனப் பிரித்து, பூமியிலே வழங்கச் செய்ய என்று ரைப்பினும் அமையும்.

தமிழ்நாட்டு எல்லை முதலாம் அடியிற் கூறப்பட்டுளது.

“வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்க்கறு நல் தொல். சிறப்புப்பாயிரம் - பணம்பாரஞ்சு.) (லுலகம்”
‘குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்’ நன்னால்
“வடக்கே இமயமலை பாப்பா” - பாரதியார்

காப்பு - காவல். புவிகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர். தினை அடித்த - தினைறடித்த, தொகுத்தல். தமிழகத்தை மாத்திரமன்று, பாரத நாடு முழு வதுமே தமக்குச் சொந்தம் என்று கருதிய பரந்த உயர்நோக்குடையவர் பாரதியார் என்பது, இச் செய்யுளில் விளங்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. ‘ஓற்றைச்சாண் நினைப்புடையவரல்லர் பாரதியார்’ என்ற பாரதிதாசனின் கூற்றும், நினைவு கூரத்தக்கது. ‘தென்னக மும் - வடமாநிலமும் ஒருங்கிணைந்த உயர்ந்த பண்பாடு, நாகரிகம், கலை, ஒருமைப்பாடு என்பவற்றிற் தூய கருத தூண்றியவர் பாரதியார்.

‘பேரிமய வெற்புமுதல் பெண்குமரி யீருகும்
ஆரியநா டென்றே யறி’
என்பது பாரதியாரின் வாக்காகும்.

செய்யுள்:-23

திங்கள் பருதி மரபு - சந்திரகுரிய அரசர் மரடுகளைக் குறித் தது. அருத்தாபத்தியால் அக்கினிகுலத்தையுங் கொள்க. பாரத நாடு, நல்லாட்சியிலோ, தெய்வமாட்சியிலோ, கலையின் மதி நுட்பத்திலோ, மெய்ஞ்சூனத்திலோ, விஞ்சூனத்திலோ, பண்டைநாகரிகத்திலோ மிகப் பழுத்த நாடென்ற பெருமையைக் கொண்டவர் பாரதியார் என்று கூறப்பட்டுளது. ‘சீர்கால் வரிசை மன்னவர்’ என்பதினால் அரசர்க்குரிய வாசிகைகளான, தேர், கொடி, குடை, கழல் ஆசியன கொள்க.

“படையுங் கொடியும் குடையும் முரசும்
 நடைநவில் புரவியும் களிறுந் தேரும்
 தாரும் முடியும் நேர்வன பிறவும்
 தெரிவுகொள் செங்கோல் அரசர்க்குரிய”
 என்ற தொல் - சூத்திரத்தாற் காண்க.

செங்கோல் ஆட்சி:- பாரதநாட்டு மன்னவர், நீதிவருத் செங்கோலாட்சி யுடையவர். அரசன் செங்கோன்முறை தவினால், அதைத்தன் கண்ணீரால் அறிவித்த பாவையொன்று புகாரில் இருந்ததெனச் சிலப்பதிகாரங் கூறுகின்றது. கோவலைனே ஆராயாது கொல்லித்த நெடுஞ்செழியன், அதை உணர்ந்ததும் உயிர்நீத்தது, நீதிவழுவா நெறிமுறைக்கு நல்லசாட்சி.

செய்யுள் 24:

இப்பாடலால் பாரதியார் தேவர்களிடம் வேண்டின சில கருமங்கள் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன. அவை:- குழந்தை இதயம் - இளைஞர் உற்சாகம் - நடுவயதோர் மனத் திட்பம், முதியோர் அறிவு முதிர்ச்சி என்பன. குழந்தை முதல், முதியோர் ஈருக எல்லோர்க்கும் ஏற்க இதமாகப் பாடிப் பயன் அடையத் தந்திருக்கிறார்கள்பது தெளிவாகின்றது. மூப்பி லாத் தமிழ் என்றமை - எட்போதும் இளமையுடைய தமிழ் என்பது கருத்து. தமிழுக்கு இளமை - நாள் தோறும் வளர்ச்சி பெறும் நிலைமை. கண்ணித் தமிழ் என்றதுங் காண்க.

செய்யுள்: 25:

இச்செய்யுளில் பாரதியின் தேசப்பற்றைத் தலையென்றும், அவனது சத்தி ஞானத்தை நெஞ்சென்றும், கடமையைக் கண் என்றும். சாயாநீதி சமத்துவத்தைக் கரமென்றும், நேரமையை உருவமென்றும் உருவகித்திருப்பதைக் காணலாம். குறி - கருமம் முடிக்குந் துணிவு. உலையா முயற்சி - அழிவிலா ஊக்கம். பகிரதனைப் போன்ற முயற்சியுடையவர் பாரதியார் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பூமிதேவி வாழ்வு பெறும்படி, ஆகாயத்தினின்று கங்கா நதியைக் கொணர்ந்த வன் பகிரதன் என்பர். பகிரதனை கொணரனப்பட்டமையின், கங்கா நதியும் ‘பகிரதி’ எனப்பட்டது. தேவலோகக்

கங்கை மந்தாகினி, பூலோகம் வந்த தற்குக் கங்கை, கீழுல
கிற் பாய்வதற்குப் போகவது என்பர்,

செய்யுள்: 26

“நெஞ்சில் உரந்தான் அற்றூர்க்கும் - நேர்மைத் திறன்கள்
இற்றூர்க்கும்” என்பதை . நெஞ்சில் உரனு மின்றி, நேர்
மைத் திறனு மின்றி” எனும். பாரதியார் வாக்குடன் ஒப்
பிடுக. அடிமைத் தாய் வயிற்றின் நின்று பிறக்கும் குழந்தை
யும் அடிமையே யாகும் என்பது பாரதியார் வாக்கு.

செய்யுள் 27

நடுகல் - இறந்த வீரர் ஞாபகமாக எழுப்புஞ் சிலை
- (தொல் பொருள். புறம்.5)

“தெவ்வீர், பலரென்னை முன்னின்றி கண்ணின்றவர்”
- திருக்குறள்:

விழுப்புண் - போரிற் பின்வாங்காது எதிர்நின்று மார்பில்
புண் படுதல். அடலேறு - வலிமை வாய்ந்த ஆண்திங்கம்.
மானின் மானம் - “மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னூர்
உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்”

என்ற திருக்குறளிற் காண்க. “மானம்” என்பது, தன்னிலை
யிற் தாழாமையும், தாழ்வு வந்துழி, உயிர் வாழாமையும்
என்று பரிமேவழகர் உரையிற் காணலாம்.

செய்யுள் 28

நான்மறை - வியாசர் வகுத்தபடி நான்கு வேதங்கள்- அவை
இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என்பன. இவன் வகுப்
பதற்கு முன் தைத்திரியம் - பெளதியம் - தலவதாரம் - சாமம்
என்பன.

நாலெட்டறம் - முப்பத்திரண்டு தருமங்கள்.

“நல்லோர் வகுத்த முறையாம் அறங்கள்

நாலெட்டிலொன்று குறையோம்”

- அரிச்சந்திர புராணம்:

மொய்ம்பு - வலிமை

பாரதியார் தமது கவிதையாற்றலால் முப்பது முக்கோடி
மக்களையும் ஒன்று சேர்த்தவர். பாரதியார் காலத்தில், பாரத

நாட்டில் முப்பதுகோடி மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதைப் பலபாக்களாற் பாடியிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணம் - (அ) முப்பதுகோடி முகமுடையாள், உயிர் - மொய்ம்புற ஒன்றுடையாள். (ஆ) முப்பது கோடிவாய் நின்னிசை முழங் கவும் (இ) முப்பது கோடி முறையுனக் குரைத்தேன். “எல் லோரும் ஓரினம் - எல்லோரும் இந்தாட்டு மன்னர் என்ற உயர்நோக்குடன் ஒற்றுமையோடு “முப்பது கோடி முக முடையரேனும் சிந்தனை ஒன்றுய்” வாழவேண்டுமென்பதையே பாரதியார் விரும்பினார். “உலகந்தழிஇய தொட்பம்” என்றார் வள்ளுவரும்.

செய்யுள்:- 29

வெதியர் - பிசாமணர். தென்னீர்த்தடம் - தெளிந்த நீரை யுடையவாவி. கதிர் - சூரியன். ‘‘பாரதநாடு காரிலுறங்கிடு காலம்’’ என்றதில் ‘‘கார்’’ இருட்டில் என்பது பொருள். ‘‘சோரவாழ்க்கை - துயர்மிடியாதிய கார்’’ என்றார் பாரதி யார். ‘‘ஆச்சமும், பேடிமையும், அடிமைச் சிறுமதியும்’’ என்றதும் அவரே. கற்பகம் - இந்திரனது நந்தவனம். கற்பகம் - கல்பகம் என்ற வட சொல்லின் விகாரமும் என்பர்.

செய்யுள்:-30

தேசத்தொருமை - தேசத்தின் ஒற்றுமை. பாரதநாட்டு மக்கள் தமிழர், மலையாளிகள், தெலுங்கர், கன்னடர், சிர்க்கி யர் முதலாகப் பல்வேறு வகையினராகப் பிரிந்து, ஒற்றுமை குன்றி வாழ்வதை உணர்ந்த பாரதியார், ஒற்றுமையாகிய உயர்ந்த மலைச்சிகரத்தில் ஏறி உழைக்க முயன்றார்.

இச் செய்யுளில் தேச விடுதலைக்காக உழைத்த பல தியாகிகளின் பெயர்கள் கூறப்பட்டுளை.

திலகர்: இவரது முழுப்பெயர்- திரு. லோகமான்ய பாலகங் காதர திலகர். பாரதியார் இவரைத் திலக முனிவர் கோன் என்றார். சுயராஜ்ஜியம் நமது பிறப்புரிமை என்பதை எல் லோர் மனத்திலும் முதன் முதலில் பதிய வைத்தவர் இவர். மண்டலே நகரில் ஆறு வருடம் சிறையிருந்த மகான்.

“என்னுடைய பிறப்புரிமை சுயராஜிஜியம் என்னு மொரு மத்திரத்தை எங்கட் கீந்த - மன்னவனே! திலகமுனி மகராசா! எம்முடைய மகாராஷ்டிர மடங்க வேறே.” என்றார் நாமக்கல் கவிஞரும். ஆங்கில அரசை, நேர்முகமாக எதிர்க்க வேண்டுமென்று எண்ணமில்லாத காங்கிரஸில் இவரோர் தீவிரவாத முகாம் அமைக்க முற்பட்டவர். அதற்குத் தலைமை தாங்கினவர். இதற்குப் பாரதியாரின் ஆதரவுங் கிடைத்தது.

துஞ்சமட்டும் பாரத நாட்டுக்கே

தொண்டிமூக்கத் துணிந்தவர் யாவரும்
அஞ்செழுத்தினைச் சைவர் மொழிதல்போல்
அன்பொடேத்து பெயருடை ஆரியன்

என்று திலகராப் பாரதியார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ‘ஞான ரதத்தில்’ ‘தர்மராசாவின் முகத்தில் திலகரின் முகச்சாயல் கொஞ்சம் தென்பட்டது’ என்று பாரதியார் கூறியிருப்பது அவர் மாட்டு, எத்துணை மதிப்புப் பாரதியாரிடமிருந்த தென்பது புலனுகின்றது.

நெளரோஜி: பாரத விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டு உழைத்த தேசிய வீரரில் ஒருவர் தாதாபாய் நெளரோஜி என்பவர். கல்கக்தாவில் நிகழ்ந்த காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் தலைமை தாங்கி உழைத்தவர். “அடைந்திடுவோம் சுயராஜிஜியம் அஞ்சாதீர்” என்று அன்பினால் தேற்றியவர். ஆசையுடன் நாட்டுக்குழைத்த அண்ணல். உடல் தளர்ந்தாலும் உள்ளந் தளராதவர்.

“.....எமது பாரத நாட்டுப் பெண்பல்லார் வயிற்றினுமந் நவரோஜி போற் புதல்வர் பிறந்து வாழ்க்” என்று பாரதியார் பாடியதிலிருந்து இவரது பெருமையின் உயர்வு, மலையினும் மாணப் பெரிதென்று விளங்குகின்றது.

கோகலையார்: இவரை ஸ்ரீகோபால் கிருஷ்ண கோகலை என்பர். தனது சுகம், அறிவு, பெருமை, சிறுமை எல்லாம், தன் நாட்டினதே என்று கருதுபவர். சாதிமத பேதங்கடந்தவர். “மன்பெரிய சபைதனிலும் மறவா ஞகி, மலை

போல நிலையாகப் பாடுபட்டான் - என் சொலுவோம் கோகலே பெருமைதன்னை இறந்தாலும் இறவாதான் இவனே யாவர்' என்றார் நாமக்கல்லாரும்.

சிதம்பரனுர்: இது, திரு. வ. ச. சிதம்பரம்பிள்ளை அவர்களைக் குறித்த பெயர். திலகரின் அடிச்சவட்டை பின்பற்றித் தென்நாட்டில் விடுதலை உணர்ச்சியைப் பரப்பியவர். ஆங்கில வியாபாரிகளின் வர்த்தகத்தை ஒடுக்க ஒரு கப்பல் கம்பனியை நிறுவியவர். அதன் பயனுமிக் கோயமுத்தூர்ச்சிறையில் செக்கிமுக்கத் தண்டிக்கப்பட்டவர். 1908ல் தேசாபி மாணச்சங்க மொன்றைத் திருநெல்வேலியில் நிறுவினார். இவரோடு பாரதியாரும், சுப்பிரமணியசிவா என் பவரும் சேர்ந்து விடுதலைக்காக ஒத்துழைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சுதேசக் கப்பல் விட்ட துணிகரத்தான்—அதிற் துண்பம் பலசகித்த அணிமனத்தான் விதேச மோகமெஸ்லாம் விட்டவனும்—இங்கே வீர சுதந்திரத்தை நட்டவனும் என்று நாமக்கல் கவிஞரும்,

“மேலோர்கள் வெஞ்சிறையில் வீழ்ந்து கிடப்பதுவும் நாலோர்கள் செக்கடியில் நோவதுவும் காண்கிலையோ” என்று பாரதியாரும் குறிப்பிட்டமை காண்க. தேசபக்தர் சிதம்பரம்பிள்ளை அவர்கட்டு, வெள்ளைக்கார “விஞ்சு” துரையே அஞ்சினமை,

“ஓட்டம் நாங்கள் எடுக்கவென்றே—கப்பல் ஓட்டினுய்—பொருள்—சட்டினுய்” என்ற அவனின் கூற்றுலே பாரதியார் பாடினதுங் காண்க.

ச. சப்பாணிப் பருவம்

சப்பாணி கொட்டும்படி குழந்தையிடங் கூறுவதாக இப்பருவம் அமைக்கப்படும். கையோடு கை சேர்த்துக் கொட்டுதல் என்பது இதன் பொருள். ஸ+பாணி = சப்பாணி எனப் பிரிப்பர். பாணி - கை.

‘‘பாணியின் நடத்திடைப் படிக்கிண்றுள்ளன

வீணையின் இசைப்பட வேதம் பாடுவான்’’

- கம்பராமாயணம்

பாணி - தாளமுமாம்.

‘‘பாரதியார் பாடலுக்குப் பாணி கொட்டுங்கை’’

- சவிமணி

இது, ஒன்பதாந் திங்களில் நிகழ்வது

செய்யுள்.- 31

மாக்கள் - ஐயறிவுயிர். ‘‘மாவும் மக்களும் ஐயறிவினவே’’

- தொல்.

ஆகம் - அகம். முதனீட்சி. தலம் - தாலம் என்பது போல, ஆதித்தன் - சூரியன். அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவன். கண்ணுதல் - நுதற்கண். இலக்கணப் போலி. நெற்றிக் கண்ணிணுயிடைய சிவபெருமான், வடவை அனல் - வடவைத் தீ. கடவில் நீர் மிகாதபடி அதனிடை இருந்து, நீரை உறிஞ்ச மாறு, முத்தில் அக்கினியைக் கொண்ட தொரு பெண் குதிரை என்பர். வடவை - படவா என்னுஞ் சொல்லின் திரிபு.

‘‘கண்ணுதல் நின்றெழுந்தகதீ’’ நெற்றிக் கண் நெருப்பு. நக் கீரன் வரலாற்றாலும், இறைவன், மானிடன் என்ற பேதம் ஆராயாது செய்த மன்மதனின் வரலாற்றாலும் அறியலாம்.

செய்யுள் 32:-

மீன், புலி. வில் முடியடை மூவேந்தர்க்குரிய கொடிகள், அவை முறையே பாண்டியர், சேரர், சோழர்க்குரியன். இவர் களைப் பற்றி சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலைக் காப்பியங்களில் இனிது அறியலாம்.

செய்யுள்:- 33

விண்ணுவு மதியமதை விழுங்கி வருவிட வரவு - சந்திரனை விழுங்கி விடும் இராகு-கேது அரவங்கள். “புயங்கம் பருகி யுமிழ்மதியம் - பணி கவர் திங்கள் போல், நின்று தர்ளவுறு கின்ற தென்னுயிர்” - பாரதம்.

“அணங்குவாள் விடவரா வணுகு மெல்லையுங் குணங்கெடா தொளிவீரி குவிர்வெண் டிங்கள்”

- இராமாயணம்

அரா, அர, அரவு, உலா, உல, உலவு - குறியதன் ‘அ’ குறு கலும், அதனேடு உகர மேற்றலும் இயல்புமாந் தூக்கின.

(நன்னால்)

கட்செவி - பாம்பு. கண்களையே காதுகளாகவுடையது. பண் புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அண்மொழித் தொகை. பாம்புக்குக் கண் என்னும் பொறி ஒன்றினுலேயே, அதன் புலஞ்சிய காட்சியோடு செவிப் புலஞ்சிய கேள்வியுமிருத் தலை அறிக. காட்டிக் கொடுக்கும் கயக் கூட்டத்திற் சேர்ந்த வர்கள் எட்டப்பர். காக்கை வன்னியன், யூதாஸ் கரியோத் போன்றவர்கள்.

செய்யுள்:- 34

“ஆருக்கும் நாமடிமை அல்லம்” என்ற தொடர் ‘நாமார்க் குங் குடியல்லோம்’ என்ற பெரிய புராண வரிகளை நினை வூட்டுகின்றது. அச்சம் - அஞ்ச என்ற பகுதியின் தொழிற் பெயர். என உவம உருபிடைச் கொல்.

“வந்தனை செய் காந்தி மகான் தன்னையும் ஓர்போது மதி யாமல் அழைத்த உரவோன்” பாரதியாராகும்.

மகாத்மா காந்தி அவர்கள் ஒருமுறை சென்னை வந்து, ராஜாஜியோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் பாரதியார் காந்தியை நோக்கி, “‘மிஸ்டர் காந்தி! இன்று திருவல்லிக்கேணிப் பொதுக் கூட்டத்தில் வந்து பேச முடியுமா?’” என்று கேட்ட போது, “இன்று வசதியில்லை. இன் ஞெரு நாட் பார்ப்போம்” என்றார். இன்ஞெரு நாளா? எனக்கு அந்தாள் நேரமில்லையென, அலட்சியமாகக் கூறிச்

சென்றுர் என்று அறிஞர் வாயிலாய் அறிந்த செய்தியொன்றுண்டு. அவர் சந்தர்ப்பம் நோக்கி அங்ஙனம் கூறினராயினும், உண்மையில் பாரதியாரின் உளத்திலிருந்து உதித்ததொன்றல்ல. பாரதியார் பாடிய “மகாத்மா காந்தி பஞ்சகம்” என்பதில் பாரதியாரின் உள்ளக்கிடக்கை, தெள்ளத்தெளிவாகின்றது. உதாரணத்துக்காக ஒருபாவை மாத்திரந்தருதும்.

“வாழ்க!நீ! எம்மான் இந்த வையத்து நாட்டி வெல்லாம் தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக் கெட்டுப் பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர் பாரத தேசந் தன்னை வாழ்விக்க வந்த காந்தி மகாத்துமா! வாழ்க! வாழ்க!”

இச் செய்யுளின் ஆதியும் அந்தமும் வாழ்க! வாழ்கவென மும்முறை வாழ்த்திய நயம் பாராட்டற்குரியது.

வெந்தழலிற் புடமிட்ட தங்கம் - பாரதத் தாய்க் கருப்பை வரு நெருப்பு, அர்த்த புஷ்டியான சொற்றெருடர்கள்.

செய்யுள்: 35

மாநிதிக் குபேரன் - பெரும் நிதிக்குத் தலைவனுகிய குபேரன் பெருநிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி. வச்சிரப்படை - வச்சிராயுதம். இது வானவர் கோனு (இந்திரன்) க்குரியது. வச்சிரப்படை - தசீசி முனிவனின் முதுகெலும்பைக் கொண்டு செய்த தென்பர். அக்கால மலைகளுக்குச் சிறதுகள் இருந்தன என்றும், அவை பறந்து சென்று செய்த கொடுமைகளுக்காகச் சிறகுகளை அறுக்க அது உபயோகப்பட்டதென்றங் கூறுவர். அந்தணர்கள் சந்தியாவந்தன காலங்களில் மந்திர பூர்வமாகக் கையிலெடுத்து விடும், அருக்கிய தீர்த்தங்கள், வச்சிராயுதம் போலாகுமென்றங் கூறுவர்.

அறிவு - அறிய வேண்டுவனவற்றிற்குத் தொழிலாகு பெயர் சேடன் - ஆதிசேடன்.

‘ஆபரணம் பூண்டவோர் அலங்காரப் பினம்’ - உயிரற்ற பினத்துக்கு, ஒளி மிகுந்த அணிகள் புனைந்து, அழுக பார்ப்பதினால் ஆகுஞ் சுகம் ஒன்றுமில்லை. அது போல் அடிமையில் இருந்து கொண்டே கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றிற்கு அடையுஞ் சுகமும் உண்மைச் சுகம் ஆகாதென்று, உவமை

மூலந் தெளிவுபடுத்தினார். “அணிகள் வேய பிணத்தோ. டொப்பர்” - பாரதி கூற்று.

“ஆருமவன் தேயத்தில் ஆங்கல்வி கேள்வியிலை - அருள் வேதம் ஆக்கமில்லை” - பாரதி கூற்று.

செய்யுள்:- 36

விரை - வாசனை. நறவு - தேன். பேறு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். வரை - மலைக்கு இருமடிவாகு பெயர். ஓம் எனும் மந்திரம், பிரணவம். (தாரகப் பிரமம்) எனப்படும்.

“ஓம் சத்திமிசை பாடல் பாடு - ஓம்.

சத்தி சத்தியென்று தாளம் போடு”

- இது பாரதியார் கூற்று.

இது முதல் ஐந்து கவிதைகள் பாரதியாரை - “விடுதலைத் தீக்கு நெய் யிடு கவி” யெனவிளித்துக் கூறிய நயம், படித்து இன்புறத் தக்கது.

செய்யுள்: 37

சுதந்திரம். உயர்தினை, அஃறினை இரண்டுக்கும் பொதுவா னது எனக் கூறியவாறு.

திண்ணமனம் - வயிர நெஞ்க. விண்ணவர் அமுது - தேவா மிர்தம். அதனை உண்டவர் சாதல். முத்தல் தவிர்வர் என்பர்.

செய்யுள். 38

இச் செய்யுளில், பொங்குகடல், புயலின் சினம். இடி முழக்கு, காட்டிக் கொடுக்கும் எட்டப்பர் குழு, ஒன்றுக்கும் அஞ்சாத நெஞ்சுசரங் கொண்டவர் பாரதியார் எனக் கூறப் பட்டுள்ளது.

தேசதியாகிகள் 30ம் செய்யுட் குறிப்பை நோக்குக. அதிற் குறிப்பிட்டவர்கள் மாத்திரமன்றி, பேச்சாலும், தம் தியாக செயல்களாலும், பாரத நாட்டு விடுதலைத் தீக்கு, நெய்யிட்டு வளர்த்தவர்கள் பலர். சுபாஸ் சந்திரபோஸ், சர்தார் படேல் ஜி. சுப்பிரமணிய ஜயர், ஸ்ரீநிவாச ஜயங்கார், சுப்பிரமணிய சிவா. வாஞ்சி ஜயர், பரவி சண்முகசுந்தரம்பிள்ளை, வ.வே. சு ஜயர். சி. இராஜகோபாலாச்சாரியார், சர்தார் வேதரத் தினம், நேரு, காமராஜ், இன்னும் பலரும் அடங்குவர் என் பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொன்னுடலை மலர்ந்த முகத்தோடு மண்ணுக்கிரையாக்கி னவன் புரட்சியேற வாஞ்சிநாதன். காளையர்போல் கண்ணி யரும் துப்பாக்கி யேந்தினர் என்பதை நான்சி இராணியின் வரலாற்றில் அறியலாம். தேச பக்தர்கள் பட்ட கொடுமை யைக் கேட்டால், கல்லுங் கண்ணீர் வடிக்கும். புல்லும் போர்க் கோலங் கொள்ளும்.

செய்யுள்: 39

“பூரண ஞானம் பொலிந்தநின் நாடு” என்று ஆசிரியர் கூறியதை,

‘பூரண ஞானம் பொலிந்த நன் நாடு
புத்தர் பிரானருள் பொங்கிய நாடு:
பாரத நாடு பழம் பெரு நாடே’

என்று பாரதியார் பாடிய வரிகளோடு ஒட்டபிடுக.

பொதுவீடோ:- ‘தலைவாசல் கதவினுக்குத் தாழ்ப்பூட்டில் லாத் தமிழ்நாடு’ எனப் பலதேசங்கு சுற்றி வந்த மெகஸ்த னீஸ் அவர்கள் கூறியிருக்கப் பொதுவீடோ எனக் குறிப் பிட்டது, பாரதியாரின் அடங்காத் தேசப்பற்றை வலியுறுத்து வதற்காக வென்க.

செய்யுள்: 40

காந்தி சொல்ஃ- “விடுதலை பெறுவதற்கு சத்தியம், அகிம் ணசயைக் கடைப்பிடியுங்கள்” என்பது. அவரின் அறப் போராட்டத்துக்கு, அடக்குமுறை தலை பணிந்ததென்பது கண்கூடு. “காந்தி சொற் கேட்டவர் காண்பார் விடுதலை கணத்தி னுள்ளே” எனும் பாரதியார் வாக்குடன் ஒப்பிடுக. வேதம், உபநிடதம் என்றதினால், புராணம், இதிகாசங்களை யுங் கொள்க. உபநிடதம் - மறைச் சிரமுடி என்பர். கடவுளின் வடிவம் வேதாந்தமாகிய உபநிடத்திலே தெளிவா கக் கூறப்பட்டுண்டு. தான் - அசை.

ரூ. முத்தப் பருவம்

இப்பருவத்தில் குழந்தையை “முத்தந்தா” என வேண்டு வதாகக் கூறப்படும். இது பதினேராந் திங்களில் நிகழ்வது. செய்யுள்:- 41

இப்பருவத்திற் கூறப்படும் கவிதைகளில், பாரதியார் : “இலக்கியக் கடல் கலக்கிப் புரட்சி முத் தெடுத்ததனை” மையப் பொருளாகக் கொண்டு பாடியிருப்பது புலனாகும்.

விஞ்சு - சிறந்த. கா - சோலீ. ஒல்காத - குறையாத. மட்டவிழிதல் - தேன் சிந்தல். கமகமக்கும் - இரட்டைக் கிளவி.

செய்யுள்:- 42

பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு. இவை சங்கநூற் தொகுப்புகள்.

பத்துப்பாட்டு:-

“முருகு பொருளூறு பாணிரண்டு மூல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலீ கடாத்தொடும் பத்து.”

எட்டுத்தொகை:-

நற்றினை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநா
ரேத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்துங் கவியோ டக்ம்புறமென்
றித்திறத்த எட்டுத் தொகை.

பதினெண்கீழ்க் கணக்கு:-

நாலடி நான்மணி நானுற்ப தெந்தினைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாழுலம்
இன்னிலைசோற் காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.

பெருங் காப்பியம்:- சிலப்பதிகாரம். மணிமேகலை. சிந்தா மணி, வளையாபதி. குண்டலகேசி.

சிறுகாப்பியம்:- பரணி, உலா, கலம்பக்க, கோவை, அந்தாதி, மாலீ, மடல், ஆற்றுப் படை ஆதியன்.

கற்பகம்:- தேவருலகுற்ற ஐந்தருக்களில் ஒன்று. மற்றவை மந்தாரம். பாரிசாதம். சந்தானம், அரிசந்தனம் என்பன.

எழுபுயல் - சப்த மேகங்கள். அவை:- சம்வர்த்தம்: ஆவர்த்தம், புட்கலா வர்த்தம், கங்கா ரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீலவருணம் என்பன. அவை சொரிவன முறையே: மணி, நீர். பொன், பூ, மண். கல், தீ என்பனவாம். எழுபுயல் என்பதை விணைத்தொகையாக்கி. எழுகின்ற மேக மெனினுமாம்.

செய்யுள்:- 43

கஞ்சம் - தாமரை. வேல் வேந்தர் மூவர். சேரர், சோழர், பாண்டியர். “பாரதியார் மூன்று குலத் தமிழ் மன்னர்” என்றதனேடொப்பிடுக. சேரர் அக்கினி குலம். சோழர் சூரிய குலம். பாண்டியர் சந்திரர் குலம். தமிழ்நாடு படைப்புக் காலந் தொட்டே சேர, சோழ, பாண்டிய நாடெனப் பிரிபட்டு, அவ்வரசர்களால் ஆளப்பட்டு வந்ததென்பது நஞ்சினூர்க் கிணியர் கருத்து. வேத்தவை - அரச சபை. வேந்து + அவை = வேத்தவை. “மென்றெடர் மொழியுட் சில வேற்று மையிற் தம்மினவன் ரெடர் ஆகா மன்னே” - நன்னால்.

சாமரை இரட்ட - கவரி வீச. சமரம் - சாமரை. தத்தி தாந்தநாமம். சமரம் என்னும் மானின் ஓலமயிர் கொண்டு புனை வது என்பர். சமரம் - வெண்மயிர். கவரி - கருமயிர்.

தெள்ளுதமிழ் - (சங்கத்தில் ஆய்ந்து) செப்பஞ் செய்யப்பட்ட தமிழ்.

“தெள்ளுதமிழ்ப் புலவோர்கள் - பலர் -

தீஞ்சவைக் காவியஞ் செய்து கொடுத்தார்”

- பாரதி

வீற்றிருத்தல் - பிறருக்கில்லாத சிறப்போடு பொருந்தியிருத்தல். உலாம் - உலவும். அரியாசனத் திருந்த தமிழைப் பாமரமக்களும் விளங்கும்படி அரசமரத்தடி மட்டும் கொனர்ந்த வர் பாரதியார் என்று குறிப்பிட்ட நயம் சுவைத் தின்புறத் தக்கது.

செய்யுள்:- 44

கோவை - கோக்கப்படுவது. ஐ விகுதி பெற்ற தொழிற் பெயர். கிளவிகளாக வகுத்துத் துறைகளாக விரித்துத்

தொடர்ச்சியாகக் கோக்கப்படுவது. பிரபந் தங்களுள் முதன்மை வாய்ந்தது. அந்தாதி - 'அந்த முதலாத் தொடுப் பது அந்தாதி' என்றார். நூற்பயன்கள் நான்கு:- அறம், பொருள், இனபம். வீட்டைதல்.

செய்யுள்:- 45

பாரதியார் தமது கவிதைகளில், “சொல் புதிது; பொருள் புதிது; சவை புதிது; நடை புதிது” என்று கூறினபடியால் புதிய நடைக் கவிதைகட்கு உதாரணங் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதேநேரத்தில், அவர் மரபு வழிக் கவிதைகளை மறக்க வில்லை என்பதற்காகவே, வெண்பா, விருத்தம், அகவலையும் பாடியிருக்கிறார் என்பதையும் எடுத்துக் கூறினார் ஆசிரியர். வெண்பாவில் வல்ல புகழேந்தியையும், விருத்தத்தில் வல்ல கம்பனையும், அகவல் பாடிய இளங்கோவையும், அவரோடு ஒப்புமைப்படுத்தினார்.

வெண்பா, விருத்தம், அகவலில் பல தனிப் பாடல்கள் இருந்தாலும், பாரதியார் பாடிய “விநாயக நான்மனி மாலை” முழுதும் மரபுக் கவிதைகளாகவே அமைந்துள்ளமை காண்க. பாஞ்சாலி - துரோபதை. பாஞ்சால தேசத்து அரசன் மகள். தத்தி தாந்த நாமம்.

வடிவேல் - கூரிய வேலாயுதம். சக்கரம், தண்டு, வச்சிரம், சூலம், மழு எனும் ஆயுதங்கள் சேர்ந்து ஒரு வடிவாய் அமைந்த வேலும் என்பர். துவரை - துவாரகை. வட மது ரையைக் கைவிட்டுக் கண்ணன் இங்கேயே வதிந்தார். முத்தி தரும் தலங்கள் ஏழில், இதுவும் ஒன்றென்பர்.

செய்யுள்.- 46

குன் பேகம் - கருக் கொண்ட மேகம். கோகனகம் - தாமரை. உழுவல் அன்பு - தொடர்ந்து விடாத அன்பு. கூடலில் ஆய்துமிழ் - மதுரைச் சங்கத்தில் ஆய்ந்த தமிழ்.

“கூடலின் ஆய்ந்தவொன் மந்தமிழின்

துறைவாய் நுழைந்தனயோ” - திருக்கோவையார்.

செய்யுள்:- 48

தொட்டு- தொடு பகுதி. கவின்-அழகு (தக்க பண்பு). காதம் - நான்கு கூப்பிடு தூரம். இங்கே பல தூரம் என்னும் பொருளாது.

பாரதியாரின் ஆக்கங்கள் பல 65ம் செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்செய்யுளில் அவரின் இயல், இசை, நாடக எழுத் தோவியங்கள், எண்ணற்ற பத்திரிகைகளின் வெளி யீடுகள் எனப் பொதுபடக் கூறி, பகவற் கிதை மொழி பெயர்ப்பு - சிறுகதைகள் - புதிய ஆத்திகுடி, ருஷியா, பெல் ஜீயம் நாடுகளுக்காகவும், பாடியவற்றையும், சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

மொழிபெயர்ப்பு:-

பகவற் கிதை:- வடமொழியிலுள்ள பகவற் கிதையை 1912ல் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர் பாரதியார்.

'சியுசீன்' என்ற சீனக் கவிஞர் எழுதிய பாடலொன்றை மொழிபெயர்த்தவரும் பாரதியே. 'சியுசீன் செய்த பிரசங்கம்' என்ற தலைப்பில் பாரதியார் எழுதிய கட்டுரையில் அந்தப் பாடல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

புதிய ஆத்திகுடி:- இது ஒரு சிறுநால். எவிதில் மனனம் பண்ணுவதற்குரியது. அகர வரிசை யில் அமைந்திருக்கிறது. ஓவையார் எழுதியதைப் போலன்றி பெரும்பாலும் மக்கள் அடிமை வாழ்வின் நின்றும், மீட்சி பெற வேண்டுமென்னுங் கருத்தை, அடிப்படையாகக் கொண்டது.

புதிய ருஷியாவைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்களில் ஒன்று:- குடிமக்கள் சொன்னபடி குடிவாழ்வு மேன்மையுறக் குடிமை (நீதி கடியொன்றில் எழுந்ததுபார்: குடியரசென் றுலகரியக் கூறி (விட்டார் அடிமைக்குத் தலையில்லை: யாருமிப்போ தடிமையிலை அறிக (வென்றார் இடிபட்ட சுவர்போலக் கலிவிமுந்தான்; கிருதயுகம் எழுச (மாதோ!

பெஸ்லியம் நாட்டை வாழ்த்தியது:-

பெஸ்லியமே! நீ! அறத்தினால் வன்மையால் மானத்தால் வீரத்தால் வீழ்ந்தாயேனும் உளத்தினிலே உறுதிகொண்டு உரிமையைக் காத்துநின்றாய். அதனால் உன்மானம் ஒங்குக! என்று வாழ்த்தினார்.

செய்யுள்:- 48

கயவர் - கீழோர். அவர் தன்மை கயமை எனப்படும்;
 ‘காயமுள்ள வரையுங் கிடப்பினும் கயவர் மாய்வது
 காய்ந்த உளங் கொண்டே’ என்றார் பாரதியார்
 ‘பாரதியை இளைய பயல்’- என்றமை:- எட்டயபுரத்தில்
 பாரதியாரோடு படித்துக்கொண்டிருந்தவர், காந்திமதி
 நாதன் என்பவர். ‘பாரதி சின்னப் பயல்’ என்பதை ஈற்
 றடியாக வைத்து வெண்பா பாடச் சொன்னார். உடனே
 பாரதியார்,

காரதுபோல் நெஞ்சிருண்ட காந்திமதி நாதனைப்
 பாரதி சின்னப் பயல்! என்று பாடி முடித்தார்.

‘காந்திமதி நாதனைப் பார் அதி சின்னப் பயல்’ என்று அவர்
 வாயை அடக்கினார் என்பது வரலாறு.

“அருள்வாத ஹராருக்குப் பகரவயது நாலெட்டு”, - சமயகுர
 வர் நால்வருள் ஒருவர் அருள்வாதஹரர் (மாணிக்கவாசக
 சுவாமிகள்). அவர் தெய்வீகமானது 32வது வயதில் என்று
 பெரிய புராணம் கூறுகின்றது. அது கி. பி. 710 — 775க்கும்
 இடைப்பட்ட காலமாகும்.

‘பத்தான தலைப்படைத்தோன் விளரிபாடி ஈசனையே மயக்கி
 விட்டான்’ - பத்தான தலை படைத்தோன் - இராவணன்
 ஈசன் - சிவபெருமான். விளரி, இராகங்களின் ஒன்று. வீணைக்
 கொடி ஏந்தியவருகிய இலங்கையர் கோனும் ஓர் இசைப்
 பிரியன். ஈசனும் ஓர் இசைப்பிரியர். இவர் இசையில் வல்ல
 இரு கந்தருவர்களைக் குண்டலமாக்கிக் காதிலணிந்திருப்ப
 வர் என்று கூறுவர். இராவணன் இசை பாடி ஈசனை மயங்
 கச் செய்து, கைலையங்கியோடு பெயர்த்தெடுத்தவன் என்
 பது வரலாறு.

ஓருவரின் வயதைக் கொண்டு அவரின் அறிவு ஆற்றலை
 இகழக் கூடாதென்பது ஆசிரியரின் கருத்தாகும். ‘இளமை
 நாணி, முதுமை எய்தி, உரை முடிவு காட்டிய உரவோன்
 வரலாறும் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. நமது ஈழமணித் திரு
 நாட்டிலும், அதி இளமையில் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புல
 வர் பாடிய. “பொன்புச் சொரியும்.” எனத் தொடங்கும்
 வெண்பாவும், அருள் வாக்கி அப்துல் காதுறுப் புலவர், தமது

பதினேராவது வயதிலேயே, முதற்பானை எழுதினார் என்ற அறிஞர் குறிப்பும், ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன.

செய்யுள்: 49

வங்கம் - கப்பல். மேக உரும் - மேக இடி. சித்தர் - அணிமா முதலிய யோக சித்திகளைப் பெற்றவர். திருமூலர் - இவர் குறித்த விளக்கத்தைப் பண்ணிரண்டாஞ் செய்யுள் உரைக் குறிப்பை நோக்குக.

அருமா கவிதைக் கொரு கோமகன் - பாரதியார். அரும் பெரும் கவிதைக்கு ஒப்பற்ற மகனைவார். “பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா” என்று கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் பாடிய வரிகளோடு ஒப்பிடுக.

செய்யுள்:- 50

இச் செய்யுளால் தமிழ் மொழியைப் பாராட்டிய மேனைட் டறிஞர் பலர் அறிமுகஞ் செய்யப்படுவதைக் காணலாம். ஆதி மொழியாகிய தமிழ்த் தாயே, உலக மொழிகள் அனைத்தையும் ஈன்றவள் என்பது முதலடியின் கருத்து. மனேன் மணிய ஆசிரியரும்,

“கன்னடமுங் களிதெலுங்குங் கனின்மலை யாளமுந் துஞ்சுவும் உன்னுதரத் துதித் தெமுந்தே ஓன்றுபல வாயிடினும்” என்றார். ‘சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதியின் தந்தை, நல் ஓர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும் தமது ஆய்வால் இதனை வலியுறுத்தினார். அதனைப் பாராட்டி,

“தமிழே உலகத் தாய் மொழி யென்று
பறையடித் தோதிய பண்மொழிப் பண்டிதன்”
என்று பாடிய யோகி சுத்தானந்த பாரதியாரின் சொல் லோவியத்தையுங் காண்க.

பெஸ்கி - கால்வெல்ட் - போப்பு உவந்து போற்றும் பெருமை இதிற் குறிக்கப்பட்ட மூவரும் மேனைட்டறிஞர்கள். அருட் குரவர்கள். தமிழ் மொழியின்பால் அவளிறந்த தாகம் பூண்டு தமிழகத்திலேயே வதிந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிய தவசிலர்.

செருமானிய ஸீகன் பால்க் ஜியர் அவர்களையும் இன் ஞேர் வரிசையில் சேர்க்கலாம்.

இலகும் அறிவிற் ஷல்லி, இக்பால், தாகூர், சேக்ஸ் பியர் புலவர்களிலும் ஏற்றம் மிக்கவர் பாரதியார் என்றார்.

ஷல்லி:- பிரித்தானிய கவிஞர். பாரதியார் இவனைப் புரட் சிச் சிந்தனைக்கு வழிகாட்டும் ஆசானுகப் பெற்றவர்.

இக்பால்:- உலக மகா கவிகளில் ஒருவராகப் போற்றப்பட்டவர். இவரை விடச் சிறந்த உர்து - பாரசீகக் கவிஞர் யாருமில்லை என்வுங் கூறுவர்.

தாகூர்:- வங்க தேசக் கவிதைச் சிங்கம். “வங்கமும் தமிழும் கண்கள்; வடக்கே தாகூர்: தெற்கே பாரதி: தாகூர் கதிரோன்: பாரதி நிலவு” என்ற ஆத்தான கவிஞர் கண்ண தாசனின் கூற்றுல் அறிக்.

சேக்ஸ்பியர்:- இவரோர் ஆங்கில நாடகக் கவிஞர். மாக் பெத் - புயல் - வணிக தேசவர்த்தகன் முதலிய நாடகங்களை இயற்றியவர். இவரும், பாரதியாரும் கற்பனை என்ற பொது நோக்கில் ஒருவரை ஒருவர் வென்றவர் எனலாம். பாரதி யாரின் “ஞானரதம்” அவரின் கற்பனைத் திறனுக்கும், கருத்துச் செறிவுக்கும் தக்க சான்றூக விளங்குகின்றது. பாரதி யாரை, மற்றொரு சேக்ஸ்பியர் என அறிஞர் கூறுவர்.

(சேக்ஸ்பியர் — செகப்பிரியர் - மதங்க சூலாமணி)

ஸா. வாராணைப் பருவம்

இப் பருவத்தை வருகைப் பருவம் என்றும் அழைப்பர். வாராணை என்பதில் “ஆணை” தொழிற்பெயர் விகுதி. தளர்ந்தையிட்டு வருங் குழவியை வருக என அழைப்ப தாகச் சிறப்பிக்கப்படும். பதின்மூன்றுந் திங்கள் நிகழ்ச்சியாகும்.

செய்யுள்:- 51

இச் செய்யுள் முதல் பல செய்யுள்களில் பாரதியார் பல புரட்சிப் பாதைகளைத் திறந்த பெருங் கவிஞர் எனக் கூறப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

பண்ணகம் - பாம்பு. (கால்களால் நடவாதது) மார்பினாற் செல்வது என்றும், வளைந்து வளைந்து செல்வதென்றும் பொருள்படும். பஸ் + தலை = பஸ்ரலை. “குறில் வழி வள தல்வளையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெருஷம் அல்வழி யான்” என்பது நன்றால். பலவாகிய தலைகளையுடையனவெனப் பண்புத் தொகையாம். நாட்டைத் துயில் நின்றெறமுப்பி” என்ற தொடரோடு, “‘விழி துயில்கின்றனை இன்னுமென் தாயே! வியப்பிது காண் பள்ளியெழுந்தருளாயே’ என்ற பாரதியாரின் வரிகளோடு ஒப்பிடுக.

மாயாப் பொதுமை:- அழியாத பொதுவுடைமைத் தத்து வங்கள். ஏழை, பணக்காரன் என்னும் சமுதாய மேடு பள்ளங்களைச் சமன்செய்யத் துணிந்தவர் பாரதியார். பொருளாதார நிலையில் சரிநிகர் சமானமாக வாழும், அந்தப் பொதுவுடைமைச் சமுதாயம் வளர - அனைத்திலும் அனைவர்க்கும் சமவுரிமை வேண்டுமென்ற தத்துவமுடையவர் பாரதியார். இதை வனியறுத்தவே ‘மாயாப் பொதுமை யெனக்கூறும், மானூர் தரும லோகத்தில் மக்கள் வாழ மனம் வைத்து’ என்று ஆசிரியர் கூறினார்.

பொய்யா விளக்கு-மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கு என்பர் பரிமேலழகர். “சான்றேர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு” என்பது திருக்குறள். பொய்யாத விளக்கு என்பது கடைக் குறைந்து நின்றது.

செய்யள்:- 52

தன் + நேர் = தன்னேர். நேர் - ஒப்பு.

“மனித மாயிசமோ சர்ச்சைக்குரியது.” - “மனமோ வேகமுள்ளது. மாயிசமோ துர்ப்பலமுள்ளது” என்னும் பைபிள் வாக்கோடு ஒப்பிடத்தக்கது. பகுத்தறிவு ஆற்றிவும் பூண்டமக்கட்குரியது.

பெருஞானம் - மெய்ஞ்ஞானம். அறிவியல் நோக்கில் தமிழை, வளர்க்கத் தூண்டியவர் பாரதியார். ‘அறிவுப் புரட்சிச்கு பாரதி ஆர்வத்தோடு உழைத்தவன் என்று கூறியுள்ளார். உயர்ந்தோர் எனக் கூறப்படும் ஒருசாரார்க்கு அறிவை யூட்டி மற்றையோர்க்கு அதை வழங்காமல், அடக்கி வைத்த

கொடுமை பாரதியாருக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. அது வேல் பாரதியாரே, “அறிவை வளர்த்திட வேண்டும், மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் ஒன்றை, சிறியரை மேம்படச் செய்தால், பின்பு தெய்வம் எல்லோரையும் வாழ்த்தும்” என்று பாடியிருப்பது காண்க.

செய்யுள்:- 53

ஒரு பிறவி - ஒப்பற்ற பிறவி. அது மனிதப் பிறவியாகும். எழுபிறப்பு - தேவர், மனிதர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, தாவரம் என்பனவாம். தேவர்களை நீக்கிப் பருவத்தைக் கூட்டி, மக்கள் விலங்கு பறவை யூர்வன நீருட் டிரிவன பருப்பதம் பாதவம் என இவை ஏழும் என்பார்.

“விடுதலைப் புரட்சிக்கு” வீரமுழக்கன் செய்தவர் பாரதியார் என்பதை வலியுறுத்தியிருக்கிறார் ஆசிரியர். பாரதியாரின் தீராத் தாகம் தேச விடுதலையே. ‘தேசிய கீதங்கள்’ என்ற அவரது தொகுப்பில், அவர் பாடிய கவிதைகளில் விடுதலை உணர்ச்சி வீறிட்டுப் பாய்வதைக் காணலாம். என்னத்திலும், இதயத்திலும் விடுதலை வேட்கையை ஏந்தி, உரிமைக்குரல் எழுப்பியவர் அவர். பாரத மாதாவை நோக்கி ‘‘விழிதுயில்கின்றனை இன்னுமென் தாயே! வியப்பிதுகான்’’ என்று துயிலெழுப்பி, ‘‘விடுதலை பெறுவீர் விரைவாய் நீர்’’ என உரைத்து, ‘‘விடுதலை விடுதலை’ யென வீரமுரசார்த்து, தென்றலுக்கும் விடுதலை கேள் எனக் கற்பித்து, ‘‘விடுதலையாகி நிற்பாய் - இந்தச் - சிட்டுக் குருவியைப் போலே’ எனக் குறிப் பிட்டிருப்பவைகளை நோக்கின், விடுதலை பற்றிய அவரின் உயிர்த்துடிப்பு எத்து ணை அபார சக்தி வாய்ந்த தென்பதை எவருமே அறிவர்.

செய்யுள்:- 54

சமுதாயம் மலரும் புரட்சி:- இதைக் காணவேண்டுமென்று கனவும் நினைவுமாக வாழ்ந்தவர் பாரதியார். சமுதாயம் விடுதலை பெறவில்லையேல், யாதும் சுகமில்லையென்பது பாரதியாரின் உள்ளக் கருத்து. சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் பல படைத்து, இன மொழி பேதமின்றி, ஒரு உன்னத சமுதாயத்தை உருவாக்க முனைந்தவர் அவர்.

முப்பது கோடி சனங்களின் சங்கம்

முழுமைக்கும் பொதுவுடைமை

ஓப்பில்லாத சமுதாயம் உலகத்துக்கு ஒரு புதுமை என்று பாரத சமுதாயம் குறித்து அவர் பாடியிருப்பதுங்காண்க.

இருபகை:- உட்பகை, புறப்பகை என்பனவாம். அந்தியர் ஆதிக்கம் புறப்பகை யென்றால் - நாட்டிலுள்ள சமுதாயப் பிரச்சினைகள் உட்பகையாம். நான், எனது எனும் அகங்காரம் - மம காரங்களுமாம். புரை - ஞற்றம். மடங்கள் - சிங்கம். பிடரிமயிர் மடங்கியிருப்பதினாலேற்பட்ட பெயர். மடங்கால் - வினி. பெருமிதமுடையவனுக்கு ஆண் சிங்கம் நடையால் உவமை.

செய்யுள்:- 55

பாரதியார் மொழியிற் புரட்சி செய்தவராவர். “மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்” என்று பிறங்கூற்றாகக் கூறிய பாரதியார். தமிழ்மொழியை வளம் படுத்தத் தம்மாலான மட்டும், புதுப் புதுக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார். ‘பிறநாட்டு நல்லறி ஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டு’ மென்றார். திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டு மென்றார்.

‘புத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச

பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்

மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த

மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை” என்றார்

சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும். கலைச் - செல்வங்கள் கொணர்ந்தினிச் சேர்ப்பீர் என்றார். நாமறிந்த மொழிகளிற் தமிழ் பொழியே இனிமையும் நீர்மையும் தமி மேனல் ஆகும்’ என்ற பிங்கலந்தையின் கருத்தை உணர்ந்தவர் அவர். பேருக்குத் தமிழ்ராய் வாழாது, உலகெலாம் தமிழ் மொழியைப் பரப்பும் என்று ஒயாமல் குரல் கொடுத் தவர் அவர்.

வேறு வேறு பாஷங்கள் கற்பாய் — நீ

வீட்டு வார்த்தை கற்கிலாய் போ போ போ

என்றவரும் பாரதியாரே.

செய்யுள்:- 56

பாரதியார் கலையிற் புரட்சி செய்தமை கூறப்படுகின்றது. “பல்லாயிரம் வேதம்: அறிவொன்றே தெய்வம்” என்பது பாரதியார் வாக்கு. காவியங்கு செய்யும் - நல்ல - ஓசையங்கு செய்யும்; வானை அளவும் - கடல் - மீனை அளவும்; சந்திர மண்டலத் தியல் கண்டு தெரியும். வங்க நீரைக் கொண்டு மையத்து நாடுகளிற் பயிர் வளரும்; காகிதம் செய்யும்; என்றெல்லாம் பாடி ஊசி முதல் உலகத் துற்ற தொழிற்கலை களில் உயிரைக் கொடுத்து உழைமின் என்று பாரதியார் இடித்திடித்துப் புரட்சி செய்தமை காண்க. அறிவியற் கலை வல்லுநரான், சக்தீச சந்திரபோஸ், சேர் சி. வி. இராமன் ஆதியோர் உவருக் களித்த புதிய சாத்திரங்களையும் நினைவு கூர வேண்டியிருக்கிறது.

உறையுள் - வசிப்பிடம். தொழிலாகுபெயர். வேயுள் - செய்யுள் என்றாற் போல.

செய்யுள்:- 57

அரசு புரட்சி:- பாரதியாரின் புரட்சிகளுக்கெல்லாம் ஆணி வேர் போன்றது அரசு புரட்சியே. மக்கள் அணிவர்க்கும் சுகல உரிமைகளையும் அளிக்கும் நல்லாட்சியையே பாரதி யார் விரும்பினார். சுமார் 150 ஆண்டுகளாக அந்தியர் ஆட்சியில் அல்லற்பட்ட எல்லாம் உணர்ந்தவர். அந்திலையை அறவே வெறுத்த சுதந்திர சாரதி பாரதியே. வாளை ஏந்து மன்னவர் தம் ஆட்சி அழுக்குகளையெல்லாம், கவிதையாகிய கங்கையிற் தோய்த்துச் சுத்தம் செய்தவர் பாரதியார் என்று கூறிய நயம் பாராட்டற்குரியது. வெள்ளையர்கள் அக்காவத் தில், கறுப்பர்கள் மாட்டுக் கொண்டுள்ள ஒரு மன என்னத்தை ஒரு ஆங்கிலேய உத்தியோகத்தை, பாரத வாசிக் குக் கூறுவதாகப் பாரதியார் பாடியிருப்பதால் உணரக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவை:- “தொண்டு செய்யும் அடிமைக்குச் சுதந்திர நினைவோடா? சாதி சமயச் சண்டைகளை வைத் துக் கொண்டு. நீதி சொல்ல வந்தாயோ? அச்சும் நீங்கி ஞோயோ? ஆண்மை தாங்கிஞோயோ? கப்பல் ஏறுவாயோ? கடலைத் தாண்டுவாயோ? ஒற்றுமை பயின்றுயோ? உடம் பில் வலிமையுண்டோ? நாடு காம்பதற்கு உங்கு ஞான மில்லை. வீடு காக்கப் போடா! அடிமை வேலை செய்யப்

போடா முதலியனவாம். இவ்வார்த்தைகள் பாரதியாரின் அரசு புரட்சிச்கு வித்திடாமல் என் செய்யும்? அரசு புரட்சி யைத் தான்டுவதற்காக, கவிதைகளை மாத்திரமல்ல, கேளிச் சித்திரங்கள், உணர்ச்சி யூட்டுங் கட்டுரைகளையும் ஆயுத மாகக் சொன்டார்.

சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலை. போதை - வெறி.

காங்கிரஸ்:- 1880ம் ஆண்டு 'ரிப்பன் பிரடு' இந்தியாவின் இராச பிரதிநிதி. இவரது ஆட்சிக் காலத்தில்தான், காங்கிரஸ் சபையின் மூலம் விடுதலை உணர்ச்சி உருப்பெற்றது. அதனேடு பொதுநல் நாட்டங் கொண்ட சங்கங்களும் சேர்ந்துழைத்தன. இச் சபையின் மூலம். தேசபத்தர்கள் சுதந் திர உணர்ச்சியைப் பெருக்கி வந்தனர். சூரத் காங்கிரஸ் கூட்டமே பாரதியாரைப் புதுவைக்கு ஆழைத்தது.

செய்யுள்:- 58

யுகப் புரட்சி:- இப்புரட்சி பற்றிப் பாடிய மேன்மையும் பாரதியார்க்குரியதே. புதிய ருசியா, ஒக்டோபர் புரட்சிக் கவிதை நூல். உருசியச் 'சார்' மன்னன் வீழ்ந்த போது, பாரதியார், இப்புரட்சி பற்றிப் பல பாக்கள் பாடியிருக்கிறார்.

செய்யுள்:- 59

பூசல் தந்த பொய்ம்மை, வஞ்சம், புலைதடத்தை, புற்று நோய் போன்ற சாதிப் பிளவுகளை எல்லாம், நச்சப்புகையென என்னிநகையாடியவர் பாரதியார் என்று அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. நஞ்சு + புகை = நச்சப்புகை.

மென்றெடர் மொழியிற் சில வேற்றுமையிற்
தம்மின வன்றெடர் ஆகா மன் — நன்னால்.

வீசு தென்றல் சுகத்தை விரும்பியவர் பாரதி. 'தென்றலை யும் விடுதலை கேள்' என வீரமுழுக்குஞ் செய்தவர்.

செய்யுள்:- 60

பொருளாசை கொண்டு, அந்திய நாட்டின் செல்வங்களை எல்லாம் துண்ணுட்டிற் சேர்க்கும் செயலைக் கூர்ந்து பார்த்து உள்ளங் குழுறிக் கண்டித்தவர் பாரதியார். மாற்றுன் தோட்டத்து மல்லிகையில் மணமில்லை எனக் கூறி மழையிருட்டிற் கதுவும் மாயச் சூழ்ச்சி யென்று, ஆசிரியர் கூறுகின்

ரூர். “பொழுதெல்லாம் எங்கள் செல்வம் கொள்ளோகொண்டு போகவோ? நாங்கள் சாகவோ?” என்று தேசபக்தர் சிதம் பரம்பிள்ளையவர்கள் கூற்றுகப் பாரதியார் பாடியிருப்பதும் இதற்குச் சான்றாகும். இது சிலந்தி வலையைக் கொண்டு மானைப் பிடிக்குஞ் செய்கையாகும் என்றும் சுட்டிக்காட்டி யுள்ளார். ஆற்றுந் திமையாளரை அறக் கடவுளே கொல் லும் என்றும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்.

கதுவல் - திருடஸ்: கூற்றுவன் - யமன். உடலின் நின்று உயிரைக் கூறு செய்பவன். பொதுப்படச் செல்லுங் காலத் தைப் பிராணிகளுக் கேற்கக் கூறு படுத்துவன் என்று. காரணப் பொருள் உரைத்தலுமுண்டு.

சிலந்திவலை கொண்டு மானைப் பிடிக்கலாமா? - உவமை. அல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றேறனரூர் பிறரும்.

எ. அம்புலிப் பருவம்

அம்புலியைக் குழந்தையுடன் விளையாட வருமாறு அழைப்பது. அம்புலிப் பருவம் பாடுவது, புலியை அடக்குவது போற்கடினமாதவின் அம்புலி, புலியெனக் கூறுவர் சான்றேர்; புலமையாளவின் பெருமை, அம்புலியால் அளக்கப்படும் போலும் என்பர், திருவாவடுதுறை ஆதின வித்துவான் சித்தாந்த சைவமணி த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள். இப்பருவம் பதினெந்தாந் திங்களுக்குரியது.

செய்யுள்:- 61

இச் செய்யுளில் பாரதியாரின் தோற்றம் ஒருவாறு வருணிக் கப்படுகிறது. அன்னௌரின் தலைப்பாகை, தடமார்பு, முகம், வாக்கு, விழிகள், புன்றுரல், மீசை ஆதியன கண்முன் காட்சி தருகின்றன.

சிவபெருமானின் திருவுறுப்பு, படைக் கலங்கள், உடைகள், திருமுடிகள் அங்க பேதம் எண்பதனுள் அடங்கும். அதன் வகைகள் ஐந்தினுள் சாங்கமும் ஒன்று. இதனுள் சூலம், மழு, வாள், குளிசம், அக்கினி ஆதியன அடங்கும். சாங்கம்

வடிவமெனும் இன்னேர் பொருஞம் படும். சிவனுக்கு நடன், கணக்கையில் ஆடுங் திருநடனம், பாரதிக்குக் கவிநடன். உலகத்தார் உள்ளத்தில் என்றும் ஆடுவது.

மதுரை முக்கட் கரும்பு:- மதுரை மாநகரிற் கோயில்கொண்ட மூன்று கண்களையுடைய சிவன். முக்கண் - சூரியன் வலக் கண் னூம், சந்திரன் இடக் கண்னூம், அக்கினி நெற்றிக் கண்ணு மென முச்சுடர் களையும் மூன்று கண்களாகவுடைய திறைவன். முக்கட் கரும்பு என்பதுக்கு மூன்று கணுக்களையுடைய கரும் பும் எனலாம். கரும்பு - கரும்புபோவினியவன். அன்மொழித் தொகை. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகவும் கொள்ளலாம். சிவனைக் கரும்பாக உவமித்தலை.

கண்டங் கரியதாம் கண்மூன் றுடையதாம்
அண்டத்தைப் போல அழிதாம்; — தொண்டார்
உடலுருகத் தித்திக்கும் ஒங்குபுகழ் ஒற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு
என்ற பட்டினத்தடிகளின் கூற்றுலும் அறிக்.

கங்காதேவியின் வெண்ணிறத் திருமேனி, பதினையிரங்கோடி சந்திரர் உதயம் போன்ற தென்பர். புன்மூரல் - குறுநகை ‘பரத ரூபம்’ விதந்துரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.
இச் செய்யுளில் உவமை, உருவக அணிகள் கலந்துள்ளது.

செய்யுள்:- 62

“உள்ளுவதி யாவையுமே உயர்வாக உள்ளால்”-திருக்குறள்: சிறியன சிந்தியாமை - இராமாயணம்.

செய்வினைதீர் அத்திமுகன் - வல்வினைகள் தீர்க்கும் ஆணைமுக விநாயகர். சீதமதி - குளிர்சந்திரன். வேணி - சடை. சிவன் - சக்தி, விநாயகர், முருகன், கண்ணன் மீதல்லாம் அகம் உருகிக் கவிபாடிய பெருமை பெற்ற பாரதியோடு. சிவபெருமானைத் தஞ்சமென்றைடந்து, அவன் சடை மீதே காலமெல்லாம் விற்றிருந்து துதிபாடும் அம்புவியாகிய நி. நண்பு மிகுதி பற்றியேனும் விளையாட வாவென்று அழைத்த கற்பனை நயம், இப்பருவத் துக்குரிய, சாமோபாயத்தை நினைவுகூரத் தக்கது.

செய்யுள்:- 63

மாதர்தமை ஆண்களோடு சமனாக வாழு நிலை ஆக்கி வைத் தவன் பாரதி யென்பதை, “ஆண்களோடு பெண்களும், சரிதிகர் சமானமாய் வாழ்வமிந்த நாட்டிலே” எனும் அவர் வாக்காலறிக. நீதி ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குஞ் சமனங்களை தென்பதும் அவர் கருத்து. ‘கற்பை இரு கட்சிக்கும் பொது வில் வைப்போம்’ என்றவரும் அவரே.

திண்டாமைப் பேயோட்டுவதற்காக, கனகவிங்கம் (இரத்தி னம்) என்னும், அரிசனச் சிறுவனுக்குத் தான் தரித்த பூண்டுலை யுங் கழற்றிக் கொடுத்துச் சாதனை புரிந்தவர் பாரதியார். முத்திரங்கச் செட்டி சத்திரத்தில், ஏழை எளிய தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்குத் தினந் தோறுங் கஞ்சி வார்ப்பது அறக் கட்டளையாக விருந்தது. கஞ்சியோடு கொள்ளங்களந்து கொடுப்பதும் வழக்கம். பாரதியார் ஒருமுறை, அதை வாங்கிக் குடித்தமைக்காக, கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட வரலாறும் உண்டு. பாரதியார் சாதி யென்று கருதியதை அவர் பாடிய “தருமம், கடவுள், சத்தியம், சுதந்திரம் என்பவை போற்ற எழுந்திடும் வீரச் - சாதியொன்றனேயே சார்ந்தோர் வாரீர்” என்பதனால் விளங்கும்.

தகை - தகுதி. தொழிலிடியாகப் பிறந்த பெயர். ஆண்மை - அறிவு நிறை கடைப்பிடி ஓர்ப்பு. (இவை ஆடுஉக் குணம்) அணி - அழகு. எண்வகை வனப்புகளில் ஒன்று. அவை: அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு - புலன் இழைபு. இவற்றின் விரிவு, தொல்காப்பிய உரையிற் காணவாம்.

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொஞ்சத்து வோம்” - பாரதியார். சந்திர காந்தக்கல் உருகுநீர் ஓடிக் கடலின் புலால் நாற்றத்தை மாற்றுதல் போல் என்பது உவமையனியாகும்.

செய்யுள்:- 64

முயற்களங்கம் - சந்திரனிலுள்ள கறை. சந்திரக் கறைவடிவை முயல், மான் என்று சான்றேர் கூறுவர். “ஒரு முயல் முழு மதி உள்புக்காலினை” - சந்தப்புராணம். முயலிலா மதி -

முயல் வடிவமாகத் தோன்றுங் களங்கத்துக்கு ஆகு பேயர் இடுக்கண் - துன்பம். (இடுங்கு கண் என்பர்.)

செய்யுள்:- 65

இச்செய்யுளில் பாரதியார் பாடிய பாக்களின் தொகுப்பு களை, வகைப்படுத்திக் கூறியிருப்பதைக் காணலாம். நின் குடும்பம் - சந்திர குடும்பம். (உரோகுணி, அசவினி முதலிய மாதர்களைக் கொண்டது.)

தக்கன் - நான்முகன் புதல்வன். இவன் வேள்வியைச் சிதைக் கச் சிவன் கொண்ட மூர்த்தம் வீரபத்திரர். “அழுக்காறவா வெகுளி இன்னுச் சொல் நான்கும், நீக்காமற் செய்த தக்கன் வேள்வித் தவம் அவமாயிற் ரென்றூர், சோமேசர் முது மொழி வெண்பா ஆசிரியர்.

சந்திரன், பாற்கடலிற் பிறந்தோன் என்பது புராண கொள்கை. பாரதியாரும் “பாற்கடல் மீதிங்கு வெண்ணி லாவே - நீயும் அமுதும் எழுந்திடல் கண்டனன்” என்று கூறு வதுங் காணக். கண்ணன் - கரியோன் என்னும் பொருள் தோர் பாகதச் சிதைவு. அமிர்தம் - தெவிட்டாத இன் பத்தை விளைத்தலின், கவிக்கு உவமையாயிற்று. கற்பு - தன் கணவனைத் தெய்வமென்று கருதுங் கொள்கை. அக் கொள்கைப்படி ஒழுக வேண்டுமென. தாய், தந்தை, பிறரால் கற் பிக்கப்படுவதால், கற்பெனப் பெயராயிற்று என்பர்.

செய்யுள்:- 66

பாரதியாரின், மடிந்தாலும் பொய் கூரு வாய்மை, சமநிலை- நிம்மதி, வஞ்சனை சூதுவாதில்லாத மனத்தூய்மை, சுவை மிக்க கவிதை மாதின் தெய்வீக்கக் காதல் ஆதியாம் பண்பு களைப் படம்பிடித்தாற் போல் இச்செய்யுளில் கூறப்பட்டுள்ளது. அம்புவியோடொப்பிட்டுரைத்த கற்பனைச் சிறப்பு, கழிபேருவகை நல்குவதாகும்.

“தோய்ப்பதூஉம், தொளைப்பதூஉம் காதவிலே நினக் குண்டு” என்ற வரிகள், பாரதியார் பாடிய, “காதலர் நெஞ்சை வெதுப்புவை, காதல் செய்வார்க் கின்ன முதா குவை” என்னும் வரிகளுடன் ஒப்பிடுக. சமநிலை - ‘‘ஓரு

வர் போலவே ஒருவர் வாழ்ந்திடும் தருமம் நாட்டுதல்” என்றார்.

சந்திரன் தேய்தல் வளர்தல்:- சந்திரன் தனது அழுத கலை களை இரவி முதலிய தேவர்களுக்குத் தினம் ஒரு கலை வீதம் கொடுக்கின்றார்கள் என்பதும், அதனால்தான் தேய்பிறையில் தினமும் ஒவ்வொரு கலை குறைந்து வருகின்ற தென்பதும், அமாவாசையில் அக்கடவுளோடு ஒன்றியிருந்து வளர்பிறையில், தினம் ஒவ்வொன்றுக் கூட்டுப்பட்டு கொள்கின்றார்கள் என்பதும் ஒரு சாரார் நூற்கொள்கை.

செய்யுள்:- 67

நூற்கடலைக் கடைந்திட்ட பாரதிக்குப், பாற்கடலைக் கடைந்திட்ட ‘மந்தர’ மலையை உவமையாகக் கூறியிருப்ப தைக் காணலாம். தேவர்கள் தாம் இழந்த செல்வத்தை மீண்டும் பெறும் பொருட்டு - விட்டுன்னுவின் மொழிப்படியே திருப்பாற் கடலைக் கடைந்த போது, மந்தரமலையை மத்தாக வும், ‘வாசுகி’ என்னும் பாம்பைக் கடை கயிருக்குவுங் கொண்டனரென்பது வரலாறு.

சமுதாய நோக்காடுகள்:- வறுமை, சுரண்டல், பெண் ணாடிமை, சாதிப் பிரிவினை, மொழிப் பற்றில்லாமை, பிற மொழி மோகம். கலாசாரக் குழப்பம் இன்னேரன்ன பிற.

தரங்கண்டு சென்னிதாழ்த்தல்:-

“தலை சாயுதல் செய்யோம்” என்றவர் பாரதி. சாதனை யிலும் அதைப் பல சந்தர்ப்பங்களிற் காட்டினவர். “மன்னரையும், மெய்ஞ்ஞான மதக் குரவர் தங்களையும் வணங்கலாதேன்” என்றவர், எனினும் தரங்கண்டு சென்னி தாழ்த் திப் பாராட்டிய பண்பாளர் அவர். இளசைச் சுப்பராம தீசிதர் இறந்த போது,

“தன்னைய புகழுடையாய்! நினைக்கண்ட

பொழுதுதலை தாழ்ந்து வந்தேன்”

என்றார். அவரை மாத்திரமன்று, கம்பன், இளங்கோ போன்ற புலவர்கள், திலகர் போன்ற தேசபக்தர்கள், மகாத்மாகாந்தி போன்ற தெய்வத் தலைவர்கள், நிவேதிகா - குள்ளச்சாமி போன்ற ஞானக் குரவர்கள், இன்னும் பலரைப் பாடிய

செய்ந்நன்றி மறவாத சிந்தையாளர் என்பதைக் கருதியே இங்ஙனங் கூறினார் ஆசிரியர் எனலாம்.

வையத்து வெம்மைதீர்க்க அழுத மழை பொழிதல் - “பாம்பு களின் நெட்டுயிர்ப்போடு, விடமுங் கலக்கப் பெற்றதினால் இந்தப் பூமி, மிகவும் வெதுப்பையடையத் தனது நிலவி ஒலும், தண்ணமுதக் கலைகளினாலும் போக்கிக் குளிர்ச்சி படையச் செய்பவன் சந்திரன்” என்பதினால்.

செய்யுள்:- 68

இச் செய்யுளில் அடிதோறும் வந்த இறுதிச் சீர்கள், முற்றும் எதுகையாய் இருக்குஞ் சிறப்பை உற்று நோக்குக. பாரதி யார் பின்பற்றிய பள்மார்க்கம் அனைத்தும் அறிவுக்களஞ்சி யப் பொன்மார்க்கம் என இரத்தினச் சுருக்கமாக முடித் திருக்கும் அழு இன்புறறுதக்கது.

எண்குணத்தான் - இறைவன். “எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத்தலை” - திருக்குறள்.

“அம்புவிமானே! வா வா” - அம்புவியிலுள்ள மானைப் பார்த்து விளையாட அழைத்தல் குழந்தைகட்கு இயல்பு. இது இக்காலத்தும் வழங்குந் தொடர். “வானத் தெழுந்து வருங்கலை- மானைப்பிடித்து தானிற்றை நானே தருகின்றேம்” தஞ்சைப் பெருவுடையார் உலா.

செய்யுள்:- 69

‘கொற்றம் மிக்கவர் சிறுகறை யேனுங் கோலமதிக்கறை போலாகும்’ என்பது,

‘குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசம்பின் மதிக்கண் மறுப்போ வுயர்ந்து’

என்ற திருக்குறள் கருத்தை நினைவுட்டுகின்றது.

‘புருவத்தள் வதனம் வந்துமே கூடியிருந்ததென்ன?’ என்றதை “மாதர் முகத்தை நினக்கினை கூறுவர் வெண்ணிலாவே” என்ற பாரதியார் வரிகளுடன் ஓப்பிடுக.

பாற்கடவில் அழுதம், நஞ்ச, சந்திரன் கூடப்பிறந்தன என்பது பண்டைய கொள்கை.

பாரதியாரின் “வெண்ணிலாப்” பாட்டைப் படிக்கின் பல வரலாறுகளை அறியலாம் என்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பது காணக்.

என் - எவன் என்பதன் மருஷ - வினாவினைக் குறிப்பு முற்று. பண்டுத்தாலம் = பண்டைக்காலம். ஐயீற்றிடைக் குற்றுகர முளவே - நன்னூல்.

சொக்குதல் - மனதைப் பறி கொடுத்தல். “வெள்ளை மனதைப் பறிகொடுத்தேன்” - பாரதி பொற்குவை - பொற்குவியல்.

செய்யுள்:- 70

இருள் சீக்கும் - இருளை யோட்டும்.

“களிமகிழ் உள்ளத் தொளியுள்தாயின் கனிவாக்கதனிலும் ஒளியுண்டாம்” என்னும் ஆசிரியரின் பாடல் வரிகள்,

“உள்ளத்தில் உண்மை யொளி யுண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்” என்ற பாரதியாரின் கூற்றை ஞாபகப் படுத்துகின்றது.

சாதியின் பேதக்குழி:- ஆயிரஞ் சாதிப்பிரிவே அடிமைக்குக் கால் என்பது பாரதியாரின் அசையாத கொள்கை. ‘சாதி கள் இல்லையடி பாப்பா என்பதும், குலத் தாழ்ச்சி இகழ்ச்சி சொல்ல பாவம்’ என்பதும் அவரின் பொன் வாக்குகள்.

பாலிய விவாகம்:- பருவமங்கையரைச் சந்திரன், கந்தருவன், அக்கினி என்போர் சுவைக்கிள்ளுர்கள் என்று கருதிய முன் ஞேர், அவர்களைக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே, திருமணஞ்சு செய்து கொடுத்தர்களெனச் சிலர் கூறியிருப்பது நோக்கத் தக்கது. விதவை புருஷை இழுத்தவள். பிரிவுத் துண்பத்தைத் தாங்கமுடியா வாழ்வில் நிலைத்தவள். மறுமணஞ்சு செய்யச் சமுகம் இடங்கொடாத காலம். ஆனால் மறுமணஞ்சு செய்ய வேண்டுமென்பது பாரதியார் கருத்து. அவரே எழுதி முற்றுப்பெருத ‘சந்திரிகையின் கதை’ என்ற நாவலில் விதவை மறுமணஞ்சு செய்ய வேண்டுமென மிகவும் வற்புறுத்தி இருப்பதைக் காணலாம்.

அ. சிற்றிற் பருவம்

சிறுவீடு கட்டி விளையாடும் பருவம். எங்கள் “சிற்றிலைச் சிதையேல்” என்று, பாட்டுடைத் தலைவரை வேண்டுவதாகக் கூறப்படுவது. பதினேழாந் திங்கள் நிச்சுஷ்சி இரண்டாம் ஆண்டிற் கூறப்படுவ தென்பர் ஆதீன வித்துவான்த. ச. மீ. அவர்கள். இப்பருவத்தில் ‘மாதர் பெருமைக்குழுத்த மணி’யென்ப. பாரதியாரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

செய்யுள்:- 71

‘‘பெற்ற தாயாய் உமைகண்டாய்’’ என்றதை.

உண்டாக்கிப் பாலூட்டி வளர்த்த தாயை
உமையவளென் றறியிரோ?

என்ற பாரதியார் வாக்கோடு ஒப்பி டு. க. நாடு, மொழி, கல்வி, செல்வம், வீரம் எல்லாந் தாயாகக் கொண்டவன் பாரதி. வெண்தாமரையாள் - கலைமகள். செந்தாமரையாள்திருமகள். வாகை - வெற்றி. தூர்க்கை - தூர்க்காதேவி - தூர்க்காதேவி, வீரலட்சுமி என்பர். தோகையர் - மயில் போன்ற சாயலீ உடைய பெண்கள். ஓகை - கவகை என் பதன் மருட. உமை - பார்வதி. இவட்கு ஜூந்து பிராயமான போது, பரமசிவனை மணம்புரிவதற்குத் தவஞ்செய்ய விரும் பியவளாகத் தன் கருத்தைப் பெற்றேர்க்குத் தெரிவிக்கையில் ‘‘உ - மா’’ (அம்ம! வேண்டா) என்று கூறினமையால் அவனுக்கு ‘‘உமை’’ என்று பெயராயிற்று என்பர். மற்று - இடைச்சொல். சிற்றில் - சிறுமை இல்.

செய்யுள்:- 72

அயன், அரி, அரன் மூவரும் தமது தேவியரை முறையே நாவிலும், மார்பிலும், இடப்பாகத்திலும் கொண்டமை கூறப்பட்டுளது. வாமம் இடப்பாகம், அழிய என்றும் பொருள்படும். முந் நீர் - கடல். ஆற்றுநீர் - வேற்றுநீர் - ஊற்றுநீர் கொண்டது. முன்னே தோன்றிய நீர் எனவுங் கூறுவர். பூரியர் - கீழோர். அவர்கள் நான்மற்றுப் புகலுங்கதைகள் பல. ‘‘பெண்களுக்கே கற்பு. ஆண்களுக்கு அப்

பேச்சே இல்லாமை. இது பாரதியார்க்குப் பிடியாதென்பது “ஆணைஸ்லாங் கற்பை விட்டுத் தவறு செய்தால், அப் போது பெண்மையுங் கற்பழிந்திடாதோ? நான் மற்ற செய்கையன்றே” என்று கூறியதினால் அறியலாம்.

புதுமைப்பெண் - கிருதயகத்தில் ஆண் பெண் என்ற பேத மில்லை. சங்க காலத்திலும், ஒத்த உரிமையும், மதிப்பும் உடையோராய் இருந்தனர். இடைக்காலத்தில் தான், பெண் ண்டிமை என்னும் பெரியநோய் உதித்தது. இதைக் கண்ணுற்ற பாரதியாரின் மனம் புண்ணுற்றது. ‘புதுமைப்பெண்’ தலைப்பில் கவிமாரி பொழிந்தார்.

செய்யுள்:- 73

கவளாம் - கையளவு கொண்ட உணவு. (வாயளவு என்பாரு மூளர்) வசிட்டர் - இராமர் - வள்ளுவர் மனைவியர் முறையே அருந்தத்தி, சிதை, வாசுகி என்போர்:

வசிட்டருக்கும் இராமருக்கும் பின்னொரு வள்ளுவர்க்கும் முன்வாய்த்திட்ட மாதர்’ என்ற பாரதியார் வாக்கை நோக்குக. வசிட்டர் (இந்திரியங்களைத்) தன்வசப் படுத்தியவர். செங்கான் - தண்டகாரணியம். தாரம் - மனைவி. சொல் வல்ளினை. ஆயா - ஆராய்ந்தறியாத. ஆயா - ஆயாத. ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். அம்பொன் மனையிற் பற்றுமழல் அழகுக் கூரை விலக்கிடுமோ? - உவமை. “ஆற்று வி தவை வ.....மன்னு” என்ற தொடரால், விதவை மறு மணத்தை வலியுறுத்திய, முதற் தமிழனும், முதற் கவிஞரும் பாரதியார் என்பது விளங்குகின்றது.

செய்யுள்:- 74

அட்டில் - சமையற்கூடம். (மடைப்பள்ளி என்பர்) ‘முட்டில் அட்டில்’ என்றார் கம்பர். மகளிர் - இர், பலர் பால் விகுதி. “ஆளுமே பெண்மை அரசு” - நளவெண்பா. பெண் அடிமை “உயிரினும் இந்தப் பெண்மை இனிதடா” என்று கூறிய பாரதியார், வீட்டில் பெண்கள் அடிமையென்ற நிலையை ஏற்பதா? “பெண்கள் அடிமையற்றால், மக்களெல்லாம் அடிமையறால் வியப்பன்றுமோ” எனும் அவருடையை நோக்குக. வீட்டில் அடிமைநிலை - வீட்டில் பெண்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் கொடுமையை எண்ணிய பாரதியார், மனம்

இடிந்து, அத்தகையோரை மூடர் என்றார்:

“பெண்ணுக்குள் ஞானத்தை வைத்து - ஈசன்
பேணி வளர்த்ததை அறியார்
மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர்—நல்ல
மாதரறிவைக் கெடுத்தார்

என்ற பாரதியார் வாக்கால் உணர்க.

எங்கன் - எங்நனம் என்பது, இசை நோக்கிய தொகுத்தல்.

செய்யுள்:- 75

தாதார் - அடிமை. நிருதம் - நிருத்தம் (நடனம்). கிலி - துங்கம். தையலார் - பெண்கள். உலகவரங்கு - உலக (அறிஞர்) மேடை. கிருதயுகம் - யுகம் நான்கினில் முதலாவது. தாழ் - கூகுக்கிடுந் தாழ்ப்பாள். “அண்புக்குமுண்டோ அடைக்குந் தாழ்” - வள்ளுவர்.

“பெண்கள் விடுதலையாம் சட்டம்” - பெண்கள் விடுதலைச் சட்டத்தை முதல்முதல் பிரகடனப்படுத்தியவர் பாரதியார் என்பது நினைவு கூரத் தக்கது.

செய்யுள்:- 76

இச் செய்யுள் தொடக்கம் 80ம் செய்யுள் முடியு மட்டும், பாரதியாரின் பண்புகள் பல எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ‘சேர்க்கையழியேல் - செய்வதன் முன் நினை’ பாரதியாரின் புதிய ஆத்திரியி. சிதையேல் - ‘ஏல்’ வியங்கோளில் - எதிர் மறைக்கண் வந்தது.

செய்யுள்:- 77

நேர்மைக்குக் குரு - “மடிந்தாலும் பொய் கூறேன் மாணிடர்க்கு” என்பது பாரதியின் வாக்கு. குரு - அஞ்ஞானிஇருளை நீக்குபவன். பூரியர் - கீழோர். மாதிக்கும் - (பரந்துள்ள) எல்லாத் திசையும் - சகுனிச் சூது - உலகப் பிரசித்தம்.

செய்யுள்:- 78

தென்னகம் - தமிழகம். தேமதுரம் - தேன், மதுரம் எனப் பிரிக்க. ஏறு - சிங்கம். இலக்குவன் - இராமபிரான் தமிழ், விழிப்பு - இரவு பகல் கண்ணயராமற் காத்தவன் என்றும், கடமையிற் கண்ணுணவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பன்னு - சொல்லப்பட்ட. ‘ஞானரதம்’ - மகாகவி பாரதியாரின் இனிய படைப்பு. எளிய நடை. வசனக் கற்பனை ஓவியம்.

தத்துவ ஞானக் களஞ்சியம். சமதர்ம சமுதாயக் கலங்களை விளக்கம் என்றெல்லாம் அறிஞர் கூறுவர். ஒரு நாவலுக் குரிய பண்புகளைப் பெற்றுத் திகழும் இது, முழுவதும் பாரதி யானார்யே முதன்மையாகக் கொண்ட தென்பர்.

செய்யுள்:- 79

இச் செய்யுளில் எல்லாம் 'ஏழைகள்' பற்றி வருவது கான்க 'ஏழை முகம் பார்' - புதிய ஆத்திருடி (பாரதியார்)

செய்யுள்:- 80

விண்ணவர்கோன் - தேவேந்திரன். 'சுதன்மை' அவனின்மன்டபம். தெய்வத் தச்சஞ்சிய மயன் என்பவருல் கட்டப்பட்டது. 'சுதன்மையினும் முதன்மை பெறத் தோற்றினானே' - பாரதம். ஒன்று கவிதை உனக்குத் தொழில் என்ற வரிகள் 'நமக்குத் தொழில் கவிதை' என்ற பாரதியாரின் வெண்பா அடியை நினைவுபடுத்துகிறது, மலர் கொண்ட பதம்-பாதார விந்தம். பாத தாமரையாம்.

கீ. சிறுபறைப் பருவம்

பாட்டுடைத்தலைவனுகிய குழந்தையைச் சிறுபறை கொட்டி யருஞும்படி வேண்டுதல். இது, பத்தொன்பதாந் திங்கள் நிகழ்ச்சி என்பபடும். மூன்றும் ஆண்டிற் கூறப்படும் என்பாரும் உளர்.

செய்யுள்:- 81

சுத கோடி - நாறு கோடி. பலவென்னும் பொருளாது: திலகம் - நெற்றிப் பொட்டு. தீபம் - விளக்கு. நான் கலந்த தீமை-அகங்காரம். அருந்தாபத்தியால் மமகாரத்தையுங் கொள்க.

செய்யுள்:- 82

முதலகு - முதுமை உலகு எனப் பிரிக்க. கருவிதைகள் - உயிருள்ள விதைகள். போதம் - ஞானம். அஞ்ஞாதவாசம் - கரந்துறைதல். பிறரால் அறியப்படாத வாசம்.

புதுவையில் அஞ்ஞாதவாசம்;- புதுவை, இந்தியாவில், பிரன் சுக்ஞரிய மாநிலம். அஞ்ச வேண்டியவற்றிற்கு அஞ்சதல் அறி

வடையோர் தொழில்: பாண்டவர் அஞ்சுநாதவாசம் இருந்தமையும் பிரசித்தம். வெள்ளையர் கொடுமை கண்டு பத்து வருஷம், புதுவையில் வாழ்ந்தார். பாரதிக்கு நிமைளவித்த பசும் பொற்பதி அது. நட்புக் கிலக்கணமாகிய சங்கர கிருஷ்ணன், குவளைக் கண்ணன், பாரதிதாசன் (சுப்பு இரத்தினம்) அரவிந்தர் ஆதியோரை நண்பர்களாகப் பெற்ற இடம். ஆங்கிருந்த போதே, ஜென்மபூமி, மாதா மணிவாசகம் என்னும் நூல்களை வெளியிட்டார். கண்ணன் பாட்டு, சூயில், பாஞ்சாலி சபதம் எனும் முப்பெரும் நூல்கள் தோன்றுவதற்குப் புதுவையே இடமளித்தது.

கடலூரிற் பூட்டுகை விலங்கு பூண்டும் - பாரதியார் 1918ல் புதுவையிலிருந்து வெளியேறிய போது ஆங்கிலேயரின் எல்லையில் அடி வைத்தார். அப்போது கடலூர் அருகிற கைது செய்யப்பட்டார். 34 நாட்கள் விளக்க மறியவில் இருந்தார். இந் நிகழ்ச்சி பற்றியே ‘பூட்டுகை விலங்கு பூண்டும்’ எனக் கூறப்பட்டது.

வேதனையின் விளிம்பு - வேதனையுஞ் சோதனையும் நிரம்பிய தமது வாழ்க்கையில் என்றுமே திறம்பாத ஞான நிலையில் நின்றவர் பாரதியார் என்பதை அறிவுறுத்தியவாறு.

செய்யுள்:- 83

பாரதியார் கண்டித்த சில விட யங்களை இச் செய்யுளிற்காணலாம். அவை:- முத்தோர்கள் வெறு வேடம் புனைதல் மூடரை முதுகு தூக்கித் திரிதல். ஆலவட்டம் பிடித்தல், காவலர்கள் பார்த்தவுடன் வேர்த்துடலம் பனித்தல், பழிக் கஞ்சாப் பகைவருக்குப் பந்தங்கள் பிடித்தல், பாதபணி புரிதல், பன்னீர்பூத்தெளித்தல், கோவிந்தாப்போடுதல் இன்னேரன்ன பிற. “முத்தவர் வெறும் வேடத்தில் நிற்குங்கால மூடப்பிள்ளை அறனெவன் ஓர்வதே” என்பது பாரதியார் வாக்கு. நடிப்புச் சுதேசிகள் பற்றிப் பாரதியார் கூறியதையும் நினைவுகூரத் தக்க சந்தர்ப்பம்.

பனித்தல் - நடுங்குதல். கோத்தருமம் - அரசதர்மம். மன்னு புகழ் - நிலை பெற்ற புகழ். ஆலவட்டம் - ஆலிலை போன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகை விசிறி.

செய்யுள்:- 84

பாரதம் - பாரத தேசம். பா-ரதம் - கவிதைத் தேர். (மநோ ரதம் என்பதுங் காண்க). பார் - அதிர் - உலகத்தோர் அதிர்ச்சியற. பாரதி - (கலைமகள்) பட்டம், பெயர். பணி கிடத்தல் - தொண்டு செய்வதே தொழிலாகப் பூணுதல், “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” - புறநானூறு.

சாரதி - ஊர்தி செலுத்துவோன். சேத்ரம் - குருசேத்திரம். சந்தனுமரபிற் பிரசித்தி பெற்ற ‘குரு’ என்னும் அரசனால் அமைக்கப்பட்ட நாடாதலால், குருநாடென்றும், குருசேத்ரம் என்றும் பெயர் வழங்கும். இங்கு நடந்த போரில் கண்ண பிரான், அர்ச்சனனுக்குச் சாரதியானுன் என்பது வரலாறு. ஆயர்பாடி - துவாரகை-குருசேத்ரம் என்பன கண்ணபிரானை நினைவுட்டும் இடங்களாகும்.

நாரதர் - தேவ இருடி. தத்துவ ஞானத்திலுந் தவ ஒழுக்கத் தி லும் சிறந்தவன். நாரதன் என்ற பெயர் ஆத் தும ஞானத்தை உபதேசிப்பவன் என்றும், மனிதருக்குள் ஒற்று மையைக் கெடுப்பவன் என்றும் பொருள்படும்.

மார்சன் - இராவணனின் மாமன். சிதாபிராட்டியார் தண்ட காரணியப் பன்னசாலையில் இருந்த போது, இராவணனின் ஏவலால், மாயமான் வடிவெடுத்து வந்தவன். அதை அறியாத பிராட்டியார், அதைப் பிடித்துத் தரும்படி வேண்ட, “எய்த்தல், இளைத்தல். கைக்குள் வருமாப் போல் கழன் ஞேடல்” ஆகிய அதன் மாயங்களை உணராத இராமபிரான் அதைப் பிடிக்கப் பின்தொடர்ந்தார் என்பது வரலாறு.

சகுனி - காந்தார நாட்டுத் தலைவன். துரியோதனின் மாமன். தக்கோர் ஆடாச் சூதினுக்கும். நிலையான வஞ்சளைக்குந் தலைவன் - இவைனப் பற்றிப் பாரதியார், ‘பழிக்கவற்றையோர் சாத்திரம் எனப் பயின்ஞேன்’ எனக் கூறியிருப்ப துங் காண்க. (கவறு - சூது).

வாரணம் - யானை. 1971-ல் திருவல்லிக்கேணியில், பார்த்த சாரதிக்கோயில் ஆனையால், பாரதியார் தாக்கப்பட்டு நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்ததை நினைவுட்டுகிறது. பட்ட - அன் பெருத அகர வீற்றுப் பலவறி சொல்.

செய்யுள்:- 85

கைப்பிடிமன் - கை, சிறுமை யென்னும் அளவினது. கைக் கிளை, கை வாய்க்கால் என்பது போல். ‘கற்றது கைம்மண் ணளவு’ - ஒன்றையார். ‘அன்னையவள் துயரம்’ - அன்னை நன் குயரத் தன்னையவித்தவன் பாரதி. நாட்டின் துயரம். தன் துயரமென்றும். தன் தாய் துயரமென்றும் கருதி வாழ்ந்த வன் அவன். ‘தன் அன்னை கண்ணீர் எவ்வகையிலுந் துடைப் பேன்; இன்றேல் என் உயிர் துடைப்பேன்’ என்றமை பாரதியாரின் பொன்வாக்கு.

ஆண்டகை - ஆண்மை + தகை. அறிவு, நிறை, கடைப்பிடி, ஓர்ப்பு எனும் ஆண்மைக் குணங்களை உடையவன். அன்மொழித் தொகை. ‘ஆண்டகை தேவியுள்ளத் தருந்தவம் அமையச் சொல்ல.’ - இராமாயணம்.

இருமை - இம்மை, அம்மை. தேறல் - தென். தேறல் + மது = தேறன்மது. ‘மெவிமேவின்னணவும்’ - நன்னூல். வீங்கு கணதனம் - பயோதரம்.

செய்யுள்:- 86

மறை மந்திரம் - வேத மந்திரங்கள். மந்திரம், பிரம மந்திரங்கள் ஐந்தும். அங்க மந்திரம் ஆறுமாகிய பதினெட்டு மந்திரங்கள். சத்துகோடி மகாமந்திரங்கள் எனவுங் கொள்ளலாம். உலகச் சொத்து - இன்று பாரதி பாடல்கள் உலகச் சொத்தாயிற்று. ‘அடிமை விலங்கை உடைத்தெறியக் கவிதை புனைந்த பாரதி, பாரத நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, இன்றும் உலகில் எந்தெந்த நாடு, அடிமைப்பட்டு, அல்லறப்பட்டு கிடக்கின்றதோ, அந்த நாட்டிற்கெல்லாம், அவர் பாடல்கள் முற்றிலும் பொருந்தும்: சாதி வெறி பிடித்த நாடுகளுக்கும், சமுதாயத்துக்கும் அவை பொருந்தும்: உலக நாடுகள் அனைத்துக்குமே பொருந்தும். ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஆட்சிபுரியும் நாடுகளுக்கும் பொருந்தும். எங்கெல்லாம் மனித சமுதாயம் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறதோ அங்கங்கெல்லாம் பொருந்து மென்ற அறிஞர் ஒருவர் வாக்கை உன்னியே பாரதி பாடல்கள் இன்று உலகச் சொத்தாயிற்று என்றார். ஆச்ச - ஆயிற்று என்பதன் மருஉ.

செய்யுங்:- 87—89

இந்த மூன்று செய்யுட்களிலும் கூறப்பெற்ற, பாரதியாளின் சிந்தனை உரைகளும், தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளும் சில, நிறைவேறியுள்ளன. பல நிறைவேறி வருகின்றன. சிங்களத் தீவுக்கோர் பாலம் அமைப்பதும், சேதுவை மேடுறுத்தி வீதி சமைப்பதும் தற்போது கேள்விக் குறியாகவே இருக்கின்றன. பாரத நாடு சுதந்திரம் அடையும் முன், “அடைந்து விட டோம்” என உறுதி பற்றி இறந்த காலத்தாற் கூறியதும் “காகிதகர்ச் செய்தியெல்லாம் காஞ்சியிற் கேட்கக் கருவி செய்வோம்” என்றும் “சுதந்திரமண்டலத்தியல் கண்டு தெளி வோம்” என்றும் கூறியவைகள், நிறைவேறியமைக்குச் சில எடுத்துக் காட்டுகளாகும்.

கறைதபு - குற்றம் நீங்கிய. பீடை - துண்பம். கவின்-ஆழகு. அடைந்தனம் - அடைந்துவிட்டோம். “ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோமென்று - ஆடுவோமே - பள்ளுப் - பாடு வோமே” - பாரதியார்.

செய்யுள்: 90

‘பிரமனே தந்த படைப்புகளெல்லாம் பெயர்ந்தழியும் - என்ற தொடர், “மலரவன் செய் வெற்றுடம்பு மாயும்” என்ற தொடரை நினைவு படுத்துகின்றது. வள்ளுவர், கம்பர் படைப்பு மாயாதது போல், பாரதி படைப்பும் மாயா தென்றார். ‘மாயா, மற்றிவர் செய்யும் உடம்பு’ என்பத னேடு ஒப்பிடுக. தமிழ் கூறு நல்லுலக அறிஞர்கள் சிலர் கம்பரும், வள்ளுவரும் தமிழுக்குக் ‘கதி’ என்றனர். சுப்பிரமணிய பாரதியாரையுஞ் சேர் த் து, ‘ககதி’ யென்றனர். முதலெழுத்து மூன்றும் பொருந்தியவாறு காணக.

கதிரவன் தேரில் - சூரியன் பச்சைக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் பவனி வருதல். பச்சைக்குதிரை - உச்சைச் சிரவம் என்பர். செலுத்துபவன் - அருணன் எனும் முடவன் என்பர் - புராணவரலாறு.

உலவு - உலா. ‘குறியதன்கீழ் ஆக்குறுகலும், அதனேடு உகரம் ஏற்றலும் இயல்புமாந் தூக்கின்’ - நன் னால், உலா, உல, உலவு. இரு - பெரிய.

க0. சிறுதேர்ப் பருவம்

சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும் படி, பாட்டுடைத் தலை வராகிய குழவியை வேண்டுதல், இது இருபத்தொராந் தின்கள் நிகழ்ச்சியாகும். நான்காம் ஆண்டில் நிகழ்வதென் பாரும் உளர்.

இப் பருவத்தில் பாரதியார் ஒர் காப்பியத்தலைவன் என் பதை ஆராய ஆசிரியர் முயற்சித்திருக்கிறார் என்பது தெரிய வருகின்றது.

செய்யுள்: 91

வரம்பு நெறிதவருமல்ல, பாரதியார் தமது அரும் பாடல் களைக் கரும்பாக நிரம்பத் தந்து. விருந்தமுது படைத்திருக்கின்றார். தற்காலச் சான்றேர்கள் பாரதியார் நூலை, ஒரு காப்பிய மென்றே கருதி விமர்சனம் செய்து வருகிறார்கள். ‘‘கனற் கவிதைகள் - கற்கண்ணுக் காப்பியம்’’ என்பதும் அன்னார் தம் வாக்கு. இந்நால் ஆசிரியரும் ‘‘பெருங்காப்பிய நிலை பேசுங்காலை’’ என்ற் தொடங்கும் தண்டியலங்கார நூற்பாவை ஆதாரமாய் எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு சிறிது ஆய்வு செய்திருக்கிறார்கள்பது தெரியவருகின்றது.

‘‘அணிசெய் காவியம் ஆயிரங் கற்பினும்
ஆழ்ந்திருக்குங் கவியுளங் கானுத்’’

நாம், ஆய்வு செய்யத்துணிவதும் ஆபத்தே எனினும், சில சொன்னால் ஆண்றேரிடமிருந்து பல்பெறலாம் தானே என்ற நம்பிக்கையும் உண்டு போலும், பாரதியார் பாடல்களைக் ‘‘காலமெலாம் அழியா நிற்கும் கருலுலம்’’ என்ற ஆசிரியர், அழியாத காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி போன்ற பெருங்காப்பியங்களையும், ‘‘கூறிய வறுப்பிற் சில குறைந்தியலும்’’ சிறுகாப்பியங்களையும், நினைவு கூருகின்றார் என்றே தொனிக்கின்றது.

தமிழர் பண்பாடு:- பாருக்குள் உயர்ந்த நாடு பாரத நாடு; அது பாரெல்லாம் பெரும்புகழ் பரப்பிய நாடு; முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடிந்த நன்னாடு; பூரண

ஞானம் பொலிந்த நன்னடு; நல்லவை யாவையும் நாடுறு நாடு; மிக மிகப் பழம் பெரு நாடு, என்றெல்லாம் பாரதி யார் ஆங்காங்கு பாடியிருக்கிறார். அத்தகைய நாடு, 'பாட றிந் தொழுகும் பண்பாட்டிலும், நாகரீகத்திலும் தனக்குத் தானே நிகரானதுமாகும். தமிழர் நாகரீகம், அவர் தம் பண்பாடெல்லாம் கி. மு. 3000ம் ஆண்டுக்கட்கு முற்பட்ட பழம்பெருமை உடையதென்பது ஆய்வு நால் அறிஞர் கண்ட முடிவு. தமிழர்களின் அகத்தூய்மை, புறத்தூய்மை இரண்டும் பாராட்டப் படத்தக்கண. கடவுள், கோயில், காதல், வீரம், அரசு, ஆக்கநுட்பம் எல்லாம் பிறநாட்டா ரையுங் கவர்ந்த பெற்றியில் வெற்றி கண்டவை. சமீபத் தில் அமரரான தவத்திரு அடிகள் தனிநாயகத்தின், 'தமிழர் பண்பும் - நாகரீகமும்' எனும் இலண்டன் மாநகர வெளியீடும், 'தமிழர் பண்பாடு' என்னுஞ் சஞ்சிகையும், ஆய்வார்க்கு இவ்வண்மை புலனுகும். தமிழர் பண்பாட்டின் சிகரமான பாரதியாரும், அந்நெறி நின்று சொற்ப காலத் திலேயே சுவைபெற யாவும் விளக்கிய பெருமை, ஆய்வு செய்வார்க்கு அரும்பெரும் விருந்தென்னலாம்.

போந்த - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். போதந்து. அல்லது புகுந்து என்பதன் மருஉ.

கருஹுலம் - பொக்கிஷும். நவச்சவை - ஒன்பான் சுவை.

வீரமச்சம் இளிப்போடு வியப்பு
காமம் அவலம் உருத்திரம் நகையே (தொல்.)

செய்யுள்:- 92

பண்பாட்டின் சிகரமான தருமர் ஆகியோரைக் காப்பியத் தலைவராகக் கொண்டு புலவர்கள் உரைத்தது போல் பாரதியார் நூலுங் காப்பியம் என்றால், அதன் தலைவன், தலைவி யாரென ஐயுறுவார்க்குப் பாரத நாடே தலைவன் என்றும் பாரததேவியே தலைவியென்றும் ஆசிரியர் கற்பனை செய்தது அறிஞர்கள் ஆராயப்பாலது. இன்னெருவகையாற் கூறப் போனால் தலம் - பாரதநாடு என்றும், மூர்த்தி - பாரததேவி என்றுங் கொள்ளலாம்.

இராமன் - தனது குணங்களைக்கூற களிப் பிப்பவன் என்று பொருள்.

உதிட்டிரன் - யுதிஷ்டிரன் (தருமன்) போரில் நிலையாக நிறபவன் என்று காரணப் பொருள்படும்.

சுயோதனன் - துரியோதனன். நன்கு வெற்றியுண்டாகப் பொருபவன் என்று பொருள்படும்.

படவரவு - படங்கொண்ட பாம்பு. துரியோதனன் கொடி-அரவக்கொடி.

விதூரன் - பாண்டுவின் இளையசோதரன்.

செய்யுள்: 93

காப்பிய உறுப்புகளில் ஒன்றுக் வணக்கம் உள்ளது. பாரதி யாரும், விநாயகர் முதலிய தெய்வங்களைப் பற்றித் தாரா ஸமாகப் பாடி மனதிறைவு கண்டிருக்கிறார். சேலும் காப்பிய உறுப்புக்களாக நாடு, நகர், மலை, நதிகள், இருசுடர்கள், பொழுது, நிலங்கள் ஆதியன பற்றியும் பாடியிருப்பது காணலாம். நாடு - பார நாடு. நகர் - மதுரை. மலை - இமயம். நதி - வகை, பெண் ஜீன, காவிரி. பொழுது - பெரும் பொழுது, சிறுபொழுது. பெருக்பொழுது - -கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில். சிறுபொழுது-மாலை, சாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல். ஜந்திலம் - குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல்.

காப்பிய உறுப்புகளுள் வாழ்த்தும் ஒன்று.

தமது நூலில் மனங்கொண்ட மட்டும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியதன்றி தமது ஞானகுரு நிவேதிகாதேவி, குள்ளச்சாமி. புலவர்கள் வள்ளுவர், இளங்கோ - செய்ந்நன்றி மறவாத சான்றேர். வஜபதிராய் - அபேதானந்தா - ஓவியர்மணி இரவிவர்மா - மகாமகோ உபாத்தியாயர் சாமிநாதையர் - தேச தியாகிகள் - மகாத்மா காந்தி, திலகர், கோகலே, சிதம் பரம் பிள்ளை போன்ற பலரையும் பற்றி வாழ்த்தி இருப்பதைக் காணலாம். உறுப்புகளுள் ஒன்றுகிய ‘பொருளைப்’ பற்றிக் கூற வேண்டியதில்லை. அங்கீங்கெனுதபடி எங்குமுள் பொருளை எாம் அனுஅனுவாய் ஆய்வு செய்து பாடியிருக்கிறெனக் கூறியிருப்பது காண்க.

தொல்காப்பியனர் கூறிய முதல், கரு, உரிப்பொருள்களின் முறை தவருதிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

சிந்தைசெவிக் கழுத்தேன் வார்த்தவா என்றது, நாவின் விளையைச், சிந்தைசெணிக் கேற்றியது ஒருவகை உபசார வழக்காகும்.

நிவேதிகா:- அயர்லாந்து தேசத்தவர். பகவான் விவேகா னந்தரின் தருமபுத்திரி எனப்படுவார். பாரதியாரின் ஞான கரு, ‘மெய்ததொன்டு, ஆன்ம, தேசவிடுதலை இவற்றை எனக்குணர்த்திய ‘குருநிதி’ என்று பாரதியாரே கூறியிருக்கிறார்.

குள்ளச்சாமி:- பாரதியார் புதுவையிலிருந்த பத்து (1908 - 1918) வருட காலத்துள்ளும் பல அன்பர்கள், அறிஞர்கள், நன்பர்களோடு பழகலுற்றார். ஞானி ஒருவரையும் ஞான குருவாகப் பெற்றார், அவர் பெயர் குள்ளச்சாமி. நல்ல உடலுறுதி உடையவர். பிச்சை எடுப்பது, பேதைச் சிரிப்புச் சிரிப்பது, திக்கித் திக்கிப் பேசுவது தெருக்கோடியில் அமர்வது அவர் வழக்கம். பாரதியார் பலமுறை அவரைக் கண்டு பழகியபோது அவரின் தத்துவஞான உணர்வைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டார். பாரதியாரையும் அவர் நன்பர் வேணு முதனியாரையும் சாமியார் ஒருமுறை சந்தித்தபோது அவர் காட்டிய அதிசயம் ஒன்றால் இருவரும் பரவசம் அடைந்த தாகப், பாரதியார் கட்டுரையொன்று கூறுகின்றது. இவரைப் பற்றி “ஆயிரம் நூல் எழுதிட்டனும் முடிவுரு” தென் பது பாரதியார் வாக்கு.

செய்யுள்: 94—95

நவச்சை சொட்டச் சொட்டப் பாடவல்லவர் பாரதியார். எனினு ம்காதல், வீரம் என்பன பற்றி மிகுதியாகத் பாடியிருப்பதைக் காணலாம். சங்க காலப் பண்பாட்டுக்குக் காதலும், வீரமும் இரு கணகளாய் விளங்கின என்பதற்குச் சான்று கள் பலவுள். அதனால் இரண்டு செய்யுட்களிலும் காதல், வீரத்தைப் பற்றித் தனித்தனியாக ஆசிரியர் பாடியிருக்கிறார். ஆண்கள் மாத்திரமன்றிப் பெண்களும் வீரஞ்செறிந்தவர்களாய் வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு சங்க நூல்களிற்

பல சான்றுகள் உள். அக்காலத்துக் காதல், வள்ளுவர் கூறி யவாறு, ‘பண்பும் பயனும்’ நிறைந்தன. அகப் பாட்டுகள் பலவற்றுள், பெண்களின் மஜத் திட்பம் நன்கு கூறப்பட்டுண்டு. இல்வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு உண்மைக் காதல் அவசியம் என்பதும், அதை அறிந்த பின்பே, அவர்கள் இல்வாழ்க்கையிற் கலந்தார்கள் என்பதும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அக்காலத்தில் காதலுக்குப் பிறகே மணம் நடந்தது. தலைவன், ஒதல், தூது, போர் முதலியவற்றிற் பிரிந்தாலும், அவன் வரவாற் காலந் தாழ்க்கின், தலைவியர் வால் வளை சோர்ந்து, உடல் நலங் குன்றினர் என்றும், விரைவில் வருமாறு, ஏழைகளுக் கீந்து, இறைவனை வேண்டினர் என்றும், சங்க நூல்கள் கூறுகின்றன. வீரத்தாய் தனது கணவன், மக்கள் எல்லோரையும், சண்டையில் இழந்த பின்னும், கடைசியாக இருந்த தனதுமகனையும், உளங்களிகூர்ந்து போருக்கனுப்பிய வரலாறும் உண்டு.

செய்யுள்:- 94

“கண்டுகேட் உண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஜம்புலனும் ஒண்டொடி கண்ணே உள்” — திருக்குறள்.
அன்று + நாள் = அற்றைநாள். ‘ஜயீற்றிடைக் குற்றுகரமுமுளவே’ — நன்னால்.

செம்மல் - பெருமையிற் சிறந்தவன். அன்மை விளி.

கடைதிறப்பு:— போர் மேற்சென்றார். குறித்த காலத்துத் திரும்பி வராமல், மிகக் காலந் தாழ்ந்தே வந்தனர். அது கண்ட அவர் மகளிர் சினந்து கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டனர். கலிங்கப் போர்ச் சிறப்பைக் கேட்டு, அவர் மகிழுமாறும், அதன் பொருட்டுக் தம்மைப் பொறுத்துக் கதவைத் திறக்குமாறும், கூறுவதாகப் புஜைந்து பாடுவது இதன் இலக்கணம். 21 - 74 வரையுள்ள தாழிசைகள் காதற்சவை பயந்து நிற்பன. அவற்றுள் ஒன்று,

“ஆளுங் கொழுநர் வரவுபார்த் தவர்தம் வரவு காணுமைல் தாஞும் மனமும் புறம்பாகச் சாத்துங் கபாடந் திறமினே” என்பது. கல்வி, செல்வம், வீரத்தில் மிக்க நாமகள். திருமகள், காளி மூவர் மேலும் காதல் கொண்டதாகப் பாரதியார் பாடிய பாடல்கள் ‘முன்று காதல்’ என்னும் பகுதி

யில் காணப்படுகின்றது. இம் முட்பெருஞ் சத்திகளிடத்தும் பாரதியார், தன்னை மறந்து கொண்ட காதல் என்பதை அறியலாம்.

செய்யுள்:- 95

“உச்சிமிசை வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும்”

- பாரதியார்.

ஊராண்மை - உபகாரியாந் தன்மை. (பரிமேலழகர்)

ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. மனிதன் பெறத்தக்க மாண்புறு குணங்களிலெல்லாஞ் சிறந்தது ஆண்மையே என்றார் அறிஞர் எல். டர்ண்பூல் அவர்கள்.

நூழிலாட்டு:- இது புறப் பொருளில் வருவ தொருதுறை அஃதாவது “எதிரேற்ற பகைவர்களைத் தாட்சணியமின்றிக் கொன்று குவிப்பது.” இது பேராண்மை யென்று யுத்தவீர உலகில் பாராட்டப்படும். இப்படிப் பேராண்மை செய்கின்ற உண்மை வீரன், அதே சமயத்தில் எதிரேற்ற பகை வருக்குத் தற்செயலாக ஒரு இடையூறு நேருமானால், உடனே அவருக்கு உபகாரியாக மாறி விடுவான். இது யுத்த தருமம். இதற்கு ஊராண்மை என்று பெயர். பேராண்மை ஆகிய மலைக்கு ஊராண்மை சிகரம். வீரசிகரம். இந்த வீரசிகரத்தை,

பேராண்மை யென்ப தறுகண்ணன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு

என்று திருவள்ளுவர் கூறுகின்றார்’ எனப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நூழிலாட் டென்பது களங்கெழுமிய படையிரிய
வுளங் கழிந்த வேல் பறித் தோக்கின்று

- வெண்பாமாலை, தும்பைப் படலம்.

பாரதியாரின் பேராண்மையும், ஊராண்மையும் ஒருசேரக் காட்டுமுகத்தான் எடுத்தாளப்பட்டது.

“ஆனையெறி கழற்கால் வீரம்” - “களிரெறிந்து பெயர்தல் காளைகடன்” என்று புறநானாற்றில், பொன் முடியார் பாடிய வரியை நினைவுட்டுகின்றது. கழல் - வீரத்துக்கும் வெற்றிக்கும் ஆடவர் பூணுவது. வீரம் - இதற்குரிய தேவதை வீரலட்சமி, வீரத்தினாற் காக்கப்படுவன். பூமிதேவி - விந்திய

மலையில் வசிப்பவள் என்ற காரணத்தினால் இவளை ‘விந்தை’ எனவும் அழைப்பார்.

செய்யுள்:- 96 — 100

மகாகவி பாரதியார் அவர்கள், மங்கை உமையருள் சத்தி யினால், பாரத நாட்டுக்கு ஒனிதர வாழ்ந்து. இயற் றிய திருப்பணிகளின் இசையமுறைஞ்ட மக்கள், அக்காலத்தில் அவரை இத்துணைச் சிறப்பாகப் பாராட்டவில்லை என்பதை யாவரும் அறிவர். அமரராண பின்னராவது அன்னைரை நினைவு கூர்ந்து, குடத்துள் விளக்கென விருந்த கொற்றப் பெருக் கவிஞர் கோவைக் குன்றத்தின் விளக்காகக் கொண்டு ஆரம்பத்தில் உழைத்த பேரறிஞர் சிலரைக் குறிப்பிட்டும், இன்றைய நூற்றுண்டில், அவரது கவிதைச் செல்லவங்களை, உலகச் சொத்தாகக் கொண்டு, எல்லோரும் பாராட்டுவ தாய்க் கருதி, நன்றி கூறும் பான்மையில், ஆசிரியர் தமது நூலை முடிவு செய்திருக்கின்றமை, இப்பகுதிச் செய்யுட் களால் இனிது விளங்கக் கிடக்கின்றது.

செய்யுள்:- 96

இறக்கும் வரைக்கும் அவர், இன்னிசை பாட என்னியும் ஏலாமல் இருந்ததற்கு, அந்தியராட்சி பண்ணிய கோலம் என்றே ஆசிரியர் காரணமாக காட்டுகின்றார். சங்க காலத் திற் புலவர்களாற் பாடப்பெற்ற மன்னவர்கள் பலர், பொன் னும், வளநாடும், பிறவரிசைகளும் போதும் போதும் என்று சொல்லுமட்டும் ஈந்த வரலாறுகள் பல, புறநாலூற் றிற் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். பாரதியார் வாழ்ந்த காலமோ குழுநில மன்னர்களும், கவிஞர்க்கு உதவி செய்ய அஞ்சிய காலம். எட்டயேபுர அரண்மனை பாரதியாருக்கு இளமையிலே ஏற்ற நிழலனித்தமை கண்கூடு. ஆனால் கடயத் தில் இருந்தபோது, அவரின் வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலத் தில் ஏற்பட்ட வறுமை காரணமாக அவ்வரசர்க்குச் சீடுக்கவி (ஸ்ரீலத்தாக்கு) எழுதி யனுப்பிய போது, எதிர் பார்த்த உதவியொன்றும் கிடைக்கவில்லை என்பதை, அவரின் வரலாற்றை வாசிக்கும் போதே, கண்கள் குளமாகின்றன. கிறிஸ்து பேருமானிற் குற்றமில்லை என்று உணர்ந்தும், தனது பதவியைக் காப்பாற்ற நீதியையே உதாசினம்

செய்து தீர்வை சொன்ன பிலாத்தன் காலம் மீண்டும் உருவெடுத்ததோ? அன்றேல் சிட்டுக்கவியை வேட்டுக்கவி போல் கருதியதோ நாமறியோம்:

“பிறப்பின் உரிமை சுதந்திரம்” - அறி ஞர் உவால்டோர் அவர்களின் கூற்று. திலகர் எனினும் ஆழம்.

சாம்புநதம் - நால்வகைப் பொன்னுட் சிறந்தது. “பூவிற்குத் தாமரை பொன்னுக்குச் சாம்புநதம்” - வள்ளுவமாலை: மற்றையவை, ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம் எனப்படும்.

செய்யுள்: 97

“செந்தி சுடச் சுடத் தேசொளிகாலுந் தங்கம்” எனும் அழுத வாக்குக்கு இலக்கணமானவர் பாரதியார். வெய்யிலில் அடி பட்டால் தான் நிழல் ரூபமை தெரியும், துன்புள்தெளிற் தான் சுகமுளது என்பதையும் நன்கு உணர்ந்தவர். ஒழிம் செம்பொனும் ஒக்க நோக்கும் உளம் படைத்தவர். வாட்டும் வறுமையும், வதைத்த கிறைக்கோட்டமும், ஆட்டிப்படைத் தாலும் ஒத்திருக்கும் உள்ளத்துரவோன் ஆகவின் எதற்கும் அஞ்சினவரல்லர், தாம் கொண்ட குறிக்கோளில் எட்டுணையும் வழுவாது நின்று, அவர் படைத்த படைப்புகள் இறவாத் தன்மை எப்தியவை. காந்தி மகான் போன்றவர் கள், சரிதை இருக்கு மட்டும், இவர் சரிதையும் இருந்தே திரும் என்றார்.

திரு. எஸ். சத்தியழுரத்தி:- இவர் வரலாறு பெரும்பாலும் அரசியலீச் சார்ந்தது. இவரோர் சட்டவாதியாக இருந்தாலும், தேசத் தொண்டுக்காகவே காலத்தைக் கழித்த வர். பாரதியார் பேரால் பல மன்றங்கள் அமைத்தவர். 1932ல் அண்ணுமலையில் பாரதியார் படத்தை திரைநீக்கஞ் செய்தவர். 1936ல் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸின் நிர்வாகத் தலைவராக இருந்தவர். சென்னை, பெட்டகி, இலண்டன் சென்று வெள்ளோயரும் அஞ்சத்தக்க வீரச் சொற்பொழிவு களை ஆற்றிய பெருமையடையவர். இவரோடு வேலை செய்தவர்களில் முதலிடம் பெற்றவர் முதன் மந்திரியாக இருந்த திரு. காமராஜர் அவர்கள்.

ஜிந்தொழில் - பஞ்சகிருத்தியம் எனப்படும்: அவை சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், தீரோபவம் அநுக்கிரகம் என்பனவாம்: (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல். அருளல்)

செய்யுள்:- 98

குரியகாந்தி மலர், செங்கதிரின் முகம் நோக்கி இருப்பது போலப் பாரதியாரின் பண்பான கவிதைப் படைப்பு முகம் நோக்கி மக்கள், இந்நாற்றிண்டில் ஏழிசை பாடிக் களிப் பதை உலகெங்கும் காண்கின்றோம் என்றும் இவற்றிற்கெல் லாம் காரணம், எந்தையர் செய்த முந்தைத்தவம் என்றும் ஆசிரியர் இச்செய்யுளிற் கூறியிருப்பது காண்க.

ஏழிசை - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை: இளரி, விளரி, தாரம் என்பன.

செய்யுள்:- 99

'எந்தமா மனிதனுஞ் சொந்த நன்நாட்டில் ஏற்றமிங் கெய்தவில்லை' இதைத் தமுவியதோர் இறைவாக்கு நற் செய்தி (பைபிள்) யிலுண்டு. அதாவது ‘எந்தத் தீர்க்க தரி சியும், தன் சென்மநாட்டில் அங்கீகரிக்கப்படான்’ (ஹக் காஸ் 4 - 14). இயேசு பெருமானின் இறைவாக் கொன்றை ஆசிரியர் மேலே கூறின்றேனும், பாரதியார் அமரரான பத்தாண்டின் பின்னர், அவரைப் பிரபஸ்யப்படுத்திய அறி ஞர் சிலரையாவது. மறவாமல் ஞாபகப்படுத்தி இருக்கி றதை இச்செய்யுளிற் காணலாம். திரு. சோமசுந்தரபாரதி, பேராசிரியர் கல்கி (ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி), முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடிகள், ஏ. வி. மெய்யப்பன் என்பவர்கள், ஒரோர் விதத்தில், பாரதியாரை அறிமுகஞ் செய்து வைத்ததை அறிஞர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் மூலம் அறியக் கிடக்கின்றது.

பாரதியார் நினைவாக எட்டயபுரத்திற் கட்டிய மனிமண்டபம், பேராசிரியர் கல்கி போன்ற தமிழகத் தலைவர்களின் பெரு முயற்சியையும், முத்தமிழ் விதத்தகர் விபுலானந்த அடிகள், அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் (1935-43) பேராசிரியராய் இருந்த காலத்திலும், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், மட்டக்களப்பு கல்லூடி உபபோடை, சிவானந்த வித்தியாலயம், 'சிவபுரி' ஆச்சிரமத்தில் இருந்த காலங்களிலும் பாரதி

கழுகங்கள் அமைத்துப் பணியாற்றிய பெருமையையும், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், அவரின் வரலாற்றைச் சுருக்கி எழுதியதையும், ஏ. வி. மெய்யப்பன் அவர்கள், திரைப் படங்களில் அன்னார் பாடல்களை இடம் பார்த்துப் புகுத்தியதையும், மறக்கப்பாலதங்களேன் ஆசிரியர் கூறியிருப்பதைக் காணலாம்.

இச் செய்யுளில் மெய்யப்பன் என்பதின் பின், ஆதியோர் என வருவித்துக் கொண்டால், இன்னும் எத்தனையோ பேரறி ஞர்கள், இப்பணியை மேற்கொண்டனர் என்பது தெரிய வரும். அருமைத்துணைவி செல்லம்மாள் தேவி, ‘பாரதி ஆச்சிரமம்’ என்ற பேரால் அவர் பாடல்களை வெளியிட்டமை, அவர் புத்திரிகள் சகுந்தலா, தங்கம்மா, சோதரன் சி. விசுவநாதன் ஆற்றியவைகளையும் மறக்க முடியாது. திரு. கிருஷ்ண சாமி ஜயர், பாரதியார் பாடலுக்கு மனதைப் பறிகொடுத்தவர். ‘சுதேசக்திஸ்தான்’ பிரசரம் வெளியிட்டவர். பரவி சு. நெல்லையப்பர், கண்ணன் பாட்டு, நாட்டுப்பாட்டு என்ப வற்றை வெளியிட்டவர். இன்னேரன்ன பல.

செய்யுள்.- 100

மால் - மயக்கம். செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி.

‘குறில்வழி யத்தனி ஐந்நொதுமுன் மெலிமிகலுமாம்’

- நன்னால்.

தாமரைப்பூ:- ‘பூவிற்குத் தாமரை பொன்னுக்குச் சாம்பு நதம்’ என்பர். “பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை”- திரு நாவுக்கரசர். யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்படும் தாமரைப்பூ. பறிக்கப்பட்ட போதும் குறித்த பயனை நல்கி, புகழ் நிறுவிய பின்பு, ஒழிதல் இயல்பு. அதன் இலைகளோ அவ்வாறன்றி மாய்வது வழைமை. தாமரைப்பூ, தன்குலம் விருத்தி செய்ய முன்னர் இலை கொடி முதலியவற்றின் நின்று பிரீக்கப்பட்டு, பிறந்த இடத்திற் போல, புகுந்த இடங்களிலும் பொற்றபையளித்து மாய்வது போலப், பாரதியாரும் போயுதித்த இடமெல்லாம் தாயுதித்த நாட்டுக்காகவாழ்ந்து காட்டினார் என்பது வெள்ளிடை. உலகில் வீற்றிருந்த புலவர் பலராயினும், இறந்தும் இறவாப் புகழ்பெற்ற சிலருள் பாரதியாரும் ஒருவரென்பதை இன்று உலகம் ஒப்புக்கொண்

ளௌது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே ‘தாமரை பூவை’ உவமையாக ஆசிரியர் எடுத்தனர் போலும். மரையிலை போல் மாய்ந்திசினாரே பலரே’ யென்று புறநானூற்றி லும், “மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர்” என்று நாலடியாரிலும் “தாமரைப்பூப் போல் மலர்ந்தனர்” என்று பாரத வெண்பாவிலும் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்களின் கருத்தோடு ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

சிந்தைஇம் மூன்றஞ்சு செய்;- “சிந்தையே! இம்மூன்றஞ்சு செய்” என்ற தொடர், பாரதியார் பாடிய விநாயகர் நான்மணி மாலையில் உள்ள ஓர் வெண்பாவின் ஈற்றடி. இம்மூன்றும் என்பது, ‘நமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டுக் குழுத்தல், இமைப் பொழுதுஞ் சோராதிருத்தல்’ என்பனவாம்.

தேவர்தம் நாடாக்கி:- பாரத நாட்டை மாத்திரமன்றி, இவ்வையத்தையே, தேவர்தம் நாடாக்க வேண்டுமென்பதே பாரதியாரின் வேணவா. அவரது திருக்காதல் பாடல் ஒன்றில், “வையந் தழைக்கவைப் பேனே — அமரயுகஞ் செய்யத் துணிந்துநிற் பேனே” என்றும் கூறியிருக்கிறார். இக் கருத்தை உன்னியே, ‘தேவர்தம் நாடாக்கி’ என்று இந்நால் ஆசிரியரும் குறிப்பிட்டமை புலனாகும்.

ஜந்தொழில் நாயகி:- உமை அம்மையார். ஜந்தொழில்: படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் என்பன. அரனார்க்குரிய தொழிலெல்லாம் அம்மையார்க்கும் உண்டு. ஆகம சாத்திரத்திற் கூறியாங்கு, ‘சத்தியை ஆதியாகக் கொண்டு பூசித்துக் கருமத்தைத் தொடங்குக.’ எனும் வாக்கைச் சிரமேற் தாங்கிய பாரதியாரின், சத்துவணக்கம், அவர் தம் நூலிற் பெரும்பாலும் இடம்பெற றிருப்பதைக் காணலாம். அது குறித்துத் தான், ஜந்தொழில் நாயகி அருளூறு வரதா’ எனப் பாரதியாரை விழித்துத் தமது நூலை மங்களாகரமாக முடித்திருப்பது கருதிப் போற முதற்குரியதே.

பாரதியார் நாமம் வாழ்க!

விருத்தம்

அடிமைநிலை யுறக்கத்திற் கிடந்துமுன்ற பாரதமாம்
 அன்னையவள் விழித்தெ மும்ப
 அருள்விரவு திருப்பள்ளி யெழுச்சிச்சங் கூதினுய்:
 அணி முரச மார்த்து நின்றூய்;
 கொடி கட்டி அரசாண்ட மன்னவர்தங் கோட்டையொடு
 கொத்துளங்கள் சாய வைத்தாய்;
 கூடனக ராய்ந்தவொண் மந்தமிழைக் குவலயக்
 கோணமெலாங் குலவ வைத்தாய்;
 மடிகொண்ட மிழிநீங்கக் குடிமெனிகள் காணிகளின்
 வளமோங்க மாதர் வாழ
 வங்கத்தின் கடல்தான்டித் தங்கங்கள் வாரிவர
 வானூர்தி வட்டம் போடக்
 குடியாட்சி முடிகாண விஞ்ஞானக் கருவிநலன்
 கொழித்தோங்கக் கொடுமை மாயக்
 கொற்றத்தார்க் குரிசிலெனக் கவித்தேரிற் கொலுவந்த
 குமரபா ரதிநீ வாழ்க.

(இந்நால் ஆசிரியர்)

வாளேந்து மன்னர்களும் மாவியங்கொள்
 புலவர்களும் மகிழ்வாய் அந்நாள்
 தாளேந்திக் காத்தநறுந் தமிழ்மொழியைத்
 தாய்மொழியை உயிராய் இந்த
 நாளேந்திக் காக்குநர்யார்? நண்ணுநர்யார்?
 எனஅயலார் நகைக்கும் போதில்
 நாளேந்திக் காத்தவெழில் குப்ரமண்ய
 பாரதியார் நாமம் வாழ்க.

- பாரதிதாசன்.

பாரதி பிள்ளைத்தமிழ் உரைக்குறிப்பு முற்றிற்று.
 எழுதியவர்:- திருமதி செல்வராணி சிவலிங்கம் B. A.

உரைக் குறிப்புக்கு ஆதாரமான நூல்கள், வெளியீடுகள்

1. பாரதியார் கவிதைகள்
2. திருக்குறள்
3. கம்பராமாயணம்
4. பாரதம்
5. திருவிளையாடல் புராணம்
6. பெரிய புராணம்
7. சோளத்தி புராணம்
8. இலக்கிய வழி — பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை
அவர்கள்
9. தமிழ்நாட்டு வரலாறு — டாக்டர் மு. ஆரோக்கியசாமி
அவர்கள்
10. சுப்பிரமணியக்கடவுள் ஷேத்திரக்கோவை பிள்ளைத்தமிழ்
— திருவாவடுதுறை ஆதினம்.
11. பாரதியார் பாடல்கள் — வித்துவான் க. வேந்தனூர்
அவர்கள்
12. இந்து சமய பாடம் — திரு. சொக்கவிங்கம் (சொக்கன்)
அவர்கள்
13. தமிழன் இதயம் — தேசியகவி நாமச்கல் இராமலிங்கம்
அவர்கள் (ஆத்தான வித்துவான்)
14. கண்ணதாசன் கவிதைகள் — வானதி பதிப்பகம்,
சென்னை - 17.
15. (க. பொ. த. ப.) இலக்கியக் குறிப்புரை — பண்டித வித்துவான் க. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்
16. நான் கண்ட பாரதி — திரு. எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்கள், சிந்தாமணி
17. சென்னைப் பல்கலைக் கழக, வித்துவான், புகுழுகத் தேர்வு
நாற்களின் உரைக் குறிப்புகள் பல
18. பாரதியார் நூற்றுண்டு நினைவுமலர் - பாரிஸ். ஆதியன்.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	செய்யுள்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	12	16	பாடி	யாடி
12	23	13	கொடுத்த	தொடுத்த
12	24	2	கலந்த	கலந்த
19	38	8	விடுதலைக்	விடுதலைத்
20	41	5	மனம்	மனம்
47	99	1	எத்தந்த	எந்த

உரைக்குறிப்பு

51	—	8	அதன்	அதழ்
52	—	2	பொன்னம்பல	பொன்னப்பல
55	—	7	வானங்கள்	வாகனங்கள்
60	—	9	செய்யுளின்	இச்செய்யுளில்
60	—	11	நடசந்திரம்	நடசத்திரம்
68	—	11	மக்கள்	மாக்கள்
69	—	4	தர்ளா	தளர்
69	—	8	குறியதன்	குறியதன் கீழ்
69	—	21	கொல்	சொல்
90	—	13	இன்புறறு	இன்புறத்
94	—	1	இடுந்து	இடுத்து
97	—	30	1971	1921
102	—	16	பாரநாடு	பாரதநாடு
104	—	23	தாழ்ந்தே	தாழ்த்தே

“பற்பல சிறுமைகட்கும் பார்புகழ்
 பெருமைகட்கும்
 கற்பனை வளத்தால் ஒவ்வோர்
 கட்டளைக் கல்லு ரைத்தே
 அற்புதக் கவிக ளென்னும் அமுதி
 னில் விருந்தளித்தாய்!
 பொற்புவி வாழ்க! ஞானப்
 பிரகாசப் புலவன் நியே!”
 —கலாந்தி க. செ. நடராசா
 M. A. Ph. D.
 (வானூலிக் கவியரங்கில்
 1980)

“ஆரா அன்பினுல் அளப்பருஞ்
 சேவையை
 வாழ்பதிக் காக்கிய வளர்மதிக்
 கலைஞர்ஸ்
 ஞானபண் டிதனென் ஞாலம்
 போற்றும்
 நயனுடை ஆசான்”
 அ. சி. நல்லையா B. A.
 முன்னாள் கல்வி ஆலோசகர்
 யாழ்ப்பானம் (1971)

பாலுந் தேனும் ஓப்பாகாப் பாணீ
 யில், பாரதி பிள்ளைத் தமிழ்ப்
 படைப்பும், உரைக்குறிப்பும் மிளிர்
 கின்றன. உயர் கல்வி கற்பிக்கும்
 ஆசிரியர்க்கும், கற்கும்மாணவர்க்
 கும் உறுதுணை பயக்கும் என்பதில்
 எட்டுணயும் ஜெயமில்லை.”
 — எஸ். சிவநானமூர்த்தி
 வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி
 நல்லூர்.

மகிழ்ந்தேன். வள்ளல் அமிழ்தீந்த வல்லவனே! நின்புசழ்
நெடிது வாழ்க.

கவிவள்ளல் க. த. ஞானப்பிரகாசம், ஈழநாட்டுப் புலவன்: எல்லைசில் நல் நண்பன்: ஆழநெடுஞ்சீருள்ளம், ஒங்கு சிறப்புள்ளங்கொண்டவன்; போற்றுகின்ற இன்பா வழங்கும் இயற்கையான்: சொல் வளமும், முந்துக்கவை வளமும், விஞ்சகின்ற நல் வளமும் கொண்ட நடைபொருளில், பத்துப் பருவமும் பாரதி பற்றியே பயன்தரு பிள்ளைத் தமிழ் நூலைச் சித்தம் நனி உவக்கத் தீட்டியுள்ளான். அதன் கொள்ளை நயத்தைக் குடித்து

— பெருங்கவிக்கோ. வா. மு. சேதுராமன்
எம். ஏ. (மே. விற்) சென்னை.

பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தத்திற்குரிய இலக்கண வரையறைக்குட்பாரதியின் புகழ்பாடும் தமது நோக்கை. ஆசிரியர் செல்வனே நிறைவேசய்துள்ளார்.

ச. வித்தியானந்தன் M. A. Ph. D.
யாழ். பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்

பாரதியாரின் நேரிய தோற்றம், பாரிய திறன், சீரிய வாழ்க்கை முறை, வீரிய ஆண்மை - வறுமையிற் செம்மை இன்னேரன்ன பலவற்றைப் புலப்படுத்தி, ஒவ்வொர் பிள்ளைப் பருவத்திலும் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் நிறைவேற, மரபு தவரூமல் புனைந்துரைத்த பான்மை, பழில் தொறும் கவை பயக்கின்றது.

வித்துவான் எவ். எக்ஸ். ஸி. நடராசா
மட்டக்களப்பு